

ATHENS

**In-Edit
Festival 2016**
Του Στέφανου
Τσιτσόπουλου

.MP3

Αφιέρωμα Παγκράτι
Της Χρύσας Φωτοπούλου

Τάσος Γιαννίτσος
Της Αγγελικής Μπιρμπίλη

Γιάννης Αγγελάκας
Της Μαρίας Μανωλέλη

Prime Timers

Since 1999

wesc - nike - nudie jeans - vans - komono
cheap monday - herschel - sandqvist - rains
maruti - gram - dr.martens - dedicated
asflt - ucon acrobatics - superga - pcp

Ας μην καθυστερούμε άλλο, έχουμε και δουλειές, «Έχουμε ένα κόσμο να αλλάξουμε». Το λένε οι αφίσες. Όπως οι σουπερ-ήρωες που έχουν έναν πλανήτη να σώσουν, «mazi nikame». Σου μπαίνει λίγο το αντιπαναστατικό μικρόβιο της αμφιβολίας, όταν σκέφτεσαι να αλλάξει τον κόσμο ο αδελφός γραμματέα που έκανε κατάληψη, φώναξε, ιδρωσε, αρρώστησε και έπεσε στο κρεβάτι. Αλλά μετά βλέπεις το χάνερινγκ του αρμόδιου υπουργού στην παραλία και καταλαβαίνεις, έτσι αλλάζει ο κόσμος: πιανόμαστε όλοι από τα χεράκια, κοιτάμε το φακό συλλογισμένοι και λέμε οομ, οομ, μέχρι να βασιλέψει η παγκόσμια ειρήνη. Αν αργεί να αλλάξει ο κόσμος, αλλάζουμε τα ονόματα, αυτά που πριν τα λέγαμε «Γκουαντάναμο» τώρα τα λέμε στρατόπεδα «φρουρούμενα ανοιχτού τύπου». Ε, εε; Δεν έχει μια αξιοπρέπεια, μια ελπίδα όλο αυτό;

Αν κάτι κατατροπώθηκε αυτό το χρόνο ήταν η ελληνική καφενειακή πολιτική. Αυτή η υψηλή και ασυμβίβαστη που παράγει μόνο συνθήματα στα αμφιθέατρα και μονολόγους στα τηλεοπτικά σόου. Σίγουρη ότι ποτέ δεν θα χρειαζόταν να επαληθευτεί σε συνθήκες πραγματικής ζωής. Και μόλις συνέβη, ακολούθησε το Βατερλό. Θα περίμενες ότι το μεταναστευτικό είναι προνομιακό πεδίο για μια αριστερή πολιτική. Δεν υπάρχει όμως τέτοια πολιτική, η καφενειακή πολιτική παράγει μόνο συνθήματα, ποτέ λύσεις. Είμαστε «αλληλέγγυοι», κάνουμε φεστιβάλ και τραγουδάμε. Κάνουμε καταλήψεις στη Νομική και κατηγορούμε τους «άλλους». Που δεν ανοίγουν τα σύνορα, που δεν ρίχνουν τους φράχτες, που δεν δίνουν υπηκοότητα σε όλους, που δεν υποδέχονται με χαρά τους δυστυχισμένους όλου του κόσμου. Γιατί ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός. Κι άμα σπάσει ο διάολος το πόδι του; Αν όσα λέγαμε, πίνοντας τσίπουρα στου Στρέφη, γίνουν κρατική πολιτική; Τα αποτελέσματα τα βλέπουμε. Υπουργοί της κυβέρνησης κάθε μέρα προετοιμάζουν την κοινή γνώμη ότι θα κλείσουν τα σύνορα.

Καλά, η Ελλάδα είναι υπεύθυνη για το προσφυγικό και το μεταναστευτικό ζήτημα; Φυσικά δεν είναι, όμως δεν μας ζήτησε κανείς να απολογηθούμε για τα λάθη των άλλων, για τα δικά μας μάς κατηγορούν. Όταν 5 χρόνια φωνάζεις για τα «στράτοπεδα συγκέντρωσης», τότε μοιραία κλείνεις την Αμυδαλέζα. Και βλέπεις μετά τσαντίρια να στήνονται στην πλατεία Βικτωρίας. Βάζεις τους πρόσφυγες στα τσιμέντα των γηπέδων και καταλαβαίνεις ότι τα 'κανες χειρότερα. Οπότε; Βλακείες έλεγε τόσα χρόνια για το φράχτη στον Έβρο; Όταν ο πρωθυπουργός πηγαίνει να συχαρεί τους λιμενικούς, θυμάται κανείς ότι μέχρι πριν λίγο ήταν «δολοφόνοι» κι αυτοί και ο αρμόδιος υπουργός; Ότι ο Σταύρος Θεοδωράκης «έκανε εκπομπή για να αθώσει τους δολοφόνους λιμενικούς που πνίγουν παιδία»; Ζητάει κανείς συγγνώμη για όλα αυτά; Όταν τόσα χρόνια μιλάς για «στρατούς κατοχής» τότε βέβαια δυσκολεύεσαι να δεχτείς τη βοήθεια της Frontex. Χάθηκαν μήνες ολόκληροι με τον ισχυρισμό ότι μπορούμε μόνοι μας να φυλάσσουμε τα σύνορα, δεν χρειαζόμαστε βοήθεια. Ακόμα και τα κονδύλια που προβλέπονται δεν απορροφήθηκαν, καθώς η υστερόβουλη σκέψη ήταν να αποφύγουμε τις μεταρρυθμίσεις με αντάλλαγμα τους πρόσφυγες. Στρατόπεδα όχι, Frontex όχι, ταυτοποίηση και έλεγχος όχι. Αντιθέτως. Υπουργοί απειλούσαν ότι οι τζικαντιστές θα περάσουν στη δυτική Ευρώπη από τα σύνορά μας. Αυτό που το περασμένο καλοκαίρι φαινόταν

σαν αστεία προσωπική πολιτική της «κυρίας Τασίας», όπως έγραφαν τα media, οι πρόσφυγες που «λιάζονται» και μετά «εξαφανίζονται», ήταν η επίσημη κυβερνητική πολιτική. Η ελληνική κουτοπονηριά όχι μόνο στα οικονομικά αλλά και σε ένα πρόβλημα που συγκλονίζει την Ευρώπη: Θα τους περνάμε γρήγορα-γρήγορα, χωρίς να τους κρατάμε σε στρατόπεδα, χωρίς ελέγχους, χωρίς ταυτοποιήσεις, χωρίς καταγραφή, θα τους αμολάμε στα σύνορα και μετά ας τους φορτωθούν οι άλλοι. Σας θυμίζει τίποτα; Και ενθαρρύνουμε τις μεταναστευτικές ροές και δεν αναλαμβάνουμε κανένα κόστος. Όπως και όταν δημιουργούμε ελλείμματα, πρέπει οι άλλοι να πληρώνουν το λογαριασμό. Γιατί εδώ γεννήθηκε η δημοκρατία.

Κάπως έτσι, η εκκωφαντική ανικανότητα με την αφόρητη υποκρισία για μια ακόμα φορά μετέτρεψαν τη χώρα μας σε ιδανικό ένοχο που θα του φορτώσουν όλοι τα λάθη και την υστεροβουλία τους. Είναι άδικο να κατηγορούν όλοι εμάς, η Ευρώπη πρέπει να κάνει περισσότερα, αλλά εμείς το προκαλέσαμε. Θράσος, ιδεοληψίες, καφενειακή πολιτική. Πιστεύω ότι όπως και στα οικονομικά, τότε που ψηφίσαμε ότι οφείλουν να μας δίνουν λεφτά, έτσι και τώρα αυτό που εξοργίζει την υπόλοιπη Ευρώπη δεν είναι τόσο η ανικανότητα, όσο η υποκρισία. Αν λέγαμε δηλαδή, δεν μπορούμε βρε παιδί μου, δεν

γίνονται αμέσως οι μεταρρυθμίσεις, δεν είναι εύκολο να επιτραθεί τα σύνορα στη θάλασσα, προσπαθούμε, βοηθήστε κι εσείς και θα τα διορθώσουμε όλα, ίσως και να 'ταν αλλιώς το κλίμα, ιδίως με τις νέες χώρες, τις πρώην σοσιαλιστικές, που έχουν υποφέρει πολύ και είναι πιο σκληρές. Αλλά αυτή η κοροϊδία είναι πραγματικά αφόρητη. Τι να κάνουμε, λέει ένας υπουργός, να ρίξουμε καρχαρίες στο Αιγαίο; Να πνίγουμε τους μετανάστες μάς ζητάνε;

Ω, τι ευαίσθητες ψυχές. Πώς το λέει ο Τσακνής; Θα δώσουμε ένα μάθημα ανθρωπιάς στην οικουμένη. Μόνο εμείς νιώθουμε το δράμα, οι άλλοι είναι απάνθρωπα κτήνη, θέλουν να πνίγουν μικρά προσφυγόπουλα. Η κουτοπονηριά, η μετάθεση των προβλημάτων, η απαίτηση να αναλάβουν άλλοι τη δική μας δουλειά, η πολιτική καφενείου, οδήγησαν και εδώ σε οδυνηρό αδιέξοδο. Αυτοί που έκλειναν την Αμυδαλέζα, στήνουν κέντρα «φιλοξενίας» σε όλη την Ελλάδα. Αυτοί που δεν ήθελαν τη Frontex, δέχονται τις περιπολίες του NATO. Τουρκία και Σκόπια αναβαθμίζουν το ρόλο τους. Για μια ακόμα φορά η Ελλάδα ονομάζεται «αποτυχημένο κράτος» που δεν μπορεί να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του. Και όμως, όταν πείστηκαν, βρέθηκαν οι χώροι στα στρατόπεδα, χτίζονται τα κοτ-σοπς. Από πριν τα Χριστούγεννα μέχρι τον Φεβρουάριο, δεκαπλασιάστηκαν οι ταυτοποιήσεις προσφύγων και μεταναστών. Και τη Δευτέρα είδαν με έκπληξη να μειώνονται οι αφίξεις, κανένας δεν έφτασε στη Μυτιλήνη. Το μήνυμα πέρασε αμέσως, η Ελλάδα δεν είναι πια μια αφύλακτη γη χωρίς ελέγχους και κανόνες. Δεν ενθαρρύνει την είσοδο.

Κάπως έτσι συμβαίνει στο σύγχρονο σκληρό κόσμο. Κάπως έτσι κάνουν τα οργανωμένα κράτη. Και παρά τα όσα πιστεύουμε, αυτή η πολιτική δεν είναι απλώς ρεαλιστικά σωστή. Είναι και πολύ πιο προοδευτική και ανθρωπινή από την πολιτική του καφενείου που δημιουργεί μόνο εξαθλίωση καλυμμένη με ωραία, «ριζοσπαστικά» συνθήματα. **A**

«Θα κάνω ντριν ντριν ε; Άμα κά-
νω θα'ρθείτε να με αγκαλιάσετε».
(Πιτσιρικά επάνω σε ποδήλατο μιλάει στις
φιλενάδες της που παίζουν παραδίπλα.
Σταθμός Ηλεκτρικού, Ταύρος,
Αγίου Βαλεντίνου μεσημέρι)

Μπροστά στο σουβλατζίδικο του
Σάββα σταματάει τύπος και
ρωτάει το γκαρσόνι:
«Ο Μπαϊρακτάρης πιο
κάτω είναι;»
(Σάββατο μεσημέρι, Μοναστηράκι)

Ηλικιωμένη κυρία με μαλλί
Tina Turner, έντονο βάφισμα
και μαύρα γυαλιά, μπαίνει σε
κεντρικό κομμωτήριο:
Κυρία: Πώς με βλέπετε; Είναι
εντάξει τα μαλλιά μου;
Κομμώτρια: Για τον αέρα που
έχει έξω, μια χαρά είναι.
(Σάββατο μεσημέρι, Αμπελόκηποι)

-Μπαμπά, ποιος είναι
ο Κύριος Μελισσόμπε;
-Τι λες, παιδί μου;
Πού το άκουσες αυτό;
-Ο παπάς έλεγε
«του Κυρίου Μελισσόμπε».
(δχρονος πιτσιρικάς αναρωτιέται για τα
λόγια του παπά («του Κυρίου δεσπώμεν»),
βγαίνοντας από την εκκλησία. Μαρσούσι,
Κυριακή πρωί)

Φίλος και φίλη, γύρω στα 40,
αποχαιρετιούνται στο δρόμο.
Φίλος: Λοιπόν, γεια.
Ότι θέλεις πάρε με.
Φίλη: Κι εσύ κάλεσέ με
σε κανένα πάρτι.
(Χαριλάου Τρικούπη, Παρασκευή
απόγευμα)

Τύπος φανερά μαστουρωμέ-
νος, κρατώντας μερικά χαρ-
τονομίσματα των 20 και των 5
ευρώ στα χέρια του, πλησιάζει
νεαρό και του λέει:
«Ρε φιλαράκι, να σε ρω-
τήσω... μήπως έχεις 50
λεπτά;»
(Μετρό Εθνική Άμυνα, Τρίτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ LUBITEL Του ΛΕΥΤΕΡΗ ΚΟΥΣΟΥΛΗ

Κατφορίζοντας προς Ομόνοια, Σόλωνος και Ομήρου, το σημείο ήταν σχεδόν σκοτεινό. Είχε για τα καλά νυχτώσει και ο ελλιπής φωτισμός ερχόταν από τη βιτρίνα του γωνιακού καταστήματος. Το φως της βιτρίνας τράβηξε τη ματιά μου και έτσι όπως το είδα σαν κατάστημα τέχνης, πλησίασα.

Στο φωτισμένο εκθετήριο, αντικείμενα επιμελημένα σε τάξη δεν πετυχαίνουν τον προκλητικό στόχο τους. Η ματιά έτοιμη να απομακρυνθεί. Και πάνω στη στροφή της αποχώρησης, μια παλιά φωτογραφική μηχανή Lubitel μου κερδίζει τη σκέψη.

Δεν θυμάμαι πόσα χρόνια είχα να δω μηχανή Lubitel. Τη ρωσική φωτογραφική μηχανή που η εστίαση γίνεται κοιτάζοντας από το επάνω τμήμα της, πρωτότυπη και παράδοξη ακόμη και για φωτογράφους. Κυκλοφόρησε το 1950, βασισμένη πάνω στη σειρά καμερών Voigtlander Brilliant της εποχής του '30.

Μην παραπλανηθεί κανείς, δεν έχω καμιά σχέση με τις φωτογραφικές μηχανές και την τεχνική φωτογραφίας. Απλώς με είχε εντυπωσιάσει κάποτε μια Lubitel. Και καθώς χθες την είδα στην ημιφωτισμένη γωνία, μου έφε-

ρε στο νου φιλμ και φωτογραφίες.

Πολλά χρόνια πριν ήμουν -γύρω στα 19- υποψήφιος φοιτητής για τη Φιλοσοφική Αθηνών σε φροντιστήριο της πρωτεύουσας. Για την επιβίωση βρέθηκα για λίγο πωλητής στο «Μινιόν». Με την προσαρμογή στην πρωτεύουσα να είναι αφόρητη και την επιβίωση αδύνατη, αποφάσισα να επιστρέψω στην οικογενειακή «θαλαπυρρή».

Αναχωρώντας, δίπλα στην πλατεία Κοτζιά σε μια άλλη βιτρίνα, με εντυπωσίασε μια Lubitel. Ποτέ δεν είχα ξαναδεί τέτοια φωτο-

γραφική μηχανή. Είχε στα μάτια μου μια ανατρεπτική πρωτοτυπία. Γνώριζα τις μηχανές που κρατούσαμε στο ύψος των ματιών μας. Που απαιτούσαν σταθερότητα και έκαναν πιο δύσκολη την ευθυβολία. Την είδα σαν αντικείμενο που ερχόταν από ένα απροσδιόριστο παρελθόν, από έναν άγνωστο τόπο, μια σκέψη εκτός γραμμής. Την είδα σαν εφαρμογή μιας αντισυμβατικής φαντασίας. Σαν κρεμασμένο μαγικό κουτί. Χωρίς να ξέρω τίποτα από φωτογραφία, χωρίς επιφύλαξη και δισταγμό, αγόρασα εκείνη τη Lubitel.

Στο χωριό έδειξα με υπερφάνεια τη φωτογραφική μου μηχανή. Οι συνομήλικοί μου εντυπωσιάστηκαν και αυτοί το ίδιο από μια φωτογραφική μηχανή που έβλεπαν για πρώτη φορά.

Η αποτυχία που ήρθε για τη Φιλοσοφική Αθηνών θα με οδηγούσε υποχρεωτικά στο στρατό. Λίγο πριν αποχαιρετήσω τους φίλους μου και ενώ άκουγα μειδιώντας τα πειράγματα της εποχής, έδωσα στον καθένα από μια φωτογραφία του, που είχα τραβήξει με τη μηχανή Lubitel.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

i

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η Αθηνά Ριζοπούλου. Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1988. Σπούδασε αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη. Το ενδιαφέρον της για τις πόλεις την οδήγησε στο να περιπλανηθεί λίγο στην Ελλάδα και την Ευρώπη αλλά τελικά επέστρεψε στη Θεσσαλονίκη. Σήμερα, είναι υπεύθυνη οπτικής επικοινωνίας στην Parenthesis και το IN-EDIT Festival Greece.

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο Έλληνας είναι του Αγίου Βαλεντίνου ερωτευμένος, την 25η Μαρτίου πατριώτης, τον 15αύγουστο Χριστιανός και όλες τις υπόλοιπες μέρες μαλάκας.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

«Με εντολή του κομισάριου Νίκου Παππά ο ήχος του Dolby Surround στην Ελλάδα από επτακάναλος μετατρέπεται σε τετρακάναλο. Τα υπόλοιπα τρία κανάλια ήταν ύποπτα».

ΜΙΚΡΗ ΑΓΓΕΛΙΑ - ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

«Ζητούνται μουσικοί από ταβέρνα με αμοιβή πέντε (5) ευρώ την ημέρα ανά άτομο (6ωρο πρόγραμμα) και με προϋπόθεση οι μουσικοί να φέρνουν κόσμο».

ΤΡΑΚΤΕΡ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ευτυχώς που ήρθαν οι αγρότες στο κέντρο και κινήθηκε λίγο η αγορά.

TWEET ΓΙΑ NOBEL

«Τελικά το Νόμπελ Ειρήνης για τους πρόσφυγες θα μας το πάρει το ΝΑΤΟ».
(@ftoovaskano)

ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ

Μόλις λανσαρίστηκε στην πόλη για τους άστεγους. Αρκεί να κάνει τακτικά τα δρομολόγια του.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

-Πες μου κάτι σέξι.
-Σέξι ώρες ξυπνάω.

ΚΑΛΕ

Το νέο σταμαναγκάθι.
(στο χωριό μου το λένε λαχανίδα)

Η ΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

«Με αριστερό πρόσημο».

Ο ΚΑΒΓΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Ποιος ήταν πιο καλός φίλος με τον Παύλο Σιδηρόπουλο;

ΕΛΕΟΣ

Όλοι διασκευάζουν Bowie! Σύντομα και η Φιλίω Πυργάκη.

ΟΙ CHEF

Αυτοκτονούν ο ένας μετά τον άλλο, όπως ακριβώς κάνουν και οι διάσημοι σχεδιαστές μόδας όταν δεν αντέχουν την εξωφρενική πίεση και τις απαιτήσεις της κορυφής.

ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ

«Με συγχωρείς για τα επόμενα μα έχω εξετάσει όλα τα ενδεχόμενα, πλέον θυμίζεις γκόμενα που τριγυρνά στα κατεχόμενα» (αφιέρωσε αυτό το τραγούδι στους Κύπριους). Εσείς τον κάνετε στάρ. Λουστείτε τον τώρα.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΓΡΟΤΕΣ

Αξιώθηκαν κι αυτοί την καταγέλαστη αθανασία. Να βλέπουν τις φωτογραφίες τους στα περιοδικά.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΡΥΩΜΑ (Η ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΙΘΗΚΟΥ)

Αισθάνεσαι λίγες κομμάρες, αλλά πας για έναν καφέ και για έναν κινέζικο μεζέ.

Αισθάνεσαι λίγες κομμάρες αλλά πας για έναν καφέ, στο Αιγάλεω μάλιστα. Και για έναν κινέζικο μεζέ. Και ποιος ξέρει πού αλλού, μια και είναι η Χρονιά του Πιθήκου.

Το περάσαμε όλοι το «κρύωμα» που μπορεί να είναι ιός, γρίπη, φρικτό μικρόβιο που δεν θα θυμηθούμε ποτέ σωστά το ρημάδικο όνομά του, αρχή βρογχίτιδας, μεταλλαγμένο βακτηρίδιο με πέταλα, οτιδήποτε. Βήξαμε, ψηθήκαμε, συρθήκαμε στα πατώματα με μύτη-μελιτζάνα. Δεν ήταν ωραία καθόλου, ειδικά όταν μας έλεγαν οι άνθρωποί μας «πώς κάνεις έτσι, ένα κρύωμα είναι», πράγμα που θα λέγαμε κι εμείς στους ανθρώπους μας με ανάλαφρο βήμα αν εμείς ήμασταν χαρά θεού και οι άνθρωποί μας σερνόντουσαν με ένα ρολό κωλόχαρτο στο ρουθούνι.

Είναι χάλια το κρύωμα αλλά ευτυχώς περνάει σε καμιά βδομάδα, δέκα, άντε είκοσι μέρες. Μένει ένα ελαφρώς θολό κεφάλι, σα να κουδουνάει το μυαλό μας ανάμεσα στα αυτιά και να μην έχει συμμαζευτεί ακόμα (πράγμα ανεξάρτητο του κρυώματος αλλά επειδή χειροτερεύει με το κρύωμα, το επισημαίνουμε). Αυτά έχει ο χειμώνας κ.λπ. κ.λπ. Παίρνεις - δεν παίρνεις κακομούτσουνη εχινάτσα, βιταμίνες και μαντζούνια, θα την αρπάξεις κάποια στιγμή. Και θα περάσει μετά, και θα θέλεις να φορέσεις ΡΟΥΧΑ επιτέλους, να βγάλεις τη φόρμα που φοράς όσο είσαι εσώκλειστος, να βαφτείς αν σε παίρνει, να χτενιστείς, να βγεις από το σπίτι με φόρα. Ουφ. Έχεις υποχρεώσεις άλλωστε που έμειναν πίσω όσο μωξοπάλευες. Δημόσιοι οργανισμοί, τράπεζες, διακανονισμοί, κανονισμοί, ληγμένα πράγματα, δηλώσεις, επικυρώσεις, απαραίτητες παρουσίες. Ιδρώνεις και μόνο που τα σκέφτεσαι.

Αγχώνεσαι και ξαναφοράς τη φόρμα. Δεν είναι κι άσχημη, με ένα πουλοβεράκι από πάνω μια χαρά είναι για μέσα στο σπίτι.

Αλλά τα πράγματα στρώνουνε: άλλαξε ο χρόνος σε όλη την Ασία, η ολοκαίνουργια Χρονιά του Πιθήκου είναι ευνοϊκή (γιατί άμα δεν ήταν θα τη στέλναμε στην Κίνα), με πολλές υποσχέσεις για τρελές μπίζνες και ανάπτυξη. Μπείτε σε οποιοδήποτε σάιτ κινέζικης αστρολογίας και κοιτάχτε το - μιλάμε για πολύ τυχερή χρονιά, όπου «όλα γίνονται», οι διαπραγματεύσεις πετυχαίνουν, οι κρίσεις τελειώνουν και τα λότο κερδίζονται από κανονικούς ανθρώπους που μπορεί να είναι και οι άνθρωποί μας μια και εμείς προσωπικά δεν παίζουμε ούτε βόλους.

Είναι χρονιά προόδου, εξέλιξης και αντι-συμβατικότητας, οι Κινέζοι τον αντιμετωπίζουν με ενθουσιασμό τον πιθήκο, ειδικά όταν τον βλέπουν σε χρονιά και όχι σε κλούβα. Πήγαμε λοιπόν στο «κινέζικο της γειτονιάς», το «**Spring Rolls**», που είναι κορυφαίο στο είδος του: μικρό, με τον εξωτερικό χώρο (κλασικά) κλεισμένο σε χοντρό νάιλον, με τα διακριτικά κόκκινα φαναράκια-με-φούντες και τα γιαιπωνέζικα (!) καθράκια του, μοιάζει σε πρώτη-δεύτερη όψη με κάμποσα άλλα κινέζικα από άλλες γειτονιές. Έχει όντως τον τεράστιο κατάλογο του κινέζικου εστιατορίου/take away, την απίστευτη ποικιλία σε ψιλοκομμένα κοτόπουλα, κρεατικά, vegetarian και ασιατικά πιάτα - αλλά με ορίτζιναλ γεύσεις, όχι ελληνοποιημένες κινέζικες. Η «μαύρη» σούπα στην αρχή ήταν καταπληκτική, ό,τι πρέπει όταν συνέρχεσαι από κρύωμα, πικάντικη και πηχτή. Το κοτόπουλο «τσου σουέι» πολύ καλό, τα κινέζικα λαχανικά σουπέρ. Οι μερίδες είναι τεράστιες, το ρύζι σπέσιαλ σερβίρεται σε πιατέλα, παίρνεις πακέτο τουλάχιστον δύο πιάτα φαγητό και όλα αυτά με (βαριά) 15 ευρώ το άτομο. Το «Spring Rolls» έχει μια αφηρημένα ασιατική διακόσμηση αλλά δεν πας για το ντεκόρ, πηγαίνεις για το φαγητό. Που είναι νόστιμο και χορταστικό.

Τα έβαλα ανάποδα, αλλά πήγα πρώτα στο πολύ όμορφο «**Qahwa**» που μου σύστησε ο φίλος **Νικήτας Καραγιάννης**: αμέτρητοι καφέδες από όλο τον κόσμο με αμέτρητους τρόπους παρασκευής - το όνομα (προφέρεται «Κάχουα» ή «Κάχα» ή «Κάφα», ανάλογα ποιος ρωτάει) σημαίνει κρασί στα αραβικά και με κάποια κομπλικέ ερμηνεία, ο καφές είναι το κρασί, ερμ, της ημέρας. Ή το κρασί είναι ο καφές της νύχτας. Πάντως επειδή έχει μεγάλη επιτυχία το «Qahwa», άνοιξε και αλκοολούχο παράρτημα-μπαρ στη γωνία, το «**Qahwa alcohol**», με ιδιαίτερα έως παράξενα αλλά νόστιμα κοκτέιλ... όλο το μαγαζί, καφέ και μπαρ, δηλαδή το δύο-σε-ένα που σκέφτηκαν οι ιδιοκτήτες, είναι... πωωω, πού φτάσαμε, να μη θέλω να γράψω «μοντέρνο» επειδή έχει συσχετισμούς χαλιού... λοιπόν είναι μοντέρνο κανονικά το «Qahwa», «Alcohol» και μη, μοντέρνο με ωραίο τρόπο, πρωτοποριακό, έξυπνο, εκτός από κομψό. Οι τιμές του είναι καλές (τα κοκτέιλ από ευρώ 5-9, οι καφέδες σε τιμές καφέδων κι ας είναι εξαντρίκι).

Χρονιά του Πιθήκου, λέμε: αγοράστε λαχειά. Ή βάλτε τους ανθρώπους σας στον τζόγο. Ή ψάχτε να βρείτε τις ελπίδες σας και αναζωπυρώστε τες - ο πιθήκος τα σπκώνει όλα στους ώμους του με μηρίο. Αρκεί να μην είστε επιθετικοί τύποι, γιατί θα αρχίσει να σας πετάει μπανάνες... **A**

Χρονιά του Πιθήκου, λέμε: αγοράστε λαχειά. Ή βάλτε τους ανθρώπους σας στον τζόγο. Ή ψάχτε να βρείτε τις ελπίδες σας και αναζωπυρώστε τες - ο πιθήκος τα σπκώνει όλα στους ώμους του με μηρίο. Αρκεί να μην είστε επιθετικοί τύποι, γιατί θα αρχίσει να σας πετάει μπανάνες... **A**

Spring Rolls Chinese restaurant,
Τριφυλίας 91,
Αμπελόκηποι,
210 6997940

Qahwa café bar,
Μάρκου Μπότσαρη 1,
Αιγάλεω, 2105695933

Qahwa Alcohol bar, Μάρκου Μπότσαρη 1,
Αιγάλεω (γωνία με το προηγούμενο)

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ
ΕΝΟΣ ΠΡΩΙΜΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ
**ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**

ΜΕ ΤΗΝ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ
Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΥ

ΣΟΠΡΑΝΟ: ΜΥΡΣΙΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΘΗ
ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ: ΧΑΡΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ

ΣΤΕΓΗ
ΙΔΡΥΜΑ ΟΝΑΣΗ

ΜΟΥΣΙΚΗ
στην Κεντρική Σκηνή

ΜΑΡΤΙΟΣ
4 → 5

Εισιτήρια από 6€

ΣΥΓΓΡΟΥ 107
sgt.gr

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

ΦΩΤΗΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΠΛΑΝΟΥ ΚΑΡΕ

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ V: ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΜΕΧΡΙ ΤΟ 1834 ΤΟ ΘΗΣΕΙΟ ΗΤΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΝΑΟΣ, ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΓΕΩΡΓΙΟ ΤΟΝ ΑΚΑΜΑΤΗ.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΝΥΜΙΟ "ΑΚΑΜΑΤΗΣ" ΊΣΩΣ ΥΠΟΝΟΟΥΣΕ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΝΑΟΥ, ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΝ ΜΟΝΟ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ, ΑΝΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ.

ΣΤΟ ΘΗΣΕΙΟ ΘΑΦΤΗΚΕ Ο ΖΩΗΝ ΤWEDDELL.

Ο ΤWEDDELL ΗΤΑΝ ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ, ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΣΤΟ ΚΑΙΜΠΡΙΤΣ.

ΗΡΘΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΤΟ 1798 ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ ΤΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ.

ΕΙΧΕ ΜΕΓΑΛΕΣ ΦΙΛΟΔΟΣΙΕΣ.

"ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΘΑ ΦΤΑΣΟΥΝ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΕΝΑ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΤΙΠΟΤΑ ΝΑ ΔΟΥΝ", ΕΓΡΑΦΕ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1798.

ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΕ ΟΜΩΣ. ΠΕΘΑΝΕ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ ΜΕΤΑ, ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΤΟΥ 1799.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΑΛΛΟ ΠΡΟΞΕΝΟ, Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤWEDDELL ΗΤΑΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ.

ΚΥΡΙΕ ΓΑΥΒΕΛ ΨΑΧΝΕΤΕ ΚΑΤΙ;
ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΑΦΡΥ ΤΟ ΧΩΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΝ ΣΚΕΠΑΣΕΙ.

ΠΡΙΝ ΠΕΘΑΝΕΙ Ο ΤWEDDELL, ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΗΚΕ ΤΙΣ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΛΓΙΝ.

ΜΑ ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΘΑ ΤΑ ΦΥΛΑΣΩ.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΩΣ Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΤΗΚΕ.

Ο ΑΔΕΡΦΟΣ ΤΟΥ ΤWEDDELL ΚΑΤΗΓΟΡΗΣΕ ΤΟΝ ΕΛΓΙΝ ΠΩΣ ΚΡΑΤΗΣΕ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ.

ΔΕΜΑ ΑΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ; ΟΧΙ ΚΥΡΙΕ ΤWEDDELL, ΜΟΝΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ, ΤΙ ΑΡΡΑΚΤΙΚΟ ΑΥΤΟΣ Ο ΕΛΓΙΝ.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΗΡΕ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ ΓΙΑ ΠΕΡΙΠΟΥ 15 ΧΡΟΝΙΑ.

ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΑΛΛΟΙ ΠΕΝΤΕ ΑΓΓΛΟΙ ΘΑΦΤΗΚΑΝ ΣΤΟ ΘΗΣΕΙΟ.

ΚΑΙ ΑΚΟΜΑ ΤΙΠΟΤΑ!

ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΟ ΕΤΣΙ ΣΕ ΕΝΑ ΙΔΙΟΤΥΠΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟ.

ΓΙΑ ΤΟ LETTERING ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΕ Η ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΙΡΑ STELLA ΤΗΣ ΣΤΕΛΑΣ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Με αφορμή την ιστορία για τον «Βρικόλακα» του Πολιντόρι και τη σχέση του με την Αθήνα των αρχών του 19ου αι., ο αρχιτέκτονας και κομίστας Φώτης Παπαστεφάνου δημιουργεί για την Α.Υ. έναν κύκλο από ιστορίες που αφορούν την περίοδο της Τουρκοκρατίας, στην οποία η Αθήνα ήταν μια μικρή κωμόπολη, πολύ διαφορετική από τη μητρόπολη που είναι σήμερα.

Η τρίτη και τελευταία ιστορία από το βιβλίο του Κυριάκου Σιμόπουλου «Ξένοι Ταξιδιώτες στην Ελλάδα» (εκδόσεις Στάχυ, Αθήνα, 2001) δεν έχει έναν αλλά τρεις πρωταγωνιστές. Ο πρώτος είναι ο Άγγλος αρχαιολόγος John Tweddell ο οποίος πέθανε στην Αθήνα το 1799. Το ταξίδι στην Ελλάδα ήταν απαιτητικό και πολλοί ταξιδιώτες υπέκυπταν από τις κακουχίες. Είναι χαρακτηριστικό πως από τους τέσσερις Σουηδούς που επισκέφτηκαν την Ελλάδα τον 17ου αι. οι τρεις πέθαναν στη διάρκεια του ταξιδιού από κάποια ασθένεια. Η περίπτωση του Tweddell μου θύμισε τον ήρωα του Τόμας Μαν γι' αυτό και ο τίτλος παραπέμπει στον «Θάνατο στη Βενετία».

Ο δεύτερος πρωταγωνιστής είναι ο Γάλλος πρόξενος της Αθήνας, ο οποίος εκμεταλλεύτηκε με ευφάνταστο τρόπο το θάνατο του Tweddell για να κάνει αρχαιολογικές έρευνες.

Ο τρίτος πρωταγωνιστής δεν είναι άνθρωπος αλλά κτίριο. Πάντα αναρωτιόμουν γιατί το Θησείο, σε αντίθεση με άλλα κτίρια της αρχαιότητας, διατηρείται σε τόσο καλή κατάσταση. Ανακάλυψα πως πίσω από την οικεία όψη του κρύβει αναπάντεχα μυστικά.●

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για την τοποθέτηση κρεμάστρας παλιών ή μπουφάν στην πλάτη της μπροστινής θέσης στα αινεμά)

-Σε ποια εκκλησία συνηθίζουν να πηγαίνουν όσοι δεν κόβουν απόδειξη;
-Στην Αγία ΜΑΥΡΑ...

Δεδομένο: Κανείς δεν μπορεί να διαπλακεί μόνος του. Για να το κάνει, χρειάζεται να συμμετέχει στη διαπλοκή και κάποιος εκπρόσωπος της εξουσίας. Όταν λοιπόν ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοινώνει ότι η τροπολογία που ψηφίστηκε είναι κατά της διαπλοκής εννοεί ότι εμποδίζει τους επιχειρηματίες των Media να έχουν σχέση με την κυβέρνηση. Μόνο που κυβέρνηση είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Άρα θα μπορούσε

απλώς από ελεύθερη βούληση (ή από ηθική ανωτερότητα) να μη διαπλέκεται με επιχειρηματίες. Χωρίς να χρειαστεί να κάνει ολόκληρο νόμο. Εκτός αν έκανε το νόμο για να βοηθήσει τον εαυτό του να αντισταθεί στον πειρασμό να διαπλακεί. Κάπως σαν τον Οδυσσέα που δέθηκε στο κατάρτι για να μην παρασυρθεί από τις σειρήνες. Οπότε πάσο.

Ένα από τα γνωστότερα τραγούδια του συγκροτήματος που ετοιμάζεται να μας εκπροσωπήσει κατ' ανάθεση του Διονύση Τσακνί

στη Eurovision, περιλαμβάνει τον στίχο «Ξέρω γιατί δε με γουστάρεις, ξέρω γιατί δε με θες / γιατί ο μπαμπάς μου έχει Lada κι ο δικός σου Mercedes».

Το μόνο πρόβλημα: Mercedes έχει ο μπαμπάς του γραμματέα της Νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ...

Sorry, αλλά τα κανάλια που διαπαιδαγωγούσαν επί τόσα χρόνια το κοινό με ηρωινάδικα και πάνελ όπου ήταν καλεσμένος ο κάθε γραφικός που φωνάζει έκαναν δυνατή την εκλογή του Νίκου Παππά που τους κλείνει...

ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΕΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΟΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΞ

α) Δημιουργούν περιεργή αγωνία στους ασπιδοφόρους αντιπάλους τους

β) Έχουν μυστικά φίλτρα που τους δίνουν μαγικές δυνάμεις

γ) Όταν επιτίθενται χτυπάνε τις ασπίδες

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Υπεύθυνος καλεσμένων στην εκπομπή του Μένιου Φουρθιώτη, που κλείνει τον Παναγιώτη Λαφαζάνη

Αξίωμα: «Αποτυχημένη χώρα» αποκαλείται η χώρα εκείνη όπου τα δύο μεγάλα κόμματα που θέλουν να «σώσουν την πατρίδα», έχουν θέσει τον πήχυ τόσο χαμηλά που θεωρούν άξιο προβολής το ότι δεν είναι χειρότεροι από τον αντίπαλό τους...

...Αλλά που δεν τα πολυκαταφέρνουν τελικά, ούτε σε αυτό.

«Εμείς εκκληρώσαμε τις υποχρεώσεις μας απέναντι στην Ευρώπη (αφού

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος

(για τους μητροπολίτες που προτρέπουν σε βία τους πιστούς με αφορμή το Σύμφωνο Συμβίωσης): «Δεν είναι μόνοι τους. Εκφράζουν έναν κόσμο. Κι αν δεν εξέφραζαν αυτόν τον κόσμο ο τάδε μητροπολίτης και ο τάδε μητροπολίτης, θα ήταν έλλειμμα για την Εκκλησία... Ο άλαφ μητροπολίτης που τον βλέπετε να φωνάζει έτσι, δεν είναι μόνος. Έχει έναν κόσμο από πίσω».

Μετάφραση Η Εκκλησία οφείλει να ενστερνίζεται και να εκφράζει τις απόψεις του κάθε τραμπούκου. Σιγά μη μπει στον κόπο να διαφωνήσει με αυτούς που μισούν και θέλουν να πλακώσουν στο ξύλο τους συνανθρώπους τους και να τους πει ότι είναι κακό. Δεν είναι αυτή η δουλειά της... Δουλειά της είναι να τον κολακεύει και να επιβεβαιώνει τις απόψεις του για να μην τον χάσει από πελάτη.

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μια που είμαστε τόσο ανοιχτοί σε εκθέσεις ξένων ινστιτούτων για το πόσα κανάλια αντέχει η Ελλάδα, γιατί δεν παραγγέλνουμε και μία για το πόσους οργανισμούς του δημοσίου αντέχει ο προϋπολογισμός;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ2

Sorry αλλά όταν ο Νίκος Παππάς δίνει μόνο τέσσερις 10ετείς άδειες για κανάλια με το επιχείρημα ότι η αγορά δεν μπορεί να συντηρήσει άλλα, δεν είναι σα να προδικάζει ότι η σημερινή κρίση της αγοράς θα διαρκέσει 10 χρόνια;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ3

Οι Κύπριοι που έχουν εξοργιστεί με το στίχο του Παντελίδη «πλέον θυμίζει άλλη γκόμενα/ που τριγυρνά στα Κατεχόμενα», εξοργίζονται το ίδιο και με αυτούς που πηγαίνουν για να παίξουν στο καζίνο στα Κατεχόμενα;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«(Τεχνητή) Στυλαναπνοή» Το να ζεσταίνεις με την ανάσα σου τη μητέρα ενός στυλό που έχει τελειώσει, ελπίζοντας ότι θα του δώσεις λίγη ακόμα ζωή

μας έβαλαν ένα οριστικό deadline). Σειρά της Ευρώπης να εκπληρώσει τις δικές της».

Που στην πραγματικότητα σημαίνει ότι αυτός που την κάνει, βλέπει την Ελλάδα σαν μικρό παιδί που, αφού έκανε τα μαθήματά του, τώρα πρέπει να του δώσει ο μπαμπάς το παγωτό που του υποσχέθηκε.

Και αυτό αποκαλείται ανεξάρτητη πολιτική... **Α**

ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ SPEAKING

Χαίρετε. Σύμφωνα με αξιόπιστες πληροφορίες, το αγαπημένο άρωμα της κυβέρνησης είναι το Σανέλ.

Εντωμεταξύ, οι άδειες που θα πάνε στην ιδιωτική τηλεόραση θα είναι τέσσερις, κι ο Παππάς πέντε.

Επιπλέον, από τα τέσσερα κανάλια που θα επιτραπεί να λειτουργήσουν, τα τρία θα ει-
ναι από εκείνα με το νερό.

Ιστορικά παραλειπόμενα:
Ο Γκέμπελς ήταν μάστορας του ψέματος και της προπαγάνδας. Τους δούλευε όλους ψιλό ναζί.

Ταξιδιωτικά ενσταντάνε:
Πάνω από το Αντίρριο δεσφίζει ένα γιγάντιο άγαλμα του Αντίχριστου.

Και πάμε στις μικρές αγγελίες: Ζητείται κιθαρίστας για συγκρότημα ελληνικής έντεχνης μουσικής, σκεπτικό ύφος και γύρω στα τρία ακόρντα απαραίτητα.

Μια και το 'φερε η κουβέντα, έγινε κρατικό και το Μέγαρο Μουσικής. Θα πηγαίνεις να ακούσεις την τάδε συμφωνία και θα σου λένε ότι δυστυχώς είναι σε άδεια ο μαέστρος και πήρε μαζί του και το κλειδί του σολ.

Και περνάμε στις μετεωρολογικές προγνώσεις: Τις επόμενες ημέρες ο καιρός θα φέρει σκόνη από την Αφρική. Από βδομάδα όμως θα αλλάξει, και θα φέρει σκόνη από την Κολομβία.

Όσο για τις εξελίξεις στα συναισθηματικά, τελευταία έχω γνωρίσει μία πολύ ξέξη τσοντοκίρα.

Για τα επόμενα δεκαπέντε λεπτά θα είμαι στο μπάνιο. Για οτιδήποτε επείγον, καλέστε με στο τηλέφωνο του ντους.

-ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΑΣΥΛΛΗΠΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΑ ΜΕΡΚΕΛ

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Την ώρα που θα διαβάζονται αυτές οι αράδες ο Αλέξης Τσίπρας θα παρακάθεται στη Σύνοδο Κορυφής για το προσφυγικό καταγγελλόμενος από την υπερσυντηρητική ομάδα «Βίζενταλ», όπου συμμετέχουν η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Σλοβακία και η Τσεχία με την έκδηλη στήριξη της «αναδυόμενης» Αυστρίας, έως και πρόσφατα πτωχού συγγενούς της Γερμανίας.

Στο στόχαστρο ωστόσο των ανατολικών και κεντρικών ευρωπαϊκών χωρών θα βρίσκεται στην πραγματικότητα η Άγγελα Μέρκελ, της οποίας η πολιτική μοναξιά βραβεύεται κλιμακούμενη ακόμη και στο εσωτερικό της Γερμανίας.

Στο editorial της εφημερίδας «Liberation» της Τρίτης 16 Φεβρουαρίου επισημαίνεται χωρίς περιστροφές η δειλή, φοβική και εξόφθαλμα ευκαιριακή στροφή της Γαλλικής Δημοκρατίας έναντι του προσφυγικού ζητήματος. Ο πρωθυπουργός Εμμανουήλ Βαλς, γιος πολιτικού πρόσφυγα από την Ισπανία που κατέφυγε στη Γαλλία για να γλιτώσει από τους φασίστες του στρατηγού Φράνκο, αυτός ο «κοκωβιός» του γαλλικού σοσιαλισμού και αναδυόμενος ηγέτης της δεξιάς πτέρυγας του, το Σάββατο που μας πέρασε κατήγγειλε την πολιτική Μέρκελ και ανακοίνωσε πως «δεν είναι δυνατόν να δεχθούμε άλλους πρόσφυγες». Ποιος... ο πρωθυπουργός μιας χώρας που πρακτικά δέχτηκε 30.000 πρόσφυγες την ώρα που η Γερμανία υποδέχτηκε 1,1 εκατομμύριο μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές. Η αγωνία για την πολιτική επιβίωση του Φρανσουά Ολάντ στις επερχόμενες προεδρικές εκλογές του 2017 επιτρέπει στον Εμμανουήλ Βαλς να εφαρμόσει πρακτικά μία σειρά από αιτήματα-απαιτήσεις της ακροδεξιάς και της Μαρίν Λεπέν προκειμένου να διασφαλίσει, αν διασφαλίζονται, συντηρητικούς ψηφοφόρους. Πρόκειται για την επιτομή του οπορτουνισμού και η γαλλική εφημερίδα είναι αμείλικτη.

Με τη Γαλλία να ασπάζεται τις συντηρητικότερες απόψεις στην Ευρώπη και τις χώρες του πρώην ανατολικού μπλοκ να συνασπίζονται σε πλαίσιο υπερσυντηρητικό, η Άγγελα Μέρκελ είναι η μόνη για να στηρίξει τη χαμένη τιμή της ευρωπαϊκής δημοκρατίας στο προσφυγικό ζήτημα. Πέραν τούτου, η κατά τον ανεκδιήγητο Ράμσφελντ, το ακροσυντηρητικό παραπίδι του Τζορτζ Μπους, «Νέα Ευρώπη», δηλαδή οι νεοεισελθείσες χώρες στην ΕΕ εξ ανατολών, για

πρώτη φορά από τη δεκαετία του '90 επιδεικνύουν μία «θρασύτητα» έναντι του παραδοσιακού προστάτη τους στην Ευρώπη, το Βερολίνο. Θυμίζει πολύ αυτή η ιστορία την ανάλυση αμερικανικών δεξαμενών σκέψης και κυρίως του Ινστιτούτου «Στράτφορ» περί ορατής διάσπασης της ΕΕ σε τρεις πυλώνες. Έναν υπό την Πολωνία, έναν υπό τη Γερμανία και έναν, αυτόν του Νότου, υπό τη Γαλλία.

Είναι το προσφυγικό η λυδία λίθος της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνάρτηση με την επερχόμενη και μάλιστα σοβαρότερη χρηματοπιστωτική κρίση στην παγκόσμια οικονομία;

Η επί του εδάφους πραγματικότητα

Η αφετηρία της προσφυγικής κρίσης είναι το θέατρο πολέμου στην ευρύτερη Μεσοποταμία και Εγγύς Ανατολή. Τις δύο τελευταίες εβδομάδες συντελέστηκαν σημαντικές ποιοτικές αλλαγές. Το καθεστώς Άσαντ με την καταλυτική δύναμη πυρός του ρωσικού εκστρατευτικού σώματος κατάφερε να επαναποκτήσει τον έλεγχο στη δυτική Συρία ενώ οι σύμμαχοί του Κούρδοι βρίσκονται τρία εικοσιτετράωρα μόνο από την πλήρη αποκοπή της Τουρκίας από τη συριακή ενδοχώρα, βόρεια του Χαλεπίου, σε μία γραμμή μόλις 98 χιλιομέτρων και βάθους αυτή τη στιγμή μιας απόστασης όπως Αθήνα - Άγιος Στέφανος, για να καταλαβανόμαστε. Αν και εφόσον ολοκληρωθεί ο ελιγμός, τότε η Τουρκία θα είναι περικυκλωμένη από κOURδικές δυνάμεις από το Βόρειο Ιράκ έως τη Μεσόγειο και η δέσμευση των ΗΠΑ, της Μεγάλης Βρετανίας και της Γαλλίας θα έχει πλήρως επιτευχθεί. Στα σύνορα της Τουρκίας θα υφίσταται πλέον μία γραμμή 120 χιλιομέτρων υπό τον έλεγχο του Ισλαμικού Κράτους, ανατολικά, όπου και θα δοθεί η τελική μάχη. Αν η δυτική Συρία διαθέτει πλούτο και πληθυσμό, η επικράτεια του Ισλαμικού Κράτους επεκτείνεται στην έρημο που φτάνει στο Ιράκ με ελάχιστους κατοίκους και ακόμη πιο ελάχιστες υ-

ΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΜΕΤΡΙΟΠΛΑΘΕΙΑΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΜΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΚΡΑΤΑΕΙ Η ΚΑΤΑ ΤΑ ΑΛΛΑ ΑΠΕΧΘΗΣ ΣΤΟΥΣ ΗΜΕΔΑΠΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ ΜΕΡΚΕΛ

ποδομές. Αυτή είναι η πραγματική εικόνα στο πολεμικό μέτωπο η οποία επιβεβαιώνεται και από το χάρτη που δημοσίευσε η εφημερίδα «Le Monde» μετά τις τελευταίες εξελίξεις. Η πόλη του Χαλεπίου αριθμεί ένα εκατομμύριο ψυχές. Εκεί αναμένεται εντός των επομένων ημερών να πτηθεί στρατιωτικά και να ακυρωθεί πολιτικά η συριακή μετριοπαθής αντιπολίτευση. Η Δύση κατάφερε τελικά να αναβαθμίσει το καθεστώς Άσαντ από μέρος του προβλήματος σε αναπόσπαστο μέρος της τελικής λύσης. Η Ρωσία πέτυχε το σκοπό της, η Τουρκία απώλεσε την επιρροή της, η Δύση παρακολουθεί.

Όταν η Ευρώπη φοβάται

Πώς είναι δυνατόν μία Ευρώπη των 500 εκατομμυρίων πολιτών να μην είναι σε θέση να υποδεχθεί 2,5 εκατομμύρια πρόσφυγες από τη Συρία, διερωτάται ο γαλλικός Τύπος μετά την υιοθέτηση του τρέχοντος φοβικού λαϊκισμού από την κυβέρνηση της Γαλλίας. Η απάντηση είναι δυστυχώς απλή. Δεν είναι ο αριθμός των προσφύγων το πρόβλημα. Είναι η ενισχυόμενη τάση απογοησίας του ευρωπαϊκού οράματος από τα νέα μέλη της Ένωσης, τον αμείλικτο λαϊκισμό στη Μεγάλη Βρετανία, τις ενισχυόμενες υπερσυντηρητικές πολιτικές δυνάμεις στον πυρήνα της Ένωσης, τη Γερμανία, τη Γαλλία, το Βέλγιο και την Ολλανδία. Οι αντίπαλοι του ευρωπαϊκού οράματος μπορούν να αισθάνονται ευτυχείς είτε κατοικοεδρεύουν στην Ανατολική Ακτή των ΗΠΑ είτε στη Μόσχα είτε στην καρδιά του Ισλάμ είτε στην Άπω Ανατολή. Δεν είναι οι πρόσφυγες το πρόβλημα. Είναι η νέα περίοδος του καπιταλισμού, πλθιοι, θα έγραφε αν ζούσε ο Κέινς και θα προσυπέγραφε ο Μαρκούζε. Προς το παρόν τη σημαία της λογικής και της μετριοπάθειας, αλλά και μίας ευρωπαϊκής δημοκρατικότητας, κρατάει η κατά τα άλλα απεχθής στους ημεδαπούς και αλλοδαπούς αριστεροεθνικόφρονες Μέρκελ, οι οποίοι εν τοις πράγμασι κλείνουν το μάτι στις υπερσυντηρητικές και ακροδεξιές εναλλακτικές.

Ντροπιαστική κουκκίδα στο Αιγαίο

Οι πολιτικές φιλοδοξίες ενός δημάρχου, μία ισχυρή τοπική οργάνωση της Χρυσής Αυγής και μία καλομαθημένη στο εύκολο τουριστικό εισόδημα τοπική κοινωνία σε συνδυασμό με ένα πρόδηλα αναποτελεσματικό κράτος δημιούργησαν στην Κω μία μικρογραφία του τι ακριβώς συμβαίνει τις τελευταίες εβδομάδες στην Ουγγαρία, τη Σλοβακία, την Πολωνία και την Αυστρία. Ο κ. Μουζάλας έχει απόλυτο δίκιο. Αν η Ουγγαρία και η Σλοβακία διολισθαίνουν σε χώρες «Skin heads», η Κως μετατρέπεται καθημερινά στο νησί των «Ξυρισμένων κεφαλών». Προτείνεται η διενέργεια μιας διεθνούς καμπάνιας μέσω του διαδικτύου προς τους απανταχού τουρίστες να αποφύγουν το νησί για μία τουριστική σεζόν. Για να δούμε μετά τις αντιδράσεις των απογόνων (λέμε τώρα) του Ιπποκράτη. Η μικρή αυτή κουκκίδα στο Αιγαίο αποτελεί ένα έξοχο παράδειγμα συμπεριφοράς των «ψεκασμένων» στα ευρωπαϊκά σαλόνια και τα σοκάκια των ευρωπαϊκών πρωτευουσών. **Α**

Η ηγεσία της ΝΔ και οι ευρωπαϊκές περιπέτειες της κυβέρνησης Τσίπρα

Ο κ. Μπτσστάκης λέει ότι στη συμμετοχή σε ένα οικουμενικό σχήμα
Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΥΡΤΣΟΥ

Ο πρόεδρος της ΝΔ κ. Μπτσστάκης ολοκληρώνει αυτές τις ημέρες τον πρώτο κύκλο επαφών σε επίπεδο εκπροσώπων των ευρωπαϊκών θεσμών και ηγετών κομμάτων εξουσίας που ανήκουν στο ΕΛΚ (Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα). Το βασικό ερώτημα στο οποίο καλείται να απαντήσει ο κ. Μπτσστάκης είναι ποια στάση θα κρατήσει έναντι της κυβέρνησης Τσίπρα η οποία φαίνεται να χάνει για μία ακόμη φορά τον ευρωπαϊκό βηματισμό της. Ο πρωθυπουργός και οι συνεργάτες του δυσκολεύονται να κλείσουν με θετικό τρόπο την πρώτη αξιολόγηση του τρίτου προγράμματος-μνημονίου που φέρει την υπογραφή Τσίπρα και δεν δείχνουν ικανοί να συμβάλουν στον περιορισμό των προσφυγικών-μεταναστευτικών ροών από την Τουρκία προς την Ε.Ε. μέσω Ελλάδας.

τικό κόμμα να προσπαθεί να βάλει τάξη στη δημοσιονομική διαχείριση και να δημιουργήσει κλίμα οικονομικής και επιχειρηματικής εμπιστοσύνης και το άλλο να αυξάνει τις δημόσιες δαπάνες, να υπονομεύει την αναγκαία αναδιάρθρωση της οικονομίας, να προσπαθεί να επιβάλλει πλήρη κομματικό έλεγχο στη δημόσια διοίκηση, στην Υγεία, στην Παιδεία, στις Ανεξάρτητες Αρχές, στα ΜΜΕ. Όπως χαρακτηριστικά λέει ο κ. Μπτσστάκης δεν πρόκειται για το είδος συνεργασίας που έχουν οι Γερμανοί Χριστιανοδημοκράτες με τους Σοσιαλδημοκράτες στην κυβέρνηση Μέρκελ, αλλά με ένα πολιτικά παράλογο σχήμα που θα αντιστοιχούσε στη συνεργασία των Γερμανών Χριστιανοδημοκρατών με το κόμμα της Αριστεράς που εκφράζει, σε μεγάλο ποσοστό, την κομμουνιστική παράδοση της πρώην Ανατολικής Γερμανίας.

Οι βασικές θέσεις

Οι βασικές θέσεις της ηγεσίας της ΝΔ συνοψίζονται ως εξής:

Η Ελλάδα χρειάζεται την πρώτη θετική αξιολόγηση του τρίτου προγράμματος-μνημονίου για να ανοίξει ο δρόμος σε θετικές οικονομικές εξελίξεις. Η κυβέρνηση χάνει πολύτιμο χρόνο—η αξιολόγηση ήταν προγραμματισμένη να κλείσει τον περασμένο Νοέμβριο—ενισχύοντας το κλίμα αβεβαιότητας και προκαλώντας νέα προβλήματα στην πραγματική οικονομία.

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση είναι αναγκαία για να εκπληρωθεί η κυβέρνηση τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει αλλά τα μέτρα Τσίπρα-Κατρούγκαλου δεν λύνουν το πρόβλημα. Δεν πίνουν το δημοσιονομικό στόχο των 1,8 δισ. ευρώ το 2016 και δημιουργούν σε πολλές περιπτώσεις πρόσθετες οικονομικές δυσλειτουργίες.

Η προσπάθεια της κυβέρνησης να επιβάλει κομματικό έλεγχο στη δημόσια διοίκηση, στον ευρύτερο δημόσιο τομέα της οικονομίας και στις Ανεξάρτητες Αρχές ανεβάσει το κόστος της προσαρμογής και δυσκολεύει τη συνεννόηση με τους Ευρωπαίους εταίρους.

Η Ελλάδα χρειάζεται διπλάσια επενδύσεων για να μπει η εθνική οικονομία σε πορεία ανάπτυξης και να περιοριστεί δραστηκίνα η ανεργία. Πολλά κυβερνητικά στελέχη εμποδίζουν τον αναγκαίο εκσυγχρονισμό ενώ ορισμένοι υπουργοί εναντιώνονται δημόσια στις ιδιωτικοποιήσεις που προετοιμάστηκαν από την κυβέρνηση Σαμαρά και προσυπέγραψε τελικά ο πρωθυπουργός κ. Τσίπρας.

Σε περίοδο σκληρής λιτότητας για τους περισσότερους συμπολίτες μας η κυβέρνηση συνεχίζει τις προσλήψεις, την αύξηση των δημοσίων δαπανών, την αύξηση των μισθών στο Δημόσιο και διατηρεί συγκεκριμένες δαπάνες, όπως για τα εξοπλιστικά προγράμματα, πάνω από τους στόχους που έχει δεχθεί. Η σπάταλη διαχείριση αποτελεί τη βασική αιτία της υπερφορολόγησης που έχει γονατίσει τον παραγωγικό ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

Στο ζήτημα του προσφυγικού-μεταναστευτικού η κυβέρνηση έχασε πολύτιμο χρόνο επιτρέποντας οι ροές να ξεπεράσουν το ένα εκατομμύριο άτομα το χρόνο και στη συνέχεια ανέλαβε συγκεκριμένες υποχρεώσεις έναντι της Ε.Ε. τις οποίες δυσκολεύεται να τηρήσει. Η κυβέρνηση πρέπει να επιταχύνει το ρυθμό προσαρμογής στα συμφωνηθέντα και η Ε.Ε. να αποκρούσει οποιαδήποτε προσπάθεια προσωρινού αποκλεισμού της Ελλάδας από τη ζώνη Σένγκεν γιατί μια τέτοια εξέλιξη θα δημιουργούσε πρόθετα προβλήματα στην οικονομία και θα έστελνε το λάθος πολιτικό μήνυμα.

ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ ΤΑ «ΑΣΤΕΡΙΑ»; Το διπλό πρόσωπο των ΜΜΕ

Του ΑΝΔΡΕΑ Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Τα όσα συμβαίνουν το τελευταίο διάστημα στη χώρα επιβεβαιώνουν τον Καρλ Μαρξ, που έλεγε για την ιστορία που επαναλαμβάνεται ως φάρσα. Προοπτικισμοί, αποδοκιμασίες, προγραφές προσώπων, αλλά και διαδηλώσεις, απεργίες, κινητοποιήσεις, αγροτικά μπλόκα. Η μόνη διαφορά με το παρελθόν είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι πίσω από όλα αυτά, ούτε τα υποκινεί. Απλώς τα βιώνει. Και τα βιώνει με τον ίδιο τρόπο που τα βίωναν οι πολιτικοί αντίπαλοί του, χωρίς όμως να υπάρχει κάποιο κόμμα που να στηρίζει ή να επικροτεί όλες αυτές τις γνωστές αθλιότητες. Όπως αποκάλυπτα έκαναν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ.

Υπάρχουν όμως δύο παράμετροι που κατά τη γνώμη μας έχουν ξεχωριστό ενδιαφέρον.

Η πρώτη είναι η στάση των πάσης φύσεως καλλιτεχνών. Την περίοδο των «Σαμαροβενιζέλων» διάφοροι επώνυμοι καλλιτέχνες βρισκόταν στην πρώτη γραμμή της μάχης. Έδιναν συνεντεύξεις για το «δίκιο του αγώνα», για την κοινωνία που είναι στα όριά της, για τους πολίτες που δεν αντέχουν άλλο, για τη φτωχοποίηση των Ελλήνων και πολλά άλλα. Έκαναν συναυλίες αλληλεγγύης, ξιφουλκώσαν κατά των πολιτικών που προδίδουν τα ιερά και τα όσια της χώρας, στηλίτευαν τα μνημόνια που διαλύουν την κοινωνία. Αλήθεια, τώρα που είναι όλοι αυτοί; Δεν έχουν τα δίκια τους όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες που διαδηλώνουν; Δεν έχει ταξικότητα ο αγώνας των αγροτών; Ή μήπως το τρίτο μνημόνιο έχει διαφορές από τα δύο προηγούμενα; Άραγε, που έχουν κρυφτεί ο Κιμούλης, η Χαρούλα, ο Λάκης και τ' άλλα παιδιά; Πού πήγαν οι κήσσορες του αντιμνημονιακού αγώνα; Πού χάθηκαν οι καλλιτέχνες της αγανάκτησης; Μήπως διορίστηκαν πούθενά; Μήπως γοντεύτηκαν από το χάδι της εξουσίας; Ή μήπως δεν είναι πλέον τόσο ευαίσθητοι όσο ήταν στο παρελθόν;

Η δεύτερη παράμετρος είναι η στάση

ση καναλιών απέναντι στις διαδηλώσεις. Πολλές φορές βλέποντας τηλεόραση νομίζει κανείς ότι παρακολουθεί απεργιακό δελτίο του ΑΝΤΑΡΣΥΑ TV. Πλέον οι απεργίες, τα μπλόκα, το κλείσιμο των λιμανιών δεν πλήττουν την οικονομία, δεν βλάπτουν τον τουρισμό, δεν αμαυρώνουν την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό, δεν προκαλούν προβλήματα στην εύρυθμη λειτουργία των πόλεων και κατ' επέκταση της χώρας. Τώρα γίνονται για καλό σκοπό, τα αιτήματα είναι δίκαια και οι συντεχνίες δεν υπάρχουν. Πλέον δεν έχουμε καλούς και κακούς υπαλλήλους, δεν έχουμε τους ιδιωτικούς υπαλλήλους που δουλεύουν αόκνως για να ταΐζουν τους τεμπέληδες δημόσιους υπαλλήλους, δεν έχουμε ενεργοποίηση του κοινωνικού αυτοματισμού, ούτε κιου με δη-

λώσεις αγανακτισμένων με αυτούς που κλείνουν τους δρόμους, με καταστηματαρχες που είναι σε απόγνωση, με τουρίστες που δεν μπορούν να απολαύσουν τις ομορφιές της χώρας. Τώρα που όλα αυτά είναι κατά του εχθρού—κοινώς του ΣΥΡΙΖΑ—ως και ο... Στρατούλης καθίσταται αγαπητός για ορισμένα ΜΜΕ.

Τι δηλούν τα προαναφερθέντα; Το έλλειμμα αξιοπιστίας δύο «πλευρών», όπως είναι τα ΜΜΕ και οι καλλιτέχνες, οι ο-

ποιοι παίζουν σημαντικότερο ρόλο στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Αρέσει δεν αρέσει, οι κοινωνίες έχουν ανάγκη από ελίτ (πολιτικούς, διανοούμενους, καλλιτέχνες, ΜΜΕ) που θα τους δείξουν το δρόμο, που θα τους καθοδηγήσουν. Με την υπόθεση ότι θα έχουν κύρος και αξιοπιστία. Στη χώρα μας υπάρχει τεράστια υστέρηση αυτών τα «φωτισμένων μειοψηφιών». Ίσως γιατί στο πρόσφατο παρελθόν τους δαιμονοποιήσαμε, τους ακυρώσαμε, τους στιγματίσαμε. Η κρίση που βιώνουμε μας κάνει να τα ξανασκεφτούμε όλα. Κυρίως για το ποιους ανθρώπους πιστέψαμε και ποιους ανθρώπους στείλαμε στο πυρ το εξώτερο. ■

ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΑΝ ΟΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΗΣ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗΣ; ΜΗΠΩΣ ΔΙΟΡΙΣΤΗΚΑΝ ΠΟΥΘΕΝΑ; ΜΗΠΩΣ ΓΟΝΤΕΥΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΔΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ; Ή ΜΗΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΤΟΣΟ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΙ ΟΣΟ ΗΤΑΝ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ;

Όχι στη βιασύνη

Η βασική θέση της ηγεσίας της ΝΔ είναι ότι δεν εργάζεται σε αυτή τη φάση για την αποσταθεροποίηση της κυβέρνησης και την επιτάχυνση των πολιτικών εξελίξεων ούτε όμως προτίθεται να στηρίξει τον πρωθυπουργό και τους συνεργάτες του συμμετέχοντας σε ένα οικουμενικό σχήμα.

Ο κ. Μπτσστάκης θεωρεί ότι η χώρα δεν χρειάζεται νέες πρόωρες βουλευτικές εκλογές και πως μια τέτοια εξέλιξη θα ενίσχυε το κλίμα αβεβαιότητας. Ο πρόεδρος της ΝΔ συμπληρώνει την επιχειρηματολογία του με την επισήμανση ότι το άνετο δημοσκοπικό προβάδισμα που έχει πλέον η ΝΔ έναντι του ΣΥΡΙΖΑ λειτουργεί σταθεροποιητικά γιατί αυτή τη φορά αν ο ΣΥΡΙΖΑ αποφασίσει να παίξει με το σενάριο των πρόωγων εκλογών θα πρέπει να προετοιμαστεί για την άμεση απομάκρυνσή του από την εξουσία.

Στη ΝΔ γνωρίζουν ότι ο κ. Τσίπρας έχει δεχθεί εισηγήσεις να οργανώσει τη φυγή του από την εξουσία μέσω πρόωγων εκλογών για να διατηρήσει σημαντικό μέρος του πολιτικού του κεφαλαίου και να επιχειρήσει, σε μερικά χρόνια, τη μεγάλη πολιτική επιστροφή. Το σενάριο αυτό αντιμετωπίζεται σαν ελάχιστα πιθανό από την ηγεσία της ΝΔ η οποία στηρίζει τον πολιτικό σχεδιασμό της στο βασικό σενάριο της παραμονής του ΣΥΡΙΖΑ και του κ. Τσίπρα στην εξουσία μέχρις ότου ωριμάσουν οι οικονομικές και κοινωνικές εξελίξεις που θα προσδιορίσουν, σε μεγάλο βαθμό, το πολιτικό σκηνικό.

Όχι στη στήριξη

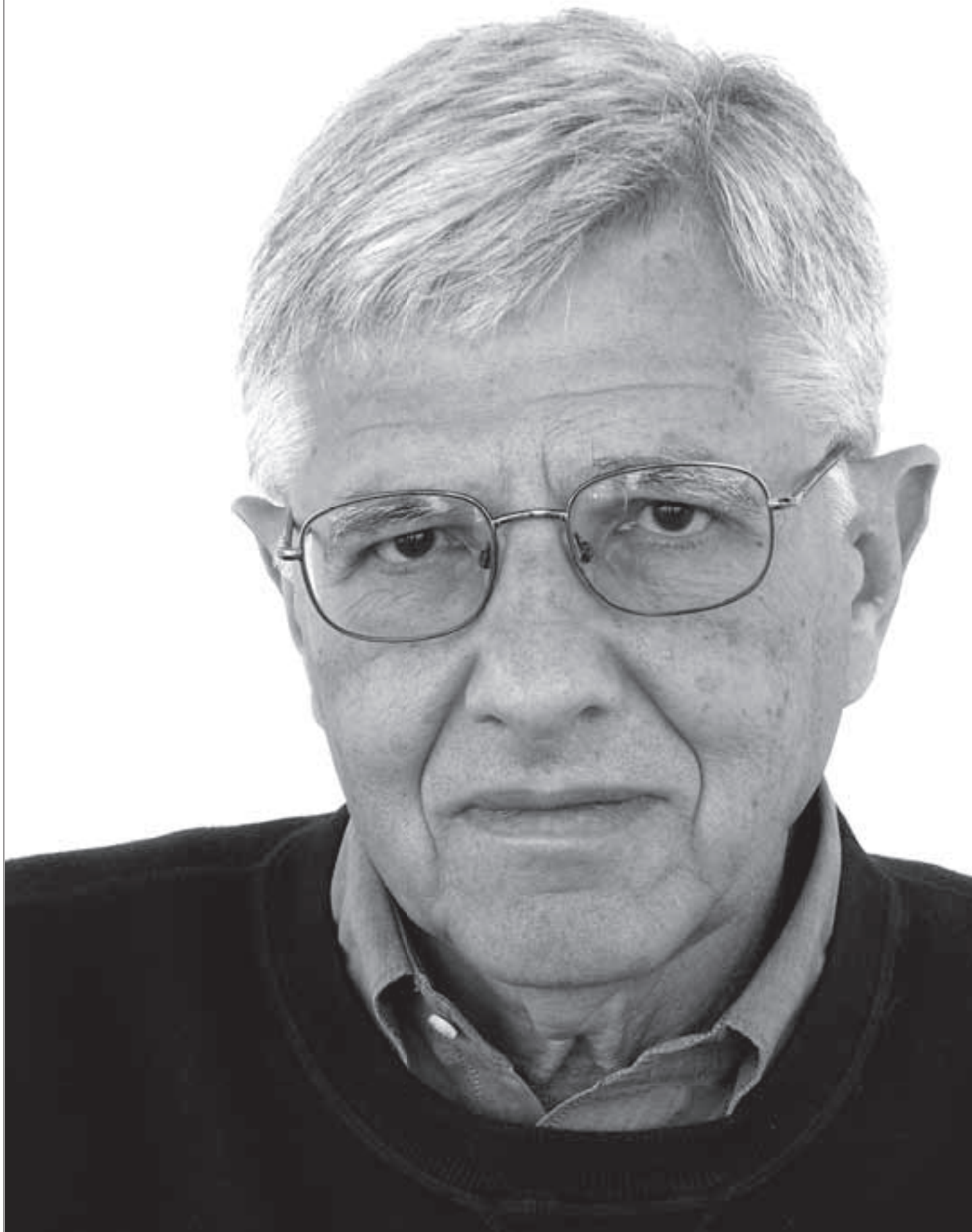
Η ΝΔ δεν έχει καμία διάθεση να μιμηθεί τον ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος ζητούσε και τελικά επέβαλε πρόωρες βουλευτικές εκλογές επειδή υποτίθεται ότι βιαζόταν να βγάλει τη χώρα από το μνημόνιο και τη λιτότητα. Από την άλλη πλευρά δεν πρόκειται να στηρίξει την προσπάθεια του κ. Τσίπρα συμμετέχοντας σε ένα οικουμενικό κυβερνητικό σχήμα.

Ο κ. Μπτσστάκης εξηγεί στους συνομιλητές του, στους ευρωπαϊκούς θεσμούς και στο ΕΛΚ, ότι είναι ελάχιστα τα κοινά σημεία της ΝΔ με τον ΣΥΡΙΖΑ. Κατά την άποψή του ο τελευταίος δεν έχει σχέση με τα σύγχρονα σοσιαλδημοκρατικά, σοσιαλιστικά κόμματα και ακολουθεί μια πολιτική η οποία στηρίζεται σε δογματικές αριστερές αντιλήψεις. Αυτό σημαίνει ότι η συμμετοχή της ΝΔ σε ένα οικουμενικό σχήμα θα πρόσφερε άλλοθι σε μια αλλοπρόσαλλη πολιτική με το ένα μεγάλο κυβερνη-

Θα έπεφτε η κυβέρνηση.

Οι αντιδράσεις ήταν λυσσαλέες και η κοινωνία ούτε ήθελε, ούτε, ίσως, μπορούσε να καταλάβει. Ας έπεφτε, τον προβοκάρω. Ο Τάσος Γιαννίτσας με κοιτάζει ήρεμος. Το περιμένει, το έχει ακούσει πολλές φορές, τον είχε φυσικά απασχολήσει και τότε. Είχαμε τεράστια ανοιχτά θέματα μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε, την ένταξη της Κύπρου για παράδειγμα, τι νόημα θα είχε να έπεφτε η κυβέρνηση, μήπως θα διασώζαμε έτσι το ασφαλιστικό; Εδώ θα ήμασταν πάλι να συζητάμε τα ίδια.

Της **Αγγελικής Μπιρμπίλη**

ΤΑΣΟΣ

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑΣ

Στοιχειώδες, Γουότσον!

Τα ίδια, πράγματι, έχουμε συναντηθεί για να συζητήσουμε εξορισμένοι στον παράδεισο του Βυζαντινού, στο Χίλτον. Στο κέντρο δεν μπορούμε να πλησιάσουμε, η πόλη βράζει. Αγρότες κυκλώνουν την πρωτεύουσα, φωνές, κλούβες και το μπλε της αστυνομίας. Τον βλέπω σκυμμένο να διαβάζει, έχει φτάσει πριν από μένα. Παραγγέλνουμε καφέ, μεταλλικό νερό, μιλάει με σιγουριά κι εγώ θυμάμαι την προηγούμενη φορά που είχαμε συναντηθεί.

Ήταν το 2013, στην καρδιά της κρίσης. Ήταν ένα πρωινό εκείνου του «θερμού φθινοπώρου» που μας υποσχόταν ο Τσίπρας. Η Αθήνα ανάστατη. Η Σταδίου, εκεί ήταν τότε το γραφείο του, γεμάτη πανό: «*Βυθίζουν τη χώρα... εξοντώνουν το λαό... διαλύουν την εθνική ασφάλιση. Ανατροπή τώρα*». Αντιμνημονιακό μένος, λαϊκή εθελοτυφλία, αρνητισμός. Ανυποψίαστοι ακόμα. Οι διαδηλώσεις κατά της κυβέρνησης Σαμαρά καθημερινότητα. Σήμερα, ο Τσίπρας είναι στη θέση του Σαμαρά και τα ίδια πανό, σαν να βγαίνουν κάθε φορά από το χρονοντούλαπο της ιστορίας, έχουν στηθεί στην πλατεία Συντάγματος, αυτή τη φορά εναντίον του. Οργισμένοι αγρότες, οργισμένη χώρα, ξαναβλέπουμε το ίδιο έργο. Η Ιστορία επαναλαμβάνεται την πρώτη φορά σαν τραγωδία και τη δεύτερη σαν φάρσα. Την τρίτη φορά σαν τρίτο μνημόνιο;

Το 2013 αφορμή ήταν το βιβλίο «*Η Ελλάδα στην Κρίση*» (εκδ. Πόλις), το 2016 το καινούργιο του βιβλίο που μόλις κυκλοφόρησε με τίτλο «*Το Ασφαλιστικό και η Κρίση*» (εκδ. Πόλις). Σε αυτό, ο ομότιμος καθηγητής στο Οικονομικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αθηνών επιχειρεί να αναλύσει (και πάλι) συνοπτικά αλλά ουσιαστικά ένα παλιό πρόβλημα, που δεν είναι πια το ίδιο αλλά βρίσκεται για πολλοστή φορά στο επίκεντρο των εξελίξεων. Έχουν περάσει 15 χρόνια από το μπλοκάρισμα της ρεαλιστικής πρότασης μεταρρύθμισης που είχε επιχειρήσει ως υπουργός Εργασίας της κυβέρνησης Σημίτη. Η κρίση μετέτρεψε το ασφαλιστικό από πρόβλημα σε βόμβα στα θεμέλια του συστήματος. Τα τελευταία χρόνια εχθροί και φίλοι τού το αναγνωρίζουν, όπως παραδέχονται και το πόσο έβλαψε τη χώρα η ματαιώση της προσπάθειας. Λύση βιώσιμη δεν έχει ακόμα βρεθεί. Μόνο την περίοδο 2010-2015 έγιναν πάνω από δέκα απόπειρες μεταρρύθμισης. Πάντα με πνεύμα «κοινωνικής αλληλεγγύης». Είναι όμως κοινωνική αλληλεγγύη οι εξαιρέσεις και τα προνόμια και οι διευκολύνσεις των ισχυρών ομάδων ασφαλισμένων; Έχουν κοινωνικό πρόσημο οι ανισότητες που υπονομεύουν την ανάπτυξη συντηρώντας ένα φαύλο κύκλο ανεργίας, διόγκωσης ελλειμμάτων, αύξησης εισφορών, μείωσης μισθών, χωρίς εντέλει να γλιτώσουν τις περικοπές και οι συντάξεις; Όλοι αυτοί οι «κοινωνικά ευαίσθητοι» πολιτικοί μήπως απλώς υπονομεύουν το μέλλον των νεότερων γενεών προκειμένου να μην πληρώσουν το πολιτικό κόστος;

Ο Παννίτσος συγκρούστηκε, έχασε. Δεν τον ακούω πικραμένο ούτε θυμωμένο, ίσως επειδή δεν είναι ο τύπος του «επαγγελματία πολιτικού» που ανησυχεί μη χάσει την καρέκλα. Σοβαρός, μαχητικός, κοινωνικά ευαίσθητος, με καθαρές θέσεις, ναι. Ανήσυχος, ναι. Ποιο συμπέρασμα βγαίνει από όλα αυτά; με ρωτάει. Η πόλη έξω είναι μελαγχολική. Άνθρωποι μπερδεμένοι απαιτούν αυτά που τους υποσχέθηκαν. Η κρίση όμως τα πήρε όλα. Και τα όνειρα και την ασφάλεια και τη σιγουριά ότι τα παιδιά τους θα έχουν ένα καλύτερο μέλλον. Τους άφησε πεταμένους στο πεζοδρόμιο να ικετεύουν. Η απάντηση έρχεται σαν μακρινός απόηχος όσων συμβαίνουν μπροστά στη Βουλή: τα προβλήματα δεν εξαφανίζονται από μόνα τους. Αν δεν τα αντιμετωπίσεις σήμερα, θα τα βρεις πλαπλασιασμένα και πιο σύνθετα μπροστά σου αύριο.

Στο καινούργιο σας βιβλίο καταγράφετε κάποια θέματα που αν και έχουν θεμελιακή σημασία για το πρόβλημα παραβλέπονται ή δεν συζητούνται καν. Το βασικό ερώτημα είναι βεβαίως αν το ασφαλιστικό υπήρξε η κύρια πηγή δημιουργίας χρέους ή αν η κρίση επιδείνωσε το πρόβλημα; Και τα δύο. Το ασφαλιστικό διογκώθηκε και επιδεινώθηκε τόσο ώστε εκτόξευσε τα ελλείμματα και το χρέος και αποτέλεσε γενεσιουργό αίτιο της κρίσης. Το χρέος αυξήθηκε μεταξύ 2000 και 2009, που ξέσπασε η κρίση, κατά 161 δισεκ. ευρώ. Στο ίδιο διάστημα τα ετήσια ελλείμματα του ασφαλιστικού έφτασαν, σωρευτικά, τα 134 δισεκ. ευρώ, ή 84% της αύξησης αυτής. Χωρίς τα ελλείμματα αυτά ή με

ουσιαστικά μικρότερα ελλείμματα, η ελληνική οικονομία δεν θα είχε υποστεί τέτοια βαθιά ρήγματα. Η ύφεση, η ανεργία, η καθίζηση των εισοδημάτων, τα δημοσιονομικά ελλείμματα, η απαισιοδοξία για το μέλλον είναι στοιχεία μιας αποτυχημένης πραγματικότητας, για την οποία το ασφαλιστικό ήταν ένας από τους κεντρικούς παράγοντες. Φυσικά, η κρίση, από την πλευρά της επηρεάζει αρνητικά σημαντικά μεγέθη του ασφαλιστικού. Ασφαλιστικό και κρίση είναι πλέον σε αλληλόδραση.

Ζούμε λοιπόν την κατάρρευση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Το 2001 «τα δίκαια αιτήματα» των διαφόρων κλάδων κατάφεραν να ακυρώσουν την προσπάθειά σας. 15 χρόνια μετά βρισκόμαστε σε χειρότερο σημείο από εκεί που μας είχατε αφήσει. Για ποιους λόγους δεν «διδασκόμαστε» από την εμπειρία σας; Πληρώνουμε το τίμημα της ανικανότητας να κατανοήσουμε την πραγματικότητα και τις πραγματικές επιλογές που διαθέτουμε για να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα αυτή. Το ίδιο δεν συνέβη με όλη την οικονομία ή και με πολλά ακόμα μη οικονομικά θέματα; Η ανικανότητά μας να ασκήσουμε πολιτική με αποτελεσματικό τρόπο έχει ως δικλίδα ασφαλείας την προσφυγή στο διχασμό και το φανατισμό. Καλλιεργεί διάφορα «δίκαια αιτήματα» και προετοιμάζει το τελικό τσάκισμα, δεκαετίες τώρα. Έτσι τα προβλήματα δεν λύνονται. Οι κοινωνίες και τα άτομα που μαθαίνουν, είναι αυτές που με τα κριτήρια κάθε εποχής βρίσκονται στην όχθη της επιτυχίας. Δεν είναι πολλές και δεν είναι οι ίδιες διαχρονικά. Το γιατί εμείς τόσο καιρό βρισκόμαστε αλλού έχει να κάνει με το επίπεδο συνθετικής και κριτικής λειτουργίας μας, άρα το εκπαιδευτικό μας σύστημα, που περιλαμβάνει και την οικογένεια, τον ευρύτερο κοινωνικό και πολιτικό περίγυρο. Έχει να κάνει και με ισχυρά εμπεδωμένα συμφέροντα ομάδων, που ακόμα και αν βλέπουν τη χώρα να γκρεμίζεται εξαιτίας τους, αντιστέκονται λυσσαλέα σε όποια αλλαγή. Το πρόβλημα είναι βαθύ, είναι πολιτισμικό αλλά και πολιτικό.

Τελικά όλες αυτές οι οϊμωγές 5 χρόνων για το «Ασφαλιστικό των συνταξιούχων» δεν ήταν αλήθεια; Το ασφαλιστικό έχει «πρόσημο»; Υπάρχει «προοδευτικό» ασφαλιστικό; Κάθε σημαντική κοινωνική σχέση έχει πρόσημο. Στην ουσία, το πρόσημο το δίνουμε εμείς. Ο όρος «προοδευτικό» όμως δεν μου λέει τίποτα, αν δεν προσδιορίσει κανείς το περιεχόμενό του. Υπάρχει ένα ασφαλιστικό που σαπίζει και μαζί με αυτό κάποια εκατομμύρια όχι μόνο συνταξιούχοι, αλλά και εργαζόμενοι και άνεργοι, και θα έπρεπε να υπάρχουν ένα ασφαλιστικό που να διασφαλίζει κοινωνική προστασία, απασχόληση, ανάπτυξη, αξιοπρέπεια, γιατί όλα αυτά είναι κρίκοι μιας και της ίδιας αλυσίδας. Αυτά θα έδιναν το χαρακτήρα του προοδευτικού ή του αντιδραστικού. Άλλωστε, η «προοδευτικότητα» στο ασφαλιστικό προκύπτει από την προοδευτικότητα ή όχι της κοινωνίας. Μια προοδευτική κοινωνία έχει προοδευτικές ρυθμίσεις σε ένα ευρύτερο φάσμα θεμάτων και αντίστροφα. Σε εμάς, ένα μεγάλο τμήμα της φοροδιαφύγει και το διαλαλεί, ένα άλλο διεκδικεί συντάξεις χωρίς να πληρούνται στοιχειώδεις όροι, ένα άλλο ουρλιάζει για να κρατήσει απίστευτα προνομιακές συνθήκες, άλλο απειλεί με στόμφο με εισφοροδιαφυγή, όλοι μαζί προσπαθούν να αποφύγουν ή να καταστρέψουν κάθε ορθολογισμό στους κανόνες του παιχνιδιού. Πού να βρει ή να σκεφτεί κανείς προοδευτικό ασφαλιστικό σε μια τέτοια πραγματικότητα.

Κάποιο βεβαίως πληρώνουν τον ανορθολογισμό που περιγράφετε. Ποιους έπληξαν περισσότερο τελικά αυτές οι εξελίξεις; Τους εργαζόμενους ή τους συνταξιούχους; Ποιοι είναι σήμερα οι «φτωχοί»; Στα χρόνια της κρίσης φτωχοποιήθηκαν μεγάλα τμήματα της κοινωνίας, με την έννοια ότι είδαν το βιοτικό τους επίπεδο να συρρικνώνεται σημαντικά. Ωστόσο το κόστος έπληξε κυρίως όσους έχασαν την εργασία και το εισόδημά τους, τα νοικοκυριά με νεότερες ή μεσαίες ηλικίες, που είχαν έναν, δύο, τρεις ή όλα τα μέλη άνεργους. Οι συνταξιούχοι μέσα σε λίγα χρόνια αυξήθηκαν κατά 850 χιλιάδες περίπου. Οι άνεργοι άλλο τόσο. Οι συνταξιούχοι παίρνουν συντάξεις, οι άνεργοι δεν παίρνουν μισθό. Φυσικά δεν υπονοώ ακραίες λύσεις. Όμως, όλες οι αναλύσεις και τα δεδομένα δείχνουν ότι η ομάδα της φτώχειας σήμερα είναι οι άνεργοι, οι ανήμποροι, οι περιστασιακά εργαζόμενοι. Ομάδες συνταξιούχων είδαν τις συντάξεις τους να περικόπονται σημαντικά (ακόμα και μέχρι 55%), όμως ως σύνολο, με βάση τις

φορολογικές δηλώσεις πολλών ετών, οι συνταξιούχοι είχαν τις μικρότερες εισοδηματικές απώλειες τόσο σε σύγκριση με τους εργαζόμενους, όσο και με κάθε άλλη ομάδα, πλην των αγροτών, που σημείωσαν άνοδο των εισοδημάτων τους.

Τι είναι πιο δίκαιο, μειώσεις συντάξεων ή αύξηση εισφορών; Θεωρώ ότι η έννοια της δικαιοσύνης σε ένα τέτοιο θέμα σχετίζεται με αρχές και κανόνες. Κατ' αρχάς πιο δίκαιο είναι να πληρώνουν εισφορές όσοι δεν πληρώνουν ό,τι οι υπόλοιποι. Να καταργηθούν όλες οι εξαιρέσεις και τα προνομιακά καθεστώτα. Είναι γνωστό ότι ο ΟΓΑ, που δεν καλύπτει μόνο αγρότες, αλλά, αδικαιολόγητα, και άλλες επαγγελματικές δραστηριότητες, έχει δυσανάλογα μικρές εισφορές που πολλοί δεν τις πληρώνουν καν. Επίσης, ότι πολλές επιχειρήσεις και επαγγελματίες, πίσω από τις δυσκολίες όσων μέσα στην κρίση δεν μπορούν να ανταποκριθούν, δεν πληρώνουν τις ασφαλιστικές εισφορές των εργαζομένων τους, αν και θα μπορούσαν. Γενικά, πιο δίκαιο είναι το να υπάρχουν κανόνες, που να δημιουργούν για ίδιες κατηγορίες, μισθωτούς, επαγγελματίες κ.ά. ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις, αλλά και να εφαρμόζονται. Αν αυτό δεν επαρκεί, με τις σημερινές συνθήκες, πρέπει να μειωθούν συντάξεις. Όχι οριζόντια και άκριτα. Λαμβάνοντας υπ' όψη τις εισφορές, τα χρόνια εργασίας και ασφάλισης, το ποσοστό αναπηρώσεως, την ηλικία, το αν πρόκειται για πρόωρη σύνταξη ή όχι. Δεν γίνεται να είναι οι συντάξεις όσο είναι και οι αμοιβές της εργασίας ή και υψηλότερα, είτε μιλάει κανείς για χαμηλές είτε για υψηλότερες συντάξεις. Κυρίως, δεν γίνεται οι αμοιβές εργασίας να είναι τόσο χαμηλές και η ανεργία τόσο υψηλή, επειδή δημιουργήσαμε πυραμίδες συνταξιοδοτήσεων που γκρεμίζουν όλη τη χώρα.

Η κότα έκανε το αυγό... Φταίει το πολιτικό σύστημα αποκλειστικά για τη χρεοκοπία ή η κοινωνία μας πίεσε απερίσκεπτα για τη διανομή όλο και περισσότερων παροχών χωρίς αντίκρισμα; Το πολιτικό σύστημα. Ποτέ και από κανένα δεν λέχθηκε ότι όλο αυτό το ξέφρενο πανηγύρι θα είχε ένα τραγικό τέλος, όπου κάποιοι θα είχαν εξασφαλίσει τρελή απόλαυση και άλλοι θα πλήρωναν το τίμημα μέσα σε τραγικές συνθήκες. Όμως και η απερισκεψία μιας κοινωνίας που δεν θέλει με κανένα τρόπο, αν όχι να διδαχθεί από τις μπουνιές που η ίδια βάρσσε στον εαυτό της, τουλάχιστον από το πώς άλλοι έλυσαν ίδια προβλήματα, είναι πρωτόγνωρη. Είναι χαρακτηριστικό μιας κοινωνίας η οποία μετά το 1974 «τα ήθελε όλα και τώρα». Τα ήθελε όλα για τη γενιά της. Τα πήρε, αλλά με τραγική κατάληξη. Το πρόβλημα είναι ότι όσο περνάει ο χρόνος και μένουμε στην ίδια ή και χειρότερη κατάσταση, οι επιπτώσεις για τη χώρα είναι ασύλληπτες.

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος μύθος που αφορά το ασφαλιστικό; Πολλοί μύθοι, αλλά θα αναφέρω τρεις: πρώτον ότι μπορείς με διάφορες αναβολές να κερδίσεις χρόνο ή να ξεφύγεις από το πρόβλημα και δεύτερον ότι οι συντάξεις περικόπονται μόνο με τη μείωσή τους. Οι συντάξεις περικόπονται και με αύξηση κάθε είδους φόρου και με τη μείωση κάθε είδους δημόσιας υπηρεσίας, όπως εκπαίδευση, περίθαλψη, ασφάλεια, υποδομές κ.ά., για τα οποία πρέπει να πληρώσει κανείς περισσότερα απ' ό,τι πλήρωνε ή δεν τα έχει καν. Τρίτος μύθος είναι ότι μπορεί μια χώρα να φτάσει να έχει δώσει σύνταξη σε ανεξέλεγκτα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού, χωρίς καταστροφικές επιπτώσεις σε όλους και σε όλα: συνταξιούχους, εργαζόμενους, άνεργους, ανάπτυξη, φτώχεια, ανασφάλεια, κοινωνική αναταραχή, πολιτική αποδιοργάνωση.

Αποδείχθηκε ότι ο δημόσιος αναδιανεμητικός χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης όχι μόνο δεν ήταν αλληλέγγυος αλλά οδήγησε και στην κατάρρευση του συστήματος. Όπως γράφετε στο βιβλίο σας, μια κεφαλαιοποιητική διάσταση στο ασφαλιστικό σύστημα, όπου κάθε εργαζόμενος θα είχε το δικό του λογαριασμό με ένα μέρος των ασφαλιστικών εισφορών, θα ήταν μια σωστή επιλογή. Το 2001 το είχατε σκεφτεί, αλλά τελικά δεν το είχατε προκρίνει. Σήμερα πιστεύετε ότι είναι ώριμες οι συνθήκες; Το κράτος πρέπει να αποσυρθεί, και σε ποιο βαθμό, από την κοινωνική ασφάλιση; Δεν μιλάω για απόσυρση του κράτους από την κοινωνική ασφάλιση. Θα ήταν λάθος. Αν φτάσουμε να μιλάμε και γι' αυτό, θα οφείλεται

ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΙ ΑΜΟΙΒΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΧΑΜΗΛΕΣ ΚΑΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΤΟΣΟ ΥΨΗΛΗ, ΕΠΕΙΔΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΜΕ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΓΚΡΕΜΙΖΟΥΝ ΟΛΗ ΤΗ ΧΩΡΑ

ΔΕΝ ΣΚΕΦΤΗΚΑ ΟΥΤΕ ΣΤΙΓΜΗ ΟΤΙ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΑΝΩ ΕΝΑ «ΔΗΘΕΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ» ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΩ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΜΟΥ

Τάσος Παννίσιος, Το ασφαλιστικό και η κρίση, εκδ. Πόλις, σελ. 112

σε περαιτέρω τραγικά λάθη του κράτους του ίδιου και ελπίζω να μην ξεπέσουμε εκεί. Ο εμπλουτισμός με μια κεφαλαιοποιητική διάσταση είναι σήμερα σημαντικός, γιατί, με όσα γίνονται, οι ασφαλισμένοι, ιδιαίτερα οι νεότεροι, είναι πεπεισμένοι ότι δεν θα πάρουν ποτέ σύνταξη και άρα, αν μπορούν, δεν ενδιαφέρονται να πληρώσουν εισφορές. Το Δημόσιο σύστημα πλεονεκτεί, όσο το κράτος σέβεται τους ασφαλισμένους και τους κανόνες που το ίδιο έχει θεσπίσει. Όταν το κράτος το ίδιο και όσοι το εκπροσωπούν προβαίνουν σε κάθε είδους παρεμβάσεις και αυθαιρεσίες σε βάρος των συντάξεων και των δικαιωμάτων των ασφαλισμένων, τότε οι ίδιοι έχουν ανοίξει διάπλατα την πόρτα σε όποιο εναλλακτικό σχήμα προσφέρει μια καλύτερη απάντηση. Σήμερα, οι συνθήκες επιβάλλουν μια τέτοια προσθήκη, αν το κριτήριο είναι η διασφάλιση του μέλλοντος των ασφαλισμένων.

Τι θα έπρεπε να κάνει μια πραγματική μεταρρυθμιστική παράταξη; Να αλλάξει το χαρακτήρα του ασφαλιστικού; Το σύστημα; Σήμερα, πλέον, το ασφαλιστικό δεν λύνεται μόνο «με όρους ασφαλιστικού». Ο χρόνος γι' αυτό τελείωσε ανεπιστρεπτή. Η ίδια η κατάσταση του ασφαλιστικού μπλοκάρει την ανάπτυξη και αυτό δεν θέλει κανείς να το δει. Βεβαίως, πολλά μπορούν να γίνουν για να βελτιώσουν στο εσωτερικό του ασφαλιστικού αδυναμίες, ανισότητες, παράλογες σχέσεις, καταστροφικά προνόμια. Όμως, παράλληλα, για να φτάσουμε σε λύση πρέπει να «βγούμε έξω από το κουτί» του ασφαλιστικού. Χρειάζονται παρεμβάσεις σε πολλά και παράλληλα μέτωπα, που θα φέρουν επειγόντως τη χώρα σε τροχιά ανάπτυξης. Η πραγματικότητα δεν σε ρωτάει αν έχεις δυσκολίες να την αντιμετωπίσεις επειδή είναι επώδυνη. Είναι εκεί και εξελίσσεται.

Όλοι κατανοούν την ανάγκη να εισέλθει η χώρα σε τροχιά ανάπτυξης. Σε συνθήκες αρνητικών ή στάσιμων ρυθμών μεγέθυνσης, όπως οι σημερινές, ποιες παρεμβάσεις μπορούν να γίνουν ώστε να μη φτωχοποιηθούν περισσότεροι συνταξιούχοι, εργαζόμενοι, άνεργοι; Καμία. Συνταξιούχοι, εργαζόμενοι, άνεργοι αντιπροσωπεύουν σχεδόν επτά εκατομμύρια άτομα. Πρέπει να υπάρξουν ιεραρχήσεις. Συνταγές μαγείας, που θα λύνουν προβλήματα σε μια κοινωνία που την ίδια ώρα θα κάνει ό,τι μπορεί για να επιδεινωθούν τα πάντα ακόμα περισσότερο, δεν υπάρχουν. Επιπλέον, οι αρνητικοί-στάσιμοι ρυθμοί μεγέθυνσης, και άρα η φτωχοποίηση, οφείλονται και στη χρεοκοπία του ασφαλιστικού, αλλά και στο ότι νομίζουμε ότι θα ξαναδούμε μεγέθυνση, χωρίς να αλλάξουμε στο ελάχιστο τις πρακτικές που μας οδήγησαν στην κρίση. Έχουμε μείνει απελπιστικά φτωχοί στη σκέψη, την αντίληψη, τις προσδοκίες, τις συμπεριφορές. Βλέπουμε τον κόσμο λάθος, αδυνατούμε να λειτουργήσουμε συλλογικά, να πάρουμε αποφάσεις, να δουλέψουμε, να διεκδικήσουμε και να παλέψουμε για το μέλλον μας. Η κοινωνία μας έχει μπλοκαριστεί από συσχετισμούς συμφερόντων και δύναμης και έχει εμποτιστεί από στερεότυπα που μας έχουν παγιδέψει και οδηγούν από το ένα λάθος στο άλλο. Η ανάπτυξη στο σύγχρονο κόσμο δεν απαιτεί απλώς πολύ διαφορετικές αντιλήψεις και επιλογές από αυτές που κυριαρχούν εδώ. Απαιτεί δομικές μεταλλάξεις, που επειδή έχουμε θεαματική αδυναμία ακόμα και να ξεκινήσουμε, κάνουν τις προοπτικές απαισιόδοξες.

Γράφετε ότι η σύγκρουση των γενεών έχει αρχίσει. Οι νεότεροι καλούνται να πληρώσουν τα συσσωρευμένα χρέη και την ευμερσία των παλαιότερων. Ποια επίπτωση θα έχει η επιλογή της κυβέρνησης να ρίξει το οικονομικό βάρος της ασφαλιστικής μεταρρύθμισης στους μελλοντικούς συνταξιούχους; Θα επιδεινώσει την ήδη εξαιρετικά άδικη διαγενεακή σχέση στην ελληνική κοινωνία και θα παρατείνει τον ασφυκτικό βρόγχο της παραμονής της χώρας στην κρίση.

Ποια είναι τα λάθη και/ή τα σωστά των Μνημονίων σε σχέση με το ασφαλιστικό; Με το τρίτο μνημόνιο δεσμευτήκαμε να μειώσουμε κατά 1% του ΑΕΠ τη συνταξιοδοτική δαπάνη. Σε τι ποσοστό του ΑΕΠ πρέπει να μειωθεί η κρατική επιδότηση στα ασφαλιστικά ταμεία ώστε να μην ανακόπτεται η ανάπτυξη;

Ξη; Σήμερα η κρατική χρηματοδότηση είναι γύρω στο 9,5% του ΑΕΠ. Πιστεύω ότι όποιο επίπεδο πάνω από 5%-5,5% είναι προβληματικό. Προφανώς μια τέτοια προσαρμογή είναι δύσκολη, αλλά και προφανώς, αν δεν γίνει, οι δυσκολίες και το συλλογικό κόστος είναι ακόμα μεγαλύτερα.

Έχει αναγνωριστεί από όλους η σημασία που είχε η προσπάθειά σας το 2001. Πιστεύετε ότι αυτή η εμπειρία άλλαξε τον τρόπο που βλέπατε τον εαυτό σας; Την πολιτική σας καριέρα; Σήμερα έχετε μια νέα προσέγγιση στα πράγματα; Το μάθημα από την εμπειρία αυτή ήταν ότι όταν σε ένα εξαιρετικά κρίσιμο θέμα πιστεύεις κανείς ότι πρέπει να πετύχει κάποιο στόχο, χωρίς να είναι άκαμπτος σε πολλά επιμέρους, δεν πρέπει να κάνει πίσω στα μεγάλα, αλλά ούτε και να τρελαίνεται να κάνει πολιτικές καριέρες αν η επιτυχία τους στηρίζεται σε συμβιβασμούς που ακυρώνουν το πρόσημο «πολιτική». Γιατί τότε πρόκειται απλώς για καριέρα και καριέρα είχα σε άλλο πεδίο και πιο δημιουργική.

Είχατε πρόθεση να ασχοληθείτε επαγγελματικά με την πολιτική; Πάντως συνέβη. Μετανιώσατε; Δεν μετάνιωσα, όχι. Μπορεί να ασχολήθηκα με την πολιτική λίγα χρόνια, αλλά συμμετείχα στο δημόσιο λόγο, χώρο και προβληματισμό πολύ περισσότερο. Άλλωστε, ακόμα και μεγάλο τμήμα του καθαρά επιστημονικού μου έργου είχε ως στόχο να διερευνήσει σημαντικά προβλήματα με εξαιρετικά σημαντικές πολιτικές διαστάσεις, να δώσει απαντήσεις, «να αλλάξει την πραγματικότητα», γνωρίζοντας, επιπλέον, ότι η πραγματικότητα δεν αλλάζει έτσι. Όμως η «αλλαγή της πραγματικότητας» είναι στενά συνδεδεμένη με μια ιδεολογία, με αγώνες στο επίπεδο της σκέψης, και αποτελεί πάντα μια βαθύτατη πολιτική πράξη. Αισθάνομαι ότι κέρδισα πολλά, ότι έζησα εξαιρετικά ενδιαφέρουσες περιόδους από πολύ κοντά, όπως την πρώτη και δεύτερη φάση του ΠΑΣΟΚ στη δεκαετία του 1980, την προσπάθεια αναστροφής της κρίσης το 1993-95 και ακόμα περισσότερο με την κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη έζησα τις ευρωπαϊκές εξελίξεις με τη διεύρυνση, τον πόλεμο στο Ιράκ, την ΟΝΕ, τις προσπάθειες στενότερης ολοκλήρωσης, την πρόσφατη κρίση το 2011/12.

Ποιο ήταν το δυνατό σας σημείο; Ποια η αδυναμία σας; Αν εννοείτε το ασφαλιστικό, πιστεύω ότι είχα κάνει επιλογές που μπορούσαν να αποτρέψουν αρνητικές εξελίξεις. Δεν σκέφτηκα ούτε στιγμή ότι θα έπρεπε να κάνω ένα «δήθεν ασφαλιστικό» για να σωθώ στη θέση μου. Πιστεύω ότι η σημασία τους θα φαινόταν με την πάροδο του χρόνου. Και φάνηκε, απλώς ωρύτερα απ' ό,τι περίμενα, και με τόσο σφοδρή ένταση που δεν περίμενα. Δεν αμφιβάλλω ότι είχα και έχω πολλές αδυναμίες, αλλά σίγουρα ελπίζω ότι δεν έχω τις αδυναμίες που έχουν καταβαρυνώσει τη χώρα στα χρόνια πριν και στη διάρκεια της κρίσης. Όμως, τι είναι αδυναμίες και δυνατά σημεία ενός προσώπου που κινείται στην πολιτική ζωή, δεν είναι εύκολο να προσδιοριστεί από το ίδιο.

Στην Ελλάδα πολλοί θεωρούν την επιλογή να είσαι «επαγγελματίας πολιτικός» δυνατό σημείο και «αδυναμία» τους χαμπλούς τόνους. Μοιάζετε ήπιος άνθρωπος, όμως στην πολιτική φτάνει κανείς στο στόχο με συγκρούσεις. Θεωρείτε ότι αποτύχατε ως πολιτικός; Ο δικασμός ως ηρωική και συγκρουσιακή πρακτική περισεύει στην ελληνική ιστορία, παλαιότερη και πρόσφατη. Και για μένα δεν είναι εργαλείο παρέμβασης για απολύτως κανένα λόγο. Όμως, η ηπιότητα στη συμπεριφορά και στις ανθρώπινες σχέσεις δεν αποκλείει συγκρούσεις όταν πιστεύεις κανείς σε στόχους και θέλει να τους υλοποιήσει. Αλλιώς τι να ασχοληθείς με την πολιτική; Για να κινείσαι στα Μέσα Ενημέρωσης και να κάνεις ότι είσαι κάτι; Στην πολιτική πρέπει να κάνεις το ανέφικτο εφικτό, με την έννοια να δημιουργήσεις συνθήκες που θα παραμερίζουν εμπόδια, ώστε κάποια στιγμή να κάνει εφικτή την εκπλήρωση προσδοκιών και κοινωνικών/εθνικών επιδιώξεων. Γι' αυτό χρειάζεται στρατηγική θέωρηση στα μεγάλα ζητήματα, χρειάζεται εμμονή και διάρκεια στην πράξη και χρειάζονται όλα τα μέσα. Αλλού συγκρούσεις, αλλού αμοιβαίες παραχωρήσεις, ρεαλισμός, τόλμη και

προπάντων γνώση του κόσμου, της ιστορίας, γνώση των θέσεων του άλλου και των ανθρώπων, με τους οποίους έχεις να συνδιαλλαγείς, και διαίσθηση πώς να πράξεις ή να μην πράξεις. Όταν χρειάστηκε, συγκρούστηκα. Το 2001 έζησα μία από τις μεγαλύτερες συγκρούσεις. Δεν μετάνιωσα. Γνώριζα ότι τότε έχασα, χωρίς καν να ξέρω ότι θα κέρδιζα στη συνέχεια. Η χώρα βέβαια έχασε. Αν επικρατούσε μια πιο πραγματιστική αντίληψη στην πολιτική και στην κοινωνία θα μπορούσαμε όλοι να μην έχουμε χάσει τόσο πολύ και με τόσο άστοχο τρόπο. Το αν απέτυχα θα το κρίνετε εσείς, εννοώ ο κάθε τρίτος.

Τι σας δίδαξε εκείνη η μεγάλη (εθνική) ήττα του 2001 και η σύγκρουση και με τους βαρόνους του κόμματός σας και με τις συντεχνίες; Τι θα συμβουλευάτε την κυβέρνηση; Να πάρει αποφάσεις που να σηρώσουν τη χώρα προς τα επάνω, να συγκρουστεί με πολλές αντιξοές πραγματικότητες, με ό,τι κρατάει κολλημένη την Ελλάδα στο βάθος, και να δώσει ελπίδα σε χιλιάδες κόσμο. Ελπίδα πραγματική, που θα αρχίσει να γίνεται ορατή, όχι χίμαιρες, που δημιουργούν προσδοκίες και συμπεριφορές, και πέφτουν στη συνέχεια με πάταγο. Πρέπει να μας εμπνεύσει ο πολυμήχανος Οδυσσεύς και όχι ο ελαφρόμυαλος Ίκαρος. Οι μάχες που έχουμε να δώσουμε, είναι μάχες επιβίωσης. Όμως πόσοι γύρω μας, στην πολιτική αλλά και στην κοινωνική σκηνή, έχουν αυτό το συναίσθημα;

Λίγοι! Πάντως είναι πολλοί εκείνοι που πιστεύουν ότι εσείς είστε ένας από αυτούς τους λίγους και ότι η χώρα χρειάζεται ανθρώπους σαν και σας. Πώς αντιδράτε σε αυτό; Θα το σκεφτόσασταν να προσφέρετε και πάλι τις υπηρεσίες σας στη χώρα, αν σας το πρότειναν; Θα απορρίπτατε μια τέτοια προοπτική; Θα θέτατε κάποιους όρους; Δεν πιστεύω στα άτομα, αλλά στη συνολική προσπάθεια που μπορεί να κινητοποιεί δυνάμεις. Η χώρα χρειάζεται ανθρώπους με χαρακτηριστικά τα οποία όμως, όταν συντρέχουν, οδηγούν αμέσως στον εξοστρακισμό. Αυτό βάζει σε αμφισβήτηση τον ισχυρισμό ότι «η χώρα χρειάζεται ανθρώπους σαν και σας». Θεωρητικά χρειάζεται, πρακτικά τους απορρίπτει. Απορρίπτει ανθρώπους, ιδέες, προτάσεις για οτιδήποτε καλύτερο. Όλα αυτά οδηγούν στην «ιδιωτικοποίηση» των συμπεριφορών και σε συρρίκνωση της δημόσιας σφαίρας. Επίσης, επειδή η πολιτική δεν κινείται σε κενό αέρος, αλλά επηρεάζεται από συσχετισμούς δύναμης και ισορροπίες συμφερόντων σε μια κοινωνία, στην ουσία αυτό που μετράει δεν είναι τι χρειάζεται η χώρα αλλά αν οι πόλοι δύναμης στην κοινωνία αυτή θα πιεστούν να αλλάξουν θέση, ρόλο, επιρροή, επιδιώξεις και συμπεριφορές. Προσωπικά, ο τρόπος που αναλύω την πραγματικότητα και σκέφτομαι τι χρειάζεται και τι όχι, περιλαμβάνει, ταυτόχρονα, στοιχεία, άλλα από τα οποία αρέσουν πολύ και άλλα το αντίθετο – στους ίδιους χώρους ή πρόσωπα. Ο κόσμος, ιδίως τα πολιτικά συστήματα, δεν ξεφεύγουν εύκολα από προκατασκευασμένες αντιλήψεις. Αυτό κάνει την ένταξη σε πολιτικά καλούπια δύσκολη.

Υπεκφεύγετε! Για να μη θεωρείτε ότι υπεκφεύγω, σας απαντώ ότι θα σκεφτόμουν διαφορετικά αν μια τέτοια προοπτική είχε πράγματι σημασία στις πολύ δύσκολες φάσεις που μας περιμένουν. Αν διαφαινόταν κάποια πολύ σοβαρή εξέλιξη, που είτε θα μπορούσε να δώσει ελπίδα στη χώρα, είτε ακόμα και όχι, αλλά θα άξιζε τον κόπο να δώσει κανείς μια μάχη, θα σκεφτόμουν πολύ τη συμμετοχή μου.

Μια πρόβλεψη για το μέλλον: Θα συνεχίσουμε με τα ίδια μυαλά; Τι θα γίνει τότε; Δεν επιτρέπεται να συνεχίσουμε έτσι. Το κόστος για τη χώρα είναι τεράστιο. Οι κίνδυνοι και οι εξελίξεις στην Ευρώπη και γύρω μας έχουν γιγαντωθεί και απειλούν το μέλλον μας. Αν δεν το βλέπουμε, θα απαξιωνούμε την ιστορία μας και θα ζούμε με τα τέρατα του Ιερώνυμου Bosch ή του Γκράμσι. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα ολοκληρωθεί ένας ολόκληρος κύκλος αυτοκαταστροφής και, όταν ξαναρχίσουμε, είμαι σίγουρος ότι θα φτάσουμε κάπου καλύτερα. Για να φτάσουμε όμως σε κάτι καλύτερο, δεν χρειάζεται να πέσουμε ακόμα πιο βαθιά. Θα είμαστε ο περίγελως των απογόνων μας, και όχι μόνο. Στοιχειώδες, Γουότσον! **A**

THE MERCEDES-BENZ «CIRCLE OF ART» EXHIBITION

8 Έλληνες εμπνέονται από το τριάκτινο αστέρι της Mercedes - Benz

Ηταν πριν από 130 χρόνια όταν εμφανίστηκε η πιο όμορφη κυρία που είδαν ποτέ οι δρόμοι και έγινε σύμβολο δύναμης και κομψότητας. Με αφορμή αυτό, η Mercedes-Benz Ελλάς υποδέχεται το κοινό στην εικαστική έκθεση «The Mercedes-Benz "Circle of Art" Exhibition», το Σάββατο 20 Φεβρουαρίου, από τις 10.00 μέχρι και τις 19.00,

στο Ζάππειο Μέγαρο, με ελεύθερη είσοδο.

Στην έκθεση οχτώ Έλληνες εμπνέονται από το τριάκτινο αστέρι της **Mercedes-Benz**, που συμβολίζει τον αέρα, το νερό και τη γη και παρουσιάζουν τα έργα τους. Συμμετέχουν οι Μαρίνα Βερνίκου, Τάκης Διαμαντόπουλος, Θοδωρής Ζουμπουλάκης, Κάτια Ζυγούλη, Τατιάνα Καραπαναγιώτη, Γιώργος Κελέφης, Μιχάλης

Κεφαλογιάννης, Βένια Μπεχράκη, ενώ η επιμέλεια της έκθεσης είναι της Δάφνης Ζουμπουλάκη.

Παράλληλα, θα πραγματοποιηθεί έκθεση ιστορικών αλλά και σύγχρονων αυτοκινήτων Mercedes-Benz καθώς και ιστορικών αντικειμένων από το Mercedes-Benz Classic Center της Στουτγκάρδης.

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΘΥΓΛΙΚΗΣ MERCEDES

1886 Ο Carl Benz καταθέτει στο Αυτοκρατορικό Γραφείο Ευρεσιτεχνιών αίτηση για δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για το όχημα με βενζινοκινητήρα. Το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, με αριθμό DRP 37435, θεωρείται σήμερα ως το «πιστοποιητικό γέννησης» του αυτοκινήτου και φέρει την ονομασία Patent-Motorwagen –Πατενταρισμένο Αυτοκίνητο για το πρώτο αυτοκίνητο στον κόσμο.

1888 Η Bertha Benz, σύζυγος του Carl, πραγματοποιεί την πρώτη μεγάλη διαδρομή εδραιώνοντας την αξιοπιστία του αυτοκινήτου.

1901 Η πρώτη Mercedes, του Gottlieb Daimler, ένα νέο πανίσχυρο για την εποχή αυτοκίνητο, κάνει την εμφάνισή του στην «εβδομάδα ταχύτητας» της Νίκιας σηματοδοτώντας έτσι το τέλος χρήσης αμαξιών.

1909 Οι υιοί του Gottlieb Daimler, Paul & Adolf, επαναφέρουν στη μνήμη τους ότι ο πατέρας τους χρησιμοποίησε ως σύμβολο ένα τριάκτινο αστέρι και το κατοχυρώνουν ως λογότυπο. Από το 1910 και μετά το τρισδιάστατο αστέρι κοσμεί όλα τα οχήματά τους.

1926 Οι εταιρείες Daimler-Motoren-Gesellschaft και Benz & Cie συγχωνεύονται με κοινό στόχο να παραμείνουν ανταγωνιστικές. Το παγκοσμίως πλέον γνωστό τριάκτινο αστέρι ταυτίστηκε με το όνομα Mercedes –το όνομα της κόρης του Αυστριακού επιχειρηματία και Γενικού Πρόξενου Emil Jelinek– και το ξακουστό όνομα Benz. Το Mercedes-Benz πλαισιώνεται σε πρώτο στάδιο από ένα δάφνινο στεφάνι και στη συνέχεια το σήμα εξελίσσεται και φτάνει στη σημερινή του μορφή.

ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ, ΣΑΒΒΑΤΟ 20/2/2016
10:00-19:00 ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΑΚΑΣ ΑΝ ΔΕ ΧΩΡΑΣ ΣΕ ΜΙΑ ΑΔΕΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ

Πολλά χρόνια πριν κατέβηκα τα σκαλιά του «ΑΝ» για να δω ένα γκρουπ που δεν γνώριζα, στο τέλος της βραδιάς όταν ανέβαινα τα σκαλιά ήμουν διαφορετική. Το γκρουπ ήταν οι Τρύπες και, αν και δεν μας συμφέρει, μιλάμε για χρονολογίες προ millennium.

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΑΝΩΛΕΛΗ, Φωτό: ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

«Συμβαίνουν αυτά όταν είσαι σε ηλικίες που διαμορφώνεις την προσωπικότητά σου» θα πουν οι πιο λογικοί. Όμως κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο και πηγαίνοντας να συναντήσω τον Γιάννη Αγγελάκα για αυτή τη συνέντευξη ήξερα με σιγουριά ότι από μια συναυλία, μια ταινία, ένα στίχο ή ένα ποίημα, η πορεία κάποιου παρεκκλίνει και ξαναπαρεκκλίνει μέχρι που η παρέκκλιση από την επιβεβλημένη νόρμα γίνεται ο δρόμος του. Χωρίς κανένα άλλο σχόλιο μοιράζομαι τη συζήτηση με τον Γιάννη Αγγελάκα, μιας και αντιλαμβάνομαι ότι μία φαν του είναι πρώτα φαν και μετά δημοσιογράφος.

«Το ποτήρι είναι μισογεμάτο, έπεσαν οι μάσκες» είχες πει στο Σύνταγμα πριν τη συναυλία που έδωσες τον Ιούλιο του 2011. Αγοράστηκαν καλύτερες μάσκες μετά;

Ναι, πολύ γρήγορα βρέθηκαν καινούριες μάσκες.

Ήσουν πιο αισιόδοξος εκείνη την εποχή; Η εποχή ήταν τέτοια. Μετά τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου ζήσαμε την πρώτη μεγάλη πολιτική εξέγερση νέων μετά τη μεταπολίτευση, χωρίς κόμματα και πολιτικές γραμμές. Βγήκε κόσμος αυθόρμητα στους δρόμους. Διαφωνώ με τη βία, έπρεπε να είναι συνειδητοί οι λόγοι που κάποιος έβγαине στους δρόμους. Δεν είναι η βία αυτό που χρειαζόμαστε και οι φωτιές. Χρειάζεται να είναι συνειδητά τα πράγματα για να οδηγήσουν κάπου. Καταλάβαινα σαν πρώτη αντίδραση το θυμό

των νέων που έζησαν το σοκ του να σκοτώνουν ένα συνομήλικό τους επειδή αντιμίλησε, αλλά αν μείνεις στο θυμό δεν κάνεις τίποτα. Αν δε γίνει αντίλογος και αν δεν υπάρχουν συγκεκριμένα αιτήματα η αντίδραση μένει εκεί. Αν μια κοινωνία δεν δέχεται την κριτική και τον αντίλογο δεν μπορεί να προχωρήσει. Δυστυχώς η δύναμη να κρατιέται ο κόσμος πίσω είναι σε χέρια λίγων και όχι πολιτικών. Οι πολιτικοί είδαμε ότι είναι ένα θέατρο σκιών, δεν κινούνται από αυτούς τα νήματα.

Οπότε οι δρόμοι δεν είναι η λύση; Οι δρόμοι είναι πάντα λύση. Στην προκειμένη στιγμή η οπισθοδρομική αντίδραση χωρίς να είμαστε ενωμένοι σαν άτομα μίας κοινωνίας που υποφέρει δεν μπορεί να φέρει αλλαγές. Το κίνημα των αγανακτισμένων κάπκε στο ζέσταμα, οι περισσότεροι βγήκαν στους δρόμους από μια συναισθηματική ορμή και αίτημα να γυρίσουμε γρήγορα προς τα πίσω στην εποχή της δήθεν ευμάρειας, να ξανακάνουμε δηλαδή τα ίδια λάθη που μας κάνανε χοντρούς, δυσκίνητους και αναισθητους κοινωνικά, πολιτικά, πολιτισμικά κτλ. Κανείς δεν ήθελε να θυσιάσει κάτι από τη βολή του και το μικροστισμό του, θυμήσου εκείνο το αιώνιο και βασικό αίτημα για σοβαρή παιδεία που όποτε έβγαίνε στη φόρα με κινητοποιήσεις τελειώνει άδοξα από το φόβο μη χάσει τη σχολική χρονιά του ο κανακάρης μας. Και έτσι χάθηκαν ακόμα περισσότερα, βέβαια ο στόχος είναι κοινός για όλους, όλοι

θέλουν να ζήσουν ελεύθερα με αξιοπρέπεια, σε μια αληθινή δημοκρατία με καλύτερες συνθήκες, αλλά καταφέρνουν να χωριστούν σε κατηγορίες, σε επαγγελματικές κλάσες, σε κομματικές ομάδες δεξιές και αριστερές, και με το γνωστό «διαίρει και βασίλευε» ξεμυτίζουν τα θηρία, γεννιούνται μορφώματα και επικρατεί το σκοτάδι. Το «αριστερά - δεξιά» έχει ξεπέσει, έχει τελειώσει πια. Βλέπουμε στην πράξη πως αλλάζουν οι μαριονέτες, αλλά αυτό που είναι αποφασισμένο να συμβεί συνεχίζεται ακάθεκτα.

Αν ήσουν τώρα είκοσι χρονών θα έφευγες από την Ελλάδα; Ο καθένας ζει στο χωροχρόνο του, νομίζω τότε που ήμουν είκοσι μπορούσε ένας νέος να ζει βγαίνοντας από τη μηχανή του συστήματος. Τη δεκαετία του '80 πολλές φορές νομίζω πως την ονειρεύτηκα. Στα είκοσί μου μπορούσα να έχω με όλες τις τότε δυσκολίες μια γκαρσονιέρα, να δουλεύω εδώ κι εκεί, να μαζεύω σταφύλια στην Κρήτη και με τα χρήματα που έβγαζα να ζω λιτά μεν, όμορφα δε. Γνωρίζαμε κόσμο από άλλες χώρες που επίσης ζούσε έτσι, νέους από όλο τον πλανήτη. Μπορούσα να υπερασπίζομαι τον τρόπο που είχα διαλέξει να ζω. Μπορούσαν να αναπνέουν οι ταξιδιάρικες ψυχές. Αν ένιωθες αναχωρητής και ήσουν ανήσυχος μπορούσες να αποστασιοποιηθείς από το παιχνίδι που παιζόταν, από την παραγωγή, από το τότε πολιτικό και κοινωνικό χάλι που ακόμα μας στοιχειώνει. Δεν

Ξέρω τι θα έκανα σήμερα αλλά πιθανόν να μην έμενα στην Ελλάδα.

Άλλαξε η ανθρωπότητα; Ήταν ένας πλανήτης πιο χαλαρός που ξαφνικά μπήκε σε μια υπερδιέγερση οικονομική. Προσπαθούν να μας μετατρέψουν σε αυστηρά οικονομικές μονάδες χωρίς ελεύθερο χρόνο. Τρέχω, δουλεύω, πληρώνω, είμαι αγχωμένος, παίρνω και κανένα χάπι να ηρεμήσω.

Οι σημερινοί νέοι είναι ένα μεγάλο μέρος του κοινού σου. Οι μεγαλύτεροι, που σε γνώρισαν από τις Τρύπες, είτε σε αγαπούν είτε συνεχίζουν να σε ακούν ακόμα και από ρομαντισμό προς την επαναστατική τους νιότη. Το στοίχημα με τους νέους πώς το έχεις κερδίσει; Δεν κέρδισα κανένα στοίχημα γιατί δεν έχω βάλει ένα τέτοιο στοίχημα. Δεν έχω ούτε επιδίωξη, ούτε συνταγή. Για μένα η σχέση μου με τη μουσική είναι η σχέση μου με τον εαυτό μου. Με τη μουσική με κρατάω ζωντανό συναισθηματικά, σωματικά, πνευματικά. Γενικότερα με τη ροκ κουλτούρα. Η πρόθεσή μου είναι να φτιάχνω τις μουσικές που οραματίζομαι, να μιλάω για πράγματα που βλέπω. Δεν μπήκα σε νόρμες, δεν έγινα ποτέ οικογενειάρχης, δεν σταμάτησα να ζω με τη μουσική. Οι νέοι είναι το πιο ευαίσθητο και το πιο ανατρεπτικό ακροατήριο και χαιρόμαι που συμβαίνει να αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος του κοινού αλλά δεν ήταν επιδίωξη μου. Κάθε άνθρωπος που είναι ζωντανός στη σκέψη και διατηρεί τις ευαισθησίες του θα είναι νέος μέχρι να φύγει από τη ζωή. Αυτό ονειρεύομαι για τον εαυτό μου.

Αν η κάθε μας απόφαση και επιλογή έχει κάποιο κόστος τότε οι αποφάσεις σου τι κόστος είχαν; Μόλις μου είπες «δεν έγινα οικογενειάρχης». Θα ήθελες να είχες κάνει παιδιά, να έχεις μια άλλη καθημερινότητα;

Όχι, είμαι ευχαριστημένος από το πώς προχώρησα και πώς προχωρώ στη ζωή μου. Δεν έχω απωθημένα. Είμαι πάντα έτοιμος να πληρώσω το λογαριασμό για τις επιλογές μου. Στα τριάντα μου δεν ήξερα αν θα μπορούσα να ζήσω από τη μουσική, αλλά αυτό ήθελα να καταφέρω. Ανά πάσα στιγμή ήμουν έτοιμος να κάνω μουσική και να μη ζω από αυτό. Ήταν παράλογο κάποια στιγμή να λέμε ότι θα ζήσουμε ως μουσικοί. Στα τριάντα τέσσερά μου είδα ότι ίσως και να γίνεται. Φάγαμε και ήττες, πείνες και απογοητεύσεις πριν να δούμε ότι μπορούμε να ζούμε από τη μουσική. Αντέξαμε γιατί αυτό πιστεύαμε και αυτό θέλαμε. Θα μπορούσε να μην έχει γίνει τίποτα από όλα αυτά. Δεν με ενδιέφερε ποτέ να ζήσω μια κανονική ζωή και εννοώ αυτό που έχει επικρατήσει να ονομάζεται «κανονική ζωή» γιατί κατά τα άλλα η ζωή μου είναι κανονική γιατί κατά τα άλλα η ζωή μου είναι κανονική. Τα ζωντανά και κανονικά ζω. Αν συμβιβαζόμουν να κατέληγα στα ψυχιατρεία. Έχει πλάκα που κάποιοι νομίζουν ότι έκανα κάτι γενναίο ενώ αυτό ήταν το μόνο που μπορούσα να κάνω. Δεν είχα ποτέ κανένα άγχος καριέρας. Κάθε φορά λέω «πάμε» και δεν σκέφτομαι πού θα βγει. Ας παίξουμε σε τριακόσια άτομα μόνο. Με φτιάχνει και αυτή η ιδέα.

Με τη νέα μπάντα φαίνεται ότι έχετε διάθεση για δυναμικά live, είναι τυχαίο που είναι τόσο νέα παιδιά; Καθόλου τυχαίο. Ήθελα αυτό που είπες, να παίξουμε έτσι. Χωρίς ηλεκτρονικές παρεμβάσεις, με ήχους ζωντανής ορχήστρας. Δεν είναι μόνο η ζωντανία που έχουν τα παιδιά, έχουν διάθεση για περιπέτεια, έχουν φόρα. Δουλέψαμε πολύ σκληρά και έχουμε ακόμα πολύ δρόμο αλλά υπάρχει πολλή ενέργεια. Το ζητούμενο είναι να νιώθεις ότι έχεις δρόμο μπροστά σου και ότι δεν στον κλείνει ούτε το βόλεμα, ούτε συναισθηματικές σχέσεις, ούτε τίποτα. Η τέχνη να είναι πάντα απ' όλα.

Έχεις πει πως αν κάτι δεν «τρέξει» το πολύ-πολύ να πουλήσεις το σπίτι σου και να συνεχίσεις. Ε ναι, σιγά...

Σιγά; Το όνειρο του Έλληνα; Είπαμε, δεν έχω παιδιά και αυτό μου επιτρέπει να μην υπολογίζω κάποια πράγματα. Το να είμαι μόνος μου σημαίνει ότι κάθε στιγμή είμαι έτοιμος να καίω και να ξαναχτίζω.

Πώς γράφονται οι στίχοι σου; Απομονώνεσαι ή σε μια οποιοδήποτε στιγμή μπορεί να βγει ένα μελλοντικό τραγούδι; Συμβαίνουν και τα δύο. Μπορεί να ταξιδεύουμε με την μπάντα και μέσα στο βαν από μια εικόνα να βγουν δυο στίχοι που θα μείνουν σε ένα σημειωματάριο μέχρι να τους ξαναπιάσω. Κυρίως γράφω μόνος σε τόπους που δεν με γνωρίζουν ούτε έχω φίλους και πάρε-δώσε. Κάθομαι στην πсуχία και περιμένω τον εαυτό μου να μου μιλήσει.

Η έμπνευση, η μούσα, τι μπορεί να είναι; Ένας άνθρωπος, ένας έρωτας, μια προδομένη φίλια, μια μεγάλη χαρά. Αυτό το ότι ο καλλιτέχνης πρέπει να υποφέρει για να γράφει δεν με ενδιαφέρει. Το σίγουρο είναι ότι θέλω πсуχία. Ίσως όλοι θα έπρεπε να αφιερώνουμε κάποιες ώρες της ημέρας στην πсуχία, να ακούμε τι ζητάει από εμάς η ζωή που σαλεύει μέσα μας. Μπορώ να γράψω και για τον πόνο μου αλλά και για τη χαρά μου. Με ενδιαφέρει να δίνω χαρά και ελευθερία στον εαυτό μου και να γράφω για φωτεινά πράγματα. Άσχετα αν με λένε σκοτεινό στιχουργό.

Στιχουργό ή ποιητή; Το ποιητής δεν θέλω να το δεχτώ. Το ακούω αλλά δεν νιώθω τίποτα τέτοιο. Χαιρόμαι αλλά με κινητοποιεί η μουσική. Γράφω για να πω κάτι με μουσική.

Στους στίχους σου έχεις πολύ συχνά αναφορές στο δρόμο. Είμαι εθισμένος στο δρόμο, θέλω χιλιόμετρα να περνάνε κάτω από τα πόδια μου. Μου αρέσει να ταξιδεύω.

Στο δρόμο μπορείς να βρεις από ένα κέρμα μέχρι ένα μεγάλο έρωτα ή μια φίλια. Ποιο είναι το μεγαλύτερο δώρο που σου έχει κάνει ο δρόμος; Ο ίδιος ο δρόμος είναι το δώρο.

Καβαφικό. Ένας από τους αγαπημένους σου ποιητές; Ναι. Μαζί με τον T.S. Eliot και τον Blake.

Τι «ζημιά» σου έχουν κάνει αυτοί; Την καλύτερη που θα μπορούσα να πάθω από αναγνώσεις.

Γιατί αυτοί οι τρεις; Είμαι σίγουρος ότι είναι τόσο πολλοί που θα μπορούσαν να έχουν μπει στους αγαπημένους μου, αλλά αυτοί μου έτυχαν και με σημάδεψαν. Με κατέστρεψαν ωραία. Διψάω συνέχεια να τους διαβάσω, είναι κείμενα διαγαλαξιακά.

Αυτό που πάθαμε εμείς, οι φαν σου, με εσένα, εσύ με ποιους μουσικούς το έπαθες; Θα σου πω για τον David Bowie που είναι και πρόσφατος ο θάνατός του. Συγκινήθηκα με την είδηση του θανάτου του ενώ συνήθως είμαι αδιάφορος, ένιωσα ότι ένας δάσκαλος πέρασε σε άλλη διάσταση. Τα τελευταία χρόνια δεν τον άκουγα αλλά η δεκαετία του '70 ήταν συγκλονιστική και εξαιτίας του. Θυμάμαι πως πρωτοάκουσα το «Ziggy Stardust» στα δεκατρία μου από ακουστικά γιατί έμενα σε ένα μικρό σπίτι με τους γονείς μου. Θυμάμαι να είμαι στη βεράντα στη Νεάπολη ανάμεσα από διάβασμα σε περίοδο εξετάσεων, να βάζω τα ακουστικά και μετά το άκουσμα του δίσκου ένιωθα πως είχα κάνει ένα βηματάκι παραπέρα. Χρωστάω ευγνωμοσύνη. Άκουγα επίσης τότε τους Pink Floyd.

Με Έλληνες το έπαθες αυτό; Ναι, με τον Σαββόπουλο και τον Χατζηδάκι, πάλι σε μικρές ηλικίες. Άκούγαμε το Τρίτο Πρόγραμμα, πρέπει να ήμουν δεκαεφτά. Θαυμάσιο ραδιόφωνο, μας μουσέ σε τόσα είδη που δεν είχαμε ξανακούσει. Από Brian Ferry μέχρι Bach. Μέγας δάσκαλος ο Χατζηδάκις και μέσα από τα κείμενά του και από τις μουσικές του. Ακούγαμε αργότερα το «Χαμόγελο της Τζοκόντα» σε παραλίες της Νότιας Κρήτης όντας πλέον πανκιά! Να ακούς Cure και ενδιαμέσα να βάζεις και το «Χαμόγελο της Τζοκόντα» και να ρεμβάζεις! Ο Πουλικάκος επίσης είναι μια ζωντανή απόδειξη ότι το rock & roll δεν είναι μια νεανική τρέλα. Μπορείς να ζήσεις όλη σου τη ζωή με τις ευαισθησίες σου και τη δημιουργικότητά σου, ολοζώντανος. Ο Παύλος Σιδηρόπουλος ήρθε με τον δίσκο «Φλου» και είπαμε ότι το ελληνικό rock μπορεί να σταθεί και μουσικά και στιχουργικά. Και εκεί που κουράζεσαι με τους καλλιτέχνες του '70 έρχεται το punk και ζυπνάει πια η ανάγκη να

παίξουμε μουσική. Έτσι ξεκίνησαν και οι Τρύπες.

Έπαιζες από μικρός μουσική; Έπαιζα λίγο κιθάρα, έγγραφα και κάτι ιστορίες τις οποίες άφησα εκεί, δεν ξαναέγραφα ιστορίες, μόνο στίχους.

Απόμακρο ή κοινωνικό παιδί; Κοινωνικό, χαβαλεδιάρικο παιδί. «Ψηφίστε Αγγελάκα, να σπάσετε πλάκα» ήταν το μότο στα σχολικά χρόνια να φρατταστείς...

Πες μου πώς βλέπεις το θέμα με τους πρόσφυγες που φτάνουν ή δεν φτάνουν στη χώρα. Πνίγονται και μας κόβουν τον τουρισμό; Ως προς αυτό η θέση μου δεν είναι καινούργια. Χρόνια τώρα με ενοχλούσε η στάση απέναντι στους ανθρώπους που αναγκάζονταν να αφήσουν τις πατρίδες τους, τους τόπους τους, έβλεπα να περιφέρονται με φοβισμένο βλέμμα προσπαθώντας από κάπου να κρατηθούν. Πλέον έχουμε φτάσει σε σημείο να συνθίσομε το τέρας, να του μοιάσομε. Θυμάμαι μια ταινία του Altman με κάποιους που πηγαίνοντας μια εκδρομή για Σαββατοκύριακο βρήκαν ένα πτώμα και για να μη χαλάσει η εκδρομή το συντηρούσαν στα παγωμένα νερά δίπλα από εκεί που ψάρευαν μέχρι να περάσει το διήμερο να το παραδώσουν. Το Αιγαίο δεν μπορεί να το βλέπουμε πια με την ίδια ματιά, είναι τάφος καθημερινά για τόσους ανθρώπους. Ντρέπομαι. Η ανθρωπότητα είχε πάντα εποχές που έπεφτε και έφτανε πολύ χαμηλά. Ζούμε και πάλι μια τέτοια εποχή.

Κλείνοντας, θέλω να σε ρωτήσω για τη διασκευή του ύμνου του ΕΑΜ που τραγουδήσατε μαζί με τον Τζίμη Πανούση πέρυσι και ξεσηκώσατε αντιδράσεις. Ήταν περίεργο το timing; Εννοώ, πετύχατε τον κόσμο σε μια εποχή που έβλεπε την αριστερά με πιο θετική ματιά;

Πρώτον το τραγούδι ηχογραφήθηκε δύο-τρεις μήνες πριν τις εκλογές, όταν ακόμα ο Σαμαράς έλυσε και έδενε μέσα στη Βουλή και τα υποτιθέμενα αριστερά κόμματα και ιδιαίτερα το ΚΚΕ αντί να σπκωθούν να παραιτηθούν, να μην ανεχτούν το βιασμό της Δημοκρατίας που συνέβαινε μπροστά στα μάτια τους, συνέχιζαν να κοιμούνται μέσα στο κοινοβούλιο κάνοντας πως ονειρεύονται τη Λαοκρατία. Βέβαια, το τι εννοούμε αριστερά είναι ένα θέμα που σπκώνει μεγάλη κουβέντα. Αν υποθεθεί ότι η αριστερά είναι η δύναμη της ανανέωσης και της δικαιοσύνης και ο τρόπος να προχωρήσει αυτός ο κόσμος, τότε υπάρχουν ενστάσεις για το πώς το κόμμα το πετυχαίνει αυτό. Ο Τζίμης Πανούσης έχει έναν τρόπο με ευφυέστατες χοντροκοπιές να αναστατώνει τον κόσμο και να τους βγάζει το σκοτεινό τους εαυτό που η politically correct στάση τους δεν τους αφήνει να εκφράσουν. Ήξερα τι θα συμβεί. Η κατακραυγή ήταν αναμενόμενη αλλά ταυτόχρονα γελοία. Οι στίχοι του Πανούση ασκούν κριτική στην ηγεσία του κόμματος και σε καμία περίπτωση στους αγωνιστές που έδωσαν τη ζωή τους και φύγαν και αδικαίωτοι. Οι ψηφοφόροι λοιπόν ξεσηκώθηκαν και μας έβριζαν με υπέροχες εκφράσεις όπως «ψόφα» και άλλα τέτοια όμορφα. Και τώρα τελικά ποιοι καταψήφισαν το σύμφωνο συμβίωσης μέσα στη Βουλή; Το κόμμα που παλεύει για την ελευθερία και τη δικαιοσύνη; Είναι προφανέστατο πως η κριτική αφορούσε την ηγεσία, πρέπει να είσαι τυφλός για να μη βλέπεις το τι γίνεται και το πόσο περιοριστικοί είναι. Δεν μετάνιωσα, γέλασα με την αγένεια και τη κυδαιότητα που κατάφερε ο Τζίμης να φέρει στην επιφάνεια. Αυτό που υποστηρίζουν είναι κάτι πολύ μικροαστικό και μου θυμίζει την εκκλησία που μαζεύει τον κόσμο της κάθε Κυριακής, τους μιλάει για αγάπη και ανώτερες έννοιες κι ύστερα τους αμολάει την υπόλοιπη βδομάδα να τρώνε ο ένας τις σάρκες του άλλου. Ποιο είναι το μέλλον ενός τέτοιου κόμματος;

Ο Πάννης Αγγελάκας βρίσκεται όλο το χειμώνα σε περιοδεία με τη νέα του μπάντα. Τον συνάντησα σε ένα διάλειμμα από αυτό που ονομάζει «χιλιόμετρα κάτω από τα πόδια μου». Η κουβέντα μας έγινε στο δρόμο, είτε βολτάροντας στην παραλία είτε σε ένα παγκάκι δίπλα στο δρόμο, γιατί «όλα είναι ο δρόμος» και τα καλύτερα τα συναντάμε «εν κινήσει». **A**

INFO Στην Αθήνα θα τον δούμε στις 26&27 Φεβρουαρίου στο Piraeus 117 Academy. Η νέα μπάντα αποτελείται από τη Λαμπρινή Γρηγοριάδου στην ακουστική κιθάρα, τον Αναστάση Βουκκαράκη στα τύμπανα, τον Πάννη Σαββίδη στην ηλεκτρική κιθάρα, τον Γιώργο Αβραμίδη στην τρομπέτα και τον James Wylie στο σαξόφωνο.

ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΤΙ Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΟΦΕΡΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΓΡΑΦΕΙ ΔΕΝ ΜΕ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΕΡΩΤΑΣ

Λίγο πριν τη νέα παράσταση
ο **Κωνσταντίνος Ρήγος** μάς
συστήνει τους δικούς του
Ρωμαίο + Ιουλιέτα

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ**
Φωτό: **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ**

Εδώ και 3 χρόνια ήθελα να το ανεβάσω, οπότε, όταν μου το πρότεινε ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιά Νίκος Διαμαντής (είναι έτος Σέξπιρ φέτος, κλείνουν 400 χρόνια από το θάνατό του) συμφώνησα αμέσως. Επιπλέον θεωρώ ιδανικό το Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, με τη χλιδή του, για να ανεβεί Σέξπιρ εκεί. Με ιντριγκάρει η σκοτεινή και βίαιη ατμόσφαιρα του έργου και πως μέσα σ' αυτή χωράει και το χιούμορ. Αρχικά ενστερνιζόμουν μια κοινή άποψη που βλέπει σ' αυτό τον έρωτα μια ρομαντική ιστορία. Μελετώντας όμως και δουλεύοντας πάνω στο έργο συνειδητοποίησα πως δεν είναι ακριβώς έτσι – ο έρωτάς τους είναι μια επαναστατική πράξη. Είναι δύο παιδιά που δεν θέλουν να καταλήξουν φορείς της εξουσίας, να ακολουθήσουν το δρόμο που έχουν επιλέξει οι γονείς τους. Ο έρωτας και ο θάνατός τους είναι τόσο επαναστατικός που διαλύει στην ουσία τις δύο οικογένειες και ό,τι αυτές συμβολίζουν. Το έργο το τοποθετώ μέσα σ' ένα περιβάλλον πολύ σκληρό που παραπέμπει στο σήμερα αλλά και στο μετά, όπου δεν επιτρέπεται ούτε ο έρωτας ούτε η επαφή. Θα έλεγα πως εμπνέεται από το περιβάλλον που περιγράφει ο Όργουελ στο βιβλίο του «1984». Ο άνθρωπος δεν επιτρέπεται να αισθανθεί, γιατί αν αισθανθεί διαταράσσεται η ισορροπία της τάξης. Γι' αυτό το λόγο στην παράστασή μου τόσο ο ηγεμόνας, όσο και οι γονείς της Ιουλιέτας (έχω αφαιρέσει τους γονείς του Ρωμαίου γιατί μ' ενδιαφέρει περισσότερο η πλευρά του κοριτσιού), παρουσιάζονται είτε μέσω μιας φωνής που έρχεται από ψηλά είτε μέσω προβολής σε οθόνη. Οι γονείς δίνουν εντολές και η Ιουλιέτα πρέπει να πράξει. Η παράσταση είναι καθαρόαιμο θέατρο, περιέχει όμως και στοιχεία περφόρμανς. Στο έργο ο Ρωμαίος μοιράζεται μεταξύ 7 αγοριών, που παίζουν και τους άλλους ρόλους του έργου, ενώ η Ιουλιέτα μοιράζεται σε δύο κορίτσια. Όλα τα αγόρια του έργου μοιράζονται κοινά χαρακτηριστικά και η μια πλευρά τους είναι αυτή που συμβολίζει ο Ρωμαίος. Στην Ιουλιέτα τα πράγματα είναι πιο ξεκάθαρα. Η μια Ιουλιέτα είναι πιο κυνική και η άλλη πιο ρομαντική. Επίσης, η μουσική παίζει ενεργό ρόλο και είναι ζωντανή – ο Ρωμαίος αντί να διαβάζει συνθέτει μουσική, παίζοντας πλίκτρα, κιθάρα κ.λπ. Στο έργο του Σέξπιρ η σεξουαλικότητα των παιδιών κρύβεται καλά μέσα στο λόγια. Από τη στιγμή που το μετέφερα στο σήμερα και στο αύριο, επειδή έχουμε να κάνουμε με εφήβους, η σεξουαλικότητα είναι έντονη στην παράσταση – γίνεται ακόμη και αφορμή για bullying. Ο Ρωμαίος μου είναι μανιακός για τον έρωτα. Στο πρώτο μέρος του έργου «πεθαίνει» για τη Ροζαλίνα και στο δεύτερο για την Ιουλιέτα. Ο πρώτος έρωτας δεν είναι πραγματικός γιατί δεν υπάρχει ουσιαστική επαφή, ενώ ο δεύτερος είναι. Γιατί στην τελική, σε όποια εποχή και να βρισκόμαστε, ο αληθινός έρωτας προϋποθέτει και την εγκεφαλική επαφή, εκτός της οπτικής έλξης. Ο Ρωμαίος χτίζει στα λόγια και την εξυπνάδα της Ιουλιέτας και το αντίθετο. Μιλάνε και καταλαβαίνουν πως ταιριάζουν. Μοιράζονται το ίδιο γούστο. Αυτό, δηλαδή, που συμβαίνει σε όλους όταν ερωτευόμαστε αληθινά. **A**

INFO

Πρωταγωνιστούν: Αλέξανδρος Αχτάρ, Δανάη Επιθυμιάδη, Γιάννης Καραούλης, Γιώργος Κατσής, Παναγιώτης Μηρατάκος, Κίττυ Παϊταζόγλου, Κωνσταντίνος Πλεμμένος, Αντώνης Σταμόπουλος, Ιερώνυμος Καλετσάνος, Άρτεμις Μπόγγρη (μέτζο σοπράνο), Λητώ Μεσσίνη (υψίφωνος) κ.ά.

Από 19/2, Δημοτικό Θεάτρο Πειραιά, Ηρώων Πολυτεχνείου 32 & Βασιλέως Γεωργίου, 210 4143 310 -320, Τετ. & Κυρ. 18.30, Πέμ. & Παρ. 20.30, Σάβ. 17.00 & 21.00

#jennyschallenge

Η Τζένη Μελιτά στο athensvoice.gr

Ακολουθήστε την Τζένη σε επικίνδυνες αποστολές στην πόλη κάθε εβδομάδα στο site της ATHENS VOICE μέσα από την καινούργια της στήλη **#jennyschallenge**

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η Τζένη σε 30 γρήγορες ερωτήσεις

Τελικά Μελίτα ή Μελιτά; Στην εποχή μας πρέπει να ρίχνουμε τους τόνους.

Περιγράψε μας τη ζωή σου με 20 λέξεις.

Ήσυχο μωρό, Αρσάκειο, συγχρονισμένη κολύμβηση, Νομική, Ισπανία, Ικαρία, Μπιζού (σκύλος 1), Μπάκα (σκύλος 2), περιοδικά (δουλειά 1), τηλεόραση (δουλειά 2).

Τι κάνεις αυτό τον καιρό; Είμαι πολύ καλά. Ευχαριστώ που ρωτήσατε.

Τι έκανες χθες βράδυ; Λήστεψα μια τράπεζα. Στον ύπνο μου.

Ποια ήταν η τελευταία φορά που ξενύχτησες; Για ποιο λόγο; Μην με κάνετε να κοκκινίζω.

Αδέλφια έχεις; Πόσα; Έχω ένα, αλλά με ταιλιπρωρεί για δέκα.

Τι θα διάλεγες να δείξεις σ' έναν ξένο συνάδελφό σου από τα νέα έργα; Τα μνημόνια.

Πού μένεις; Πουθενά. Μετρώ τα λάθη μου και προχωρώ ακάθεκτη.

Οδηγείς; Βεβαίως. Και σε σκέφτομαι.

Έχεις εξοχικό; Πού; Αμέ. Μία ευάερη και ευήλια σκηνή στη Μεσακτή Ικαρίας.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου στέκι για το μεσημέρι; Για το βράδυ; Το σπίτι μου.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου μαγαζί για ψώνια; Το ζαχαροπλαστείο της γειτονιάς μου.

Αγαπημένη σου βόλτα στην Αθήνα; «Στου Φιλοπάππου. Είναι η αγάπη μου κρυμμένη κάπου».

Αγαπημένο σου νησί; Ικαρία και πάσης Ελλάδος.

Έχεις κάνει άλλη εργασία εκτός από ραδιόφωνο - TV και πού; Από δικηγόρος μέχρι babysitter.

Ποιο τραγούδι ακούς συχνά; «Truth», Alexander Ebert.

Ποιος είναι ο καλύτερός σου φίλος; Ο ύπνος.

Ποια είναι η καλύτερή σου φίλη; Η Ρούλα.

Πόση ώρα μιλάς κατά μέσο όρο στο τηλέφωνο; Μισό λεπτό να το κλείσω να κοιτάξω.

Ποιον άνθρωπο συναντάς περισσότερο από τρεις φορές την εβδομάδα εκτός δουλειάς; Τον περιπτερά μου.

Πώς λένε τη γυναίκα που σου καθαρίζει το σπίτι; Είναι Ελληνίδα ή ξένη; Σου έχει ζητήσει ποτέ χάρη και ποια; Τζένη Μελιτά. Ελληνίδα. Ρεπό τα Σαββατοκύριακα.

Αν εγκατέλειπες την καριέρα σου, με τι θα ήθελες να ασχοληθείς; Χειριστής ανυψωτικών μηχανημάτων.

Ποια είναι η μεγαλύτερη ανακρίβεια που έχουν γράψει για σένα; Κάποιος με ρώτησε αν όντως έχω φιληθεί στο στόμα με την Μπήλιω Τσουκαλά. Φαντάζομαι κάπου θα το διάβασε. Αν είναι όντως έτσι, τα συγχαρητήριά μου στο συντάκτη για το επικό τρολ.

Σε ποια πόλη επιστρέφεις συχνά; Γιατί; Στην Αλεξάνδρεια του Καβάφη.

Ποιος ψωνίζει για το σπίτι; Οποιος έχει χρήματα.

Τι ρόλο παίζει στη ζωή σου το χρήμα; Του κομπάρσου.

Τι έχει το ψυγείο σου αυτή τη στιγμή; Κέτσαπ και μία έντονη αίσθηση κενότητας.

Τι διαβάζεις πρώτο σε μια εφημερίδα; Τα παραπολιτικά.

Το αγαπημένο σου ξενοδοχείο; Το πατρικό μου.

Σύνταξέ μας με δύο γραμμές τον επικηδεύο σου! «Στο κυλικείο του νεκροταφείου θα βρείτε ακριβό κονιάκ και εκλεκτά βουτήματα». **Α**

ΜΥΡΣΙΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ

Σοπράνο

«Η όπερα έχει συνδυαστεί δυστυχώς στο μυαλό πολλών με κάτι βαρετό, με φωνές που δεν θυμίζουν όπερα αλλά παρωδία όπερας, με κάτι το αναχρονιστικό, με βαριά κοστούμια, σκόννη και ναφθαλίνη και με έναν κόσμο βαρύ και ασήκωτο. Ο κόσμος της όπερας όμως δεν είναι έτσι και δεν ήταν ποτέ έτσι.

Είναι ένας πραγματικά μαγικός και συναρπαστικός κόσμος, αρκεί να του δώσεις την ευκαιρία να σε πάρει μαζί του».

I.D. Η Μυρσίνη Μαργαρίτη σπούδασε τραγούδι, βιολί και μουσικολογία στην Αθήνα και ολοκλήρωσε δύο μεταπτυχιακά (Λιντ - Ορατόριο και Όπερα) στο Mozarteum Salzburg. Δίνει ρεσιτάλ σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες ενώ έχει ηχογραφήσει για ελληνικές και γερμανικές δισκογραφικές παραγωγές. Ακολουθούν δύο συναυλίες στην Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών με ένα έργο του Δημήτρη Παπαδημητρίου και την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, ένα ρεσιτάλ στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης με γερμανικά λίντερ και τη Ζωή Ζενιόδη στο πιάνο, και μια συναυλία στη Χάγη της Ολλανδίας με την ορχήστρα New Dutch Academy.

ΖΩΗ ΖΕΝΙΩΔΗ

Μαέστρος & πιανίστα

«Έζησα είκοσι χρόνια σε Ευρώπη και Αμερική. Οι λόγοι που επέλεξα να επιστρέψω ήταν προσωπικοί καθώς ένιωσα ότι είχε κλείσει ο κύκλος του “έξω”. Είχε φτάσει η ώρα του “μέσα”. Ήταν η στιγμή που ήθελα να μοιραστώ με τους δικούς μου ανθρώπους όλη την εμπειρία και τη γνώση που αποκόμισα από το μακρύ ταξίδι, σε μουσικό και ανθρώπινο επίπεδο. Ζούμε σε μία πάρα πολύ όμορφη και ταυτόχρονα δύσκολη χώρα, έναν τόπο όπου ο αγώνας για την πρόοδο σε συνδυασμό με την ανθρωπιά θα μπορούσε να είναι ακριβώς αυτό που ζητάει ένας καλλιτέχνης για να αποδώσει στο μέγιστο, αν σκεφτούμε ότι η τέχνη δεν ανήκει ποτέ στα “εύκολα”».

I.D. Η πρώτη Ελληνίδα με διδακτορικό στη διεύθυνση ορχήστρας, έχει εργαστεί για πολλά χρόνια σε Αμερική και Ευρώπη. Συνεργάστηκε με πολλές ορχήστρες στην Αμερική ενώ στην Ευρώπη έχει διευθύνει τις Brno Philharmonic, Tatarstan National Symphony Orchestra, Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα ΕΡΤ,

Καμεράτα/Armonia Atenea. Έχει πλούσια δισκογραφία με εταιρείες, όπως η Albany Records, και ως πιανίστα έχει εμφανιστεί σε σημαντικούς συναυλιακούς χώρους και διεθνή Φεστιβάλ σε Αμερική, Ρωσία, Λατινική Αμερική και όλη την Ευρώπη. Ακολουθεί η συμμετοχή της στο Διεθνές Φεστιβάλ Κιθάρας του Aschaffenburg στη Φρανκφούρτη, ένα ρεσιτάλ μαζί με τον πιανίστα Απόστολο Παλλό στη Γεννάδειο Βιβλιοθήκη, ένα master class φλάουτου στο Universidad Mayor του Σαντιάγκο της Χιλής ενώ παράλληλα διδάσκει στη Μουσική Ακαδημία της Στουτγάρδης.

ΝΑΤΑΛΙΑ ΓΕΡΑΚΗ

Φλαουτίστα

«Με τρώμαζε η ιδέα πως θα μπορούσε, αναβάλλοντας διαρκώς για αργότερα τον “επαναπατρισμό”, να μη ζήσω παρά σε πολύ προχωρημένη ηλικία την ομορφιά της φύσης και της καθημερινότητας στη χώρα μας. Φέτος έκλεισα είκοσι χρόνια εργασίας στο εξωτερικό. Είχα υποσχεθεί στον εαυτό μου, πριν κλείσω τα σαράντα, να ζω και πάλι στην Ελλάδα! Γιατί πουθενά, μα πουθενά η θάλασσα και το φως δεν είναι τόσο μα τόσο λυτρωτικά!... Επίσης μου αρέσουν πάρα πολύ τα καλλιτεχνικά δρώμενα στην Αθήνα που “βράζει” από δημιουργικότητα. Παρακολουθώ τα πάντα, κυρίως θεατρικές παραστάσεις. Από φέτος λοιπόν είμαι εδώ, αλλά δουλεύω και έξω διατηρώντας έτσι την “ελευθερία” μου. Είμαι διαρκώς καθ’ οδόν προς το “Ελευθέριος Βενιζέλος”. Θέλει δύναμη, αλλά νιώθω ισορροπημένη».

I.D. Η διεθνής φλαουτίστα με σπουδές στο Παρίσι και τη Στουτγάρδη εμφανίζεται ως σολίστ, μουσικός ορχήστρας και δωματίου σε θέατρα και φεστιβάλ σε ολόκληρη τη Γερμανία και σε πολλές χώρες της Ευρώπης, σε Ασία, Αφρική, Ν. Αμερική. Έχει συνεργαστεί με πολλές ορχήστρες (Württembergisches Kammerorchester Heilbronn, Staatsoper Stuttgart, Καμεράτα/Armonia Atenea, Κρατική Ορχήστρα Αθηνών) και έχει ηχογραφήσει δίσκους σε Ελλάδα και Γερμανία. Είναι τακτικά προσκεκλημένη καθηγήτρια σε διεθνή σεμινάρια και διδάσκει Μεθοδολογία Φλάουτου στο Κρατικό Πανεπιστήμιο (Ακαδημία) Μουσικής και Υποκριτικής Τέχνης της Στουτγάρδης. Ακολουθούν συνεργασίες με ορχήστρες στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ρεσιτάλ πιάνου και μουσικής δωματίου.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Ναταλία Γεράκη

Ζωή Ζενιώδη

Μυρσίνη Μαργαρίτη

Λυρικές, διεθνείς, Αθηναίες

3 Ελληνίδες σολίστ με διεθνή καριέρα επιστρέφουν στην Αθήνα και συστήνουν το λυρικό ρεπερτόριο στο αθηναϊκό κοινό

Συνέντευξη: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΡΟΥΛΑ ΠΑΤΕΡΑΚΗ

Οι μόνοι που έχουν πεποιθήσεις στην Ελλάδα είναι οι φίλαθλοι

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Εγγονή του κόκκινου δημάρχου της Θεσσαλονίκης με, ίσως, την πιο ειλικρινή θέση στα όσα συμβαίνουν στο Εθνικό Θέατρο, η Ρούλα Πατεράκη είναι αναμφίβολα από τις πιο ενδιαφέρουσες συνομιλήτριες. Αφορμή συνάντησης, η σκηνοθεσία της για το «Δαμάζοντας τα κύματα» του Λαρς Φον Τρίερς.

Για να κλείσουμε το ραντεβού μιλήσαμε πρώτα στο τηλέφωνο. Τι θέλατε και μπλεχτήκατε με θάλασσα και κύματα; Δεν επιλέγατε μια λίμνη;, της είπα. «Και στη λίμνη παραδοκεί ο Έντγκαρ Άλαν Πόε» θα απαντήσει. Βρεθήκαμε τελικά ένα βροχερό απόγευμα. Καθίσαμε έξω για να είμαστε σε κλίμα Λαρς Φον Τρίερς. «Στεγνή;» «Δεν μου σκεψα, ακόμη!» «Σας αρέσει το έργο;» «Δεν είναι από αυτά που με τρελαίνουν, αλλά έχει ενδιαφέρον. Είναι ένας άγριος, καινούργιος τύπος μελοδράματος. Εξάλλου ο Λαρς αυτό το καλό ή κακό έχει. Να καινοτομεί. Το «Χορεύοντας στο σκοτάδι» για μένα είναι το αριστούργημα από την τριλογία «Golden Heart», σ' αυτήν περιλαμβάνονται το «Δαμάζοντας» και «Οι πλιθιοί». Γιατί με ρωτάτε;». «Θυμάμαι, είχα ενθουσιαστεί με την ταινία ως αισθητική, αλλά είχα πρόβλημα με την ιστορία και το ηθικό του μήνυμα». «Εμένα, πρωτίστως, με ενδιαφέρει το αισθητικό μέρος. Όταν έχω ένα σπουδαίο έργο τέχνης το ιδεολογικό μέρος δεν μ' αφορά τόσο, γιατί το αισθητικό το απορροφά. Όσο για το θέμα της ηθικής πρέπει να τη δεχτούμε, αφού πρόκειται για βορειοευρωπαϊκό σκηνοθέτη. Ο Τρίερς έχει γίνει βέβαια καθολικός, οπότε ο συνδυασμός προτεσταντισμού και καθολικισμού – μια τόσο ενοχική θρησκεία – καταλαβαίνουμε πού μπορεί να καταλήξει».

Εσείς πώς βρεθήκατε στο θέατρο; Δεν ήταν επιλογή μου. Άλλοι ήταν αυτοί, οι δικοί μου συγκεκριμένα, που το επέλεξαν για μένα. Κατά τη γνώμη τους ήμουν ένα παιδί φαινόμενο και έπρεπε να ασχοληθώ με το θέατρο. Από διηγήσεις τα ξέρω όλα αυτά, γιατί συνέβησαν όταν ήμουν δέκα χρονών.

Προοδευτικοί οι γονείς σας... Πάρα πολύ. Μορφωμένοι, μιας, ας πούμε, αστικής τάξης, που μπορεί και ανέχεται πολλά πράγματα. Πρέπει όμως να σημειώσω πως ήταν αριστεροί και αυτό έχει τη σημασία του, γιατί σ' εκείνη την εποχή είχε νόημα και αντίκρισμα αυτό. Παπούς μου ήταν ο Μηνάς Πατρίκιος, ο επονομαζόμενος κόκκινος δήμαρχος της Θεσσαλονίκης. Είχε εκλεγεί δύο φορές δήμαρχος, μάλιστα ο δικτάτορας Πάγκαλος είχε ακυρώσει με το έτσι θέλω τις πρώτες εκλογές και εξελέγη με την ΕΔΑ πάλι λίγα χρόνια αργότερα. Είχε βγει τρεις φορές βουλευτής και υπήρξε υπουργός Παιδείας στην κυβέρνηση Πλαστήρα. Έτσι έζησα μέσα σε πολιτικό κλίμα, που θα χαρακτηρίζαμε φιλελεύθερο. Γι' αυτό όταν ήρθαν στους γονείς μου οι δασκαλοι του δημοσίου σχολείου όπου πήγαινα και τους υπέδειξαν πως έχω ταλέντο, αυτοί συμφώνησαν να γίνω ηθοποιός.

Συμφωνήσατε με χαρά; Το θέλατε; Το μόνο που με ενδιέφερε εκείνη την εποχή είναι να πηγαίνω σε πάρτι. Δεν είχα γνώμη για το τι θα σπουδάσω, αν θα μάθω γαλλικά ή πιάνο. Ήμουν υπάκουη, όπως και η αδελφή μου, αλλά γευόμασταν ελευθερίες που δεν είχαν τα άλλα παιδιά. Από τα πάρτι γυρούσα ό,τι ώρα ήθελα και δεν ένιωσα ποτέ την ανάγκη να το σκάσω από το παράθυρο. Οι δικοί μου είχαν την ευφυΐα να ξέρουν πως αν μορφωθώ και φτιάξω γερές βάσεις, η όποια επιπολαιότητά μου, ας πούμε, συγχωρείται.

Έχετε πολλά επεισόδια που ζητούσαν συγχώρεση; Ε, δεν θα έχω; Αλλά τώρα που τα λέμε, ποτέ δεν μου είχε δημιουργηθεί η αίσθηση πως κάνω κάτι «επιλήψιμο» και

ίσως τελικά όλη αυτή η ελευθερία είχε ένα σκοπό, το συμφέρον μου, όπως οι γονείς μου το εννοούσαν.

Άρα στο θέατρο, σε ό,τι αφορά τις ενοχές, τις παρατηρείτε αποστασιοποιημένα, ως επιστήμονας... Είναι αλήθεια αυτό. Εξάλλου δεν είναι απαραίτητο να ζήσεις τα πάντα προκειμένου να τα μετουσιώσεις σε τέχνη. Η απόσταση είναι πιο σημαντική. Το συναίσθημα θολώνει και το μυαλό. Όταν βρίσκεσαι δε στη δίνη γεγονότων και καταστάσεων τα πράγματα χειροτερεύουν. Πώς μπορείς, για παράδειγμα, να μην επηρεαστείς από την τωρινή περιρρέουσα ατμόσφαιρα; Και δεν μένω μόνο σ' αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα, αλλά παγκοσμίως. Αν δεν αγαπούσα τόσο του δικούς μου και δεν ήθελα να τους βάλω σε μια διαδικασία αγωνίας, θα ήμουν σήμερα σε μια εμπόλεμη ζώνη. Έχω μάθει να βλέπω όλα τα πράγματα μέσα από μια συγκριτική ματιά. Η σκέφτομαι τη δική μου ευθύνη γι' αυτό που είναι σήμερα η χώρα μου. Γιατί έχω μεγάλη ευθύνη για ό,τι συμβαίνει εδώ. Δεν μπορώ να

ρίχνω τα βάρη μόνο στους συμπολίτες μου ή στους κυβερνώντες, παλιούς και τωρινούς. Όταν μάλιστα είμαι ένας άνθρωπος με παιδεία, δεν μπορώ να πω πως με παρέσυρε κάποιος – ας μου έκοβε το μυαλό! Έχω παρασυρθεί από πολιτικά λόγια και δεν είχα το δικαίωμα, αφού έχω ζήσει από μικρή την πολιτική. Θυμάμαι τα φέρετρα που έβαζαν έξω από την πόρτα μας οι πολιτικοί αντίπαλοι. Έχω ζήσει το παρακράτος, αλλά τώρα πια το κράτος έχει γίνει άγριο. Δυστυχώς όμως παραμένουμε πολιτικά αμόρφωτοι και επιμένουμε να καλλιεργούμε όλες τις παθογένειες. Δεν έχουμε καν πεποιθήσεις που βγαίνουν από νόμους και ηθικούς κανόνες, αλλά μόνο προσωπικό συμφέρον. Οι μόνοι που έχουν πεποιθήσεις στην Ελλάδα είναι οι φίλαθλοι. Δεν ξεκινούν από ΠΑΟΚ για να γίνουν Ολυμπιακός και μετά ΑΕΚ, όπως συμβαίνει στην πολιτική – δεν μιλάω για καθηλώσεις, για να μην παρεξηγηθώ.

Πώς αποτιμάτε όλο αυτό που έγινε με την παράσταση «Η Ισορροπία του Nash»; Δεν είδα την παράσταση, οπότε δεν μπορώ να κρίνω. Πρέπει όμως να θυμόμαστε πως η ελευθερία της Τέχνης προστατεύεται από το Σύνταγμα. Νομίζω πως τις περισσότερες φορές οι φασαρίες γίνονται για να καλύπτονται άλλα πράγματα. Θέλω να πω κάτι για την απόφαση του Στάθη Λιβαθινού να κατεβάσει την παράσταση. Είμαι σκηνοθέτης και, γιατί να το κρύψω, με ενδιέφερε η θέση του διευθυντή του Εθνικού. Όμως δεν θα βρω την ευκαιρία εδώ να τον χτυπήσω. Δεν τον θεωρώ ούτε δειλό ούτε φασίστα ή πως δεν μπορεί να κάνει τη δουλειά του – απεναντίας, παίρνει ρίσκα τα οποία πρέπει να παίρνει ένας διευθυντής. Αν ήμουν στη θέση του δεν νομίζω πως θα αντιδρούσα διαφορετικά, αν είχα δεχτεί τόσες πιέσεις, απειλές, με κανένα σύμψαμο. Είναι ένας άνθρωπος που πρόσπα, πρέπει να συνεχίσει τη δουλειά του και θα κριθεί εκ του αποτελέσματος. (Και επειδή μπορεί να βρεθούν και οι κακοπροαίρετοι, να θυμίζω πως φέτος σκηνοθετώ στο Εθνικό βάση του προγραμματισμού του προηγούμενου διευθυντή.) Το θέμα για μένα είναι τι γίνεται με την κοινωνία. Και απ' ό,τι φαίνεται παραμένει μεροληπτική και με αγκυλώσεις. **A**

INFO
Σκην. - Δραματουργία-
Σκηνική προσαρμογή:
Ρούλα Πατεράκη.
Πρωταγωνιστούν: Ιωάννα
Τσιφγκούλη, Ακς
Σακελλαρίου, Παρθε-
νόνη Μπουζούρη, Γιώργος
Παπαπαύλου, Ρούλα
Πατεράκη κ.ά. Εθνικό
Θέατρο-REX, Πανεπιστημίου
48, 2103305074,
2107234567

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΩΝ ΟΠΑΠ

Με σύνθημα «Σήμερα Αθλητές – Αύριο Καλύτεροι Άνθρωποι» απευθύνεται σε παιδιά από όλη την Ελλάδα

Τι σημασία έχει να είναι κάποιος καλός αθλητής αν, παράλληλα, δεν είναι και ένας ολοκληρωμένος άνθρωπος με αρχές και αξίες; Και όσο σε πιο μικρές ηλικίες «περαστεί» αυτό το μήνυμα, τόσο το καλύτερο. Αυτός ακριβώς είναι ο στόχος των μεγάλων γιορτών αθλητισμού που διοργανώνει η ΟΠΑΠ, στο πλαίσιο του προγράμματος Αθλητικές Ακαδημίες.

Η πρώτη γιορτή πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 14 Φεβρουαρίου στο Ηράκλειο Κρήτης, όπου 830 παιδιά και 1.050 γονείς και συνοδοί συμμετείχαν σε δράσεις στο Παγκρήτιο Στάδιο. Οι μικροί αθλητές συμμετείχαν σε παιχνίδια ομαδικότητας και ποδοσφαιρικών δεξιοτήτων, μαθήματα για θέματα διατροφής μέσα από παιχνίδι, καθώς και σε μία βιωματική εμπειρία, αγωνιζόμενοι ως Παραολυμπιακοί αθλητές. Την ίδια ώρα οι γονείς και οι συνοδοί τους παρακολούθησαν ομιλίες και σεμινάρια για θέματα ψυχολογίας, διατροφής και πρώτων βοηθειών, από την εξειδικευμένη επιστημονική ομάδα του προγράμματος.

Με βασικό μήνυμα «Σήμερα Αθλητές - Αύριο Καλύτεροι Άνθρωποι» το πρόγραμμα Αθλητικές Ακαδημίες στοχεύει στην προσέλκυση ακόμη περισσότερων παιδιών και την ανάδειξη του εκπαιδευτικού και ψυχαγωγικού ρόλου του αθλητισμού, συμβάλλοντας

Οι ακαδημίες που συμμετέχουν στο πρόγραμμα επωφελούνται από ένα ολοκληρωμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα που περιλαμβάνει:

- **Επιστημονική υποστήριξη από ειδικευμένους παιδιάτρους, παιδοψυχολόγους και διατροφολόγους**
- Προπονητικές κατευθύνσεις για τις συγκεκριμένες ηλικίες με βάση τα διεθνή πρότυπα της UEFA και της FIFA
- **Υψηλής ποιότητας προπονητικό υλικό**
- Ασφαλιστική κάλυψη καθ' όλη τη διάρκεια των προπονήσεων και των αγώνων, αλλά και για μία ώρα πριν και μία ώρα μετά
- **Συμμετοχή σε ποδοσφαιρικά τουρνουά με εκπαιδευτικό αλλά και ψυχαγωγικό χαρακτήρα**

στη δημιουργία γερών θεμελίων για το μέλλον του αθλητισμού στη χώρα μας. Επίσης, εντάσσεται στο πλαίσιο της στρατηγικής Εταιρικής Υπευθυνότητας της ΟΠΑΠ και βασίζεται στις κατευθυντήριες γραμμές της UEFA και τις αρχές του Grassroots, του καλύτερου παγκοσμίου νεανικού αθλητικού μοντέλου και αποτελεί ένα πρωτοποριακό πρόγραμμα στήριξης 125 ερασιτεχνικών ακαδημιών ποδοσφαίρου σε όλη την Ελλάδα, που απευθύνεται σε περισσότερα από 10.000 παιδιά.

Οι πόλεις που θα φιλοξενήσουν τα επόμε-

να Φεστιβάλ των Αθλητικών Ακαδημιών της ΟΠΑΠ από τον Φεβρουάριο μέχρι τον Ιούνιο είναι: Πάτρα, Άργος, Αθήνα (Καλλιθέα), Κατερίνη, Λάρισα, Ιωάννινα, Ξάνθη, Αθήνα (Περιστερί) και Θεσσαλονίκη.

Ο κ. Petr Matejovsky, Γενικός Διευθυντής Μάρκετινγκ της ΟΠΑΠ ΑΕ, δήλωσε με αφορμή την έναρξη των Φεστιβάλ Αθλητικών Ακαδημιών: «Είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι που το πρόγραμμα των Αθλητικών Ακαδημιών προχωρά με επιτυχία, εκπληρώνοντας σταδιακά τους στόχους του. Υλοποιούμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα ένα ολοκληρωμένο και με διάρκεια στο χρόνο πρόγραμμα αθλητικής εκπαίδευσης, που προωθεί πρωτίστως τη δημιουργία αθλητών με αξίες και αρχές. Αυτοί θα αποτελέσουν τη μαγιά για την ανάπτυξη του αθλητισμού στην Ελλάδα».

Περισσότερες πληροφορίες για το πρόγραμμα «Αθλητικές Ακαδημίες» και τα Φεστιβάλ μπορείτε να βρείτε στο:
<http://sportsacademies.opap.gr/el>

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΓΚΡΑΤΙ (ΜΑΖΙ)

Της ΧΡΥΣΑΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτό: ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ, ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ

Το Παγκράτι το αγαπώ. Παλιά απορούσα γιατί το αγαπώ, τώρα δεν ταλαιπωρούμαι από αναλύσεις και ερμηνείες. Το αγαπώ και ας μην έχει καμία σχέση με τις συνήθειες της μνήμης μου. Αν σκεφτείς ότι μεγάλωσα με μια καθαρή θάλασσα στα πόδια μου και τον Ταΰγετο πολύ κοντά μου.

Ήταν 2003. Ήξερα τον Κωτσόβολο, στην πλατεία Δελπολάνη, το «Jumbo», τα «Goody's» και το «Badilla», που είχε ένα στίλ στα ρούχα κάπως ψιλοσπάνιο. Δεν ήξερα τίποτε άλλο. Τότε, τους καφέδες τους πίνανε στον τέταρτο όροφο της Φιλοσοφικής. Δεν είχαν γκάμα οι βόλτες μας.

Το Παγκράτι το έμαθα από τη Μάρω. Είχε κόλλημα με την Υμηττού και συνέχεια εκεί την έβρισκες. Δεν μπορούσα να μείνω πάνω από 5 λεπτά σε καμία από τις καφετέριες, που περνούσε τα απογεύματά της. Μιλούσαν όλοι μαζί και δυνατά. Ήταν και πάνω στο δρόμο. Κόρναρε με θυμό το τρόλεϊ στα παράνομα παρκαρίσματα. Όχι, δεν την πάλευα. **#Σιγά_μην_είναι_μόνο-αυτό_το_Παγκράτι**

Με τα χρόνια το 'ριξα στο περπάτημα και τα ποδήλατα. Έμαθα δρόμους και πλατείες και στέκια και ανθρώπους. Λέω «**Παγκράτι**» **σαν να λέω «καλημέρα».** Είναι γειτονιά και ας είναι τεράστιο. Έχει τον Τσίρο με την τούρτα από μους κάστανου, τη Λία με τα υπέροχα παπλώματα, τον Αλέξη, που φτιάχνει μόνος του τα τραπέζια του καφεeneίου (του), την Καλλιρρόη στο φαρμακείο, απέναντι από τους Αττικούς Φούρνους, την Ελένη στη Φρύνης, που μέσα στη γυάλα του χρυσόψαρου έχει ρίξει γυάλινους βόλους, την Εύη στην πλατεία Προσκόπων, τη Χριστίνα στη Χρεμωνίδου, που έχει αδυναμία στο κόκκινο και πουλάει τα πιο διαχρονικά κόκκινα πανωφόρια (σε τιμές του δικού μας κόσμου), το 1ο Δημοτικό Σχολείο στη Σπ. Μερκούρη, το Skrow Theater για να πας θέατρο, τη Νίκη στην Ευτυχίδου, την Τράπεζα Πειραιώς, που στο ATM της συναντάς φίλους, γνωστούς, παλιούς καθηγητές. Ψιλοκουβέντα και μηχανικές κινήσεις. Μετά «γεια, τα ξαναλέμε» και εννοείται τα ξαναλέμε. Στο ATM, το μόνο σίγουρο. Το Άλσος, η Ερατοσθένους, τα μέσα στενά, η Άγρας, το δασάκι στο Καλλιμάραρο, το σπίτι του Χατζιδάκι, το σπίτι του Βάρναλη. Ο Γιάννης,

Το Παγκράτι τρώει ιταλικό από τη L'artigiano. Η αγαπημένη αλυσίδα ιταλικών εστιατορίων με τη μεσογειακή φιλοσοφία και την ιταλική φινέτσα βρίσκεται στον Βύρωνα προσφέροντας μοναδικές γεύσεις και στους κατοίκους του Παγκρατίου. Κάθε γεύμα μαγειρεύεται τη στιγμή που γίνεται η παραγγελία, με αποτέλεσμα κανείς να μην μπορεί να αντισταθεί στο βουτυρένιο ριζότο που καταφθάνει στη σωστή θερμοκρασία. Δύο οι εκδοχές που μπορείς να δοκιμάσεις, "Risotto Vendura" με ρύζι, καρότο, φρέσκαμανιτάρια, κολοκυθάκι, γκράνα παντάνο, σαφράν, κρέμα γάλακτος και φρεσκοκομμένο μαύρο πιπέρι ή "Risotto Camberetti" με ρύζι, γαρίδες, μαιντανό, φρέσκα ντομάτα, κολοκυθάκι και κρέμα γάλακτος. Δεν είναι όμως μόνο το ριζότο που σε ταξιδεύει. Είναι η αυθεντική ιταλική κουζίνα που συνθέτει το μενού συνολικά. Το καταλαβαίνεις από την πίτσα που είτε την αφράτη δοκιμάσεις, είτε τη λεπτή, είτε τη σικάλεως, είτε την κλασική, διαπιστώνεις ότι η κάθε ζύμη σου αφήνει διαφορετική αίσθηση. Το βλέπεις στα φρέσκα ραβιόλι και τα υπόλοιπα ζυμαρικά που καταφθάνουν σε χίλιες δύο διαφορετικές εκδοχές, στις ευφάνταστες σαλάτες με το έξτρα παρθένο ελαιόλαδο, στα περίτεχνα ορεκτικά και στα mafia burgers με το αφράτο ψωμί και το ζουμερό μπιφτέκι. Με πίστη στις αγνές πρώτες ύλες, ασύγκριτη ποιότητα και την απόλαυση που χαρίζει ένα νόστιμο πιάτο, το L'artigiano αποτελεί την πλέον ιδανική επιλογή για ιταλικές γευστικές αποδράσεις.

www.lartigiano.gr

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 210 9370444 | ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 210 978466 | ΔΕΛΦΕΣ 210 3414466 | ΔΕΥΤΕΡΑ 210 9233007 | ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 210 4443112
 ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ 210 9602000 | ΔΑΦΝΗ 210 3477770 | ΔΟΥΒΛΙΝ 210 9417111 | ΕΡΜΙΟΝΙΣΣΑ 210 4084640 | ΕΥΡΥΠΟΛΙΣ 210 7600919
 ΓΥΡΑΙΣ 210 4013333 | ΓΥΡΑΙΣ 210 9407000 | ΣΥΡΡΑΧΩΝ 210 7464800 | ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΣ 210 9190232 | ΚΑΛΥΘΙΑ 210 9500000
 ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ 210 4200000 | ΚΟΡΥΘΙΑΣ 210 9514000 | ΚΟΡΥΘΙΑΣ 210 4927777 | ΚΡΑΝΙΔΙ 210 9832000 | ΜΕΛΑ ΠΟΝΤΑ 210 2910004
 ΜΕΛΑ ΣΑΥΡΩΝ 210 9311400 | ΜΕΛΑ ΣΑΥΡΩΝ 210 2510000 | ΜΕΛΑ ΣΑΥΡΩΝ 210 4776000 | ΜΕΛΑ ΣΑΥΡΩΝ 210 4776000 | ΜΕΛΑ ΣΑΥΡΩΝ 210 4776000
 ΟΡΕΙΝΙΑΣ 210 4527777 | ΟΡΕΙΝΙΑΣ 210 9447777 | ΟΡΕΙΝΙΑΣ 210 9447777 | ΟΡΕΙΝΙΑΣ 210 9447777 | ΟΡΕΙΝΙΑΣ 210 9447777
 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 210 2914700 | ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 210 9584000 | ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 210 9421004 | ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 210 9421004 | ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ 210 9421004

που γυμνάζεται στο Planet και μετά τον πετυχαίνω στα φρέσκα ψαράκια του Βασιλόπουλου. Πού αλλού συμβαίνει να φωνάζουμε ο ένας τον άλλον με τα μικρά ονόματα; Ο Γιώργος μένει στον Χολαργό και δεν ξέρει κανέναν, ας πούμε. Εμείς στο Παγκράτι είμαστε θεοί.

Και θα συνεχίσουμε να είμαστε, γιατί αυτό το πυκνό και ωραίο αθηναϊκό σημείο δεν κλείνει την πόρτα σε κανέναν. Δεν περιορίζεται και δεν διαπραγματεύεται το γενικό του ύψος. Η Υψητού παραμένει μέσα στην τρέλα, αλλά τα περίξ είναι στο πλευρό αυτών που ψάχνουν.

- Ότι θες από γλυκά για το σπίτι στον Τσίρο.
- Κυριακή, με διάθεση αποτοξίνωσης κατεθείαν στο δασάκι του Καλλιμάρμαρου.
- Ψιλοπράγματα με φαντασία στο Jumbo.
- Σπύρου Μερκούρη και Ριζάρη. Κοινοί τόποι. Τη νύχτα είναι απάραμιλλοι.
- Το 11 το τρόλεϊ. Αιώνιο και μεταμεσονύκτιο.
- Στη Φρύνης, 2-3 ωραίοι έρωτες.
- Στο 1ο Δημοτικό, η Σελίν Τζόι. 10 χρόνων. «Κυρία Χρύσα, σας πάει το κόκκινο».
- Τα σπιτάκια στην πλατεία Βαρνάβα.
- Το σπίτι του Σεφέρη.
- Τα κίτρινα φώτα.
- Ο κύριος με την μελλοντική, που όλα τα πρωινά σφυρίζει το «Πρωί με ξυπνάς με φιλιά λαλα».
- Ο Δημήτρης από το Μαύρο Πρόβατο.
- Η Χριστίνα της Αρριανού, που μεταποιεί ρουχαλάκια η χειρίστη βιτρίνα μια αυθεντική φωτογραφία με τον Ρίτσο.
- Ο Ν. που οδηγούσε τόσο ωραία καθώς ανεβαίναμε τη Φρύνης.

ΜΟΥΣΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΒΑΣΙΛΗ & ΕΛΙΖΑΣ ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ

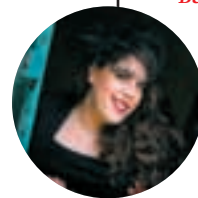
Η ανέγερσή του στην οδό Ερατοσθένους, τον κεντρικό δρόμο που συνδέει τη Βασιλειώσ Κωνσταντίνου με το Παγκράτι, τρέχει με χίλια. Θα αποτελείται από 12 ορόφους, πέντε εξ αυτών κάτω από την επιφάνεια του εδάφους και οι χώροι του θα καταλαμβάνουν περί τα 7.300 τ.μ. Το κέλυφος του παλαιού κτιρίου που θα το φιλοξενήσει θα αποκατασταθεί και θα ανακαινιστεί, και το έργο θα παραδοθεί αρχές του 2017.

«Μη γράφεις μόνο εσύ. Άσε μας κι εμάς»

Οκ, σας χαρίζω επιλογή, με κερνάτε καφέ.

Βεατρίκη Ψυχάρη, μουσικός, φοιτήτρια της Νομικής, ευαίσθητη

«Το Παγκράτι είναι στη διάθεσή σου πάντα. Μεγάλη υπόθεση. Ούτε στα Χασιά δεν το βρίσκω αυτό το θαύμα. Δεν είναι η Άγρας, ούτε ότι πάντα βρίσκω να παρκάρω, ούτε οι κινηματογραφικές προεκτάσεις που μπορεί να πάρει ένας απλός καφές στην Ερατοσθένους. Όλο το παιχνίδι παίζεται στην πολύ κοντινή απόσταση με τα τερά μνημεία αυτής της πόλης. Βγαίνει ο ήλιος, αντιφεγγίζουν στο φως τα μάρμαρα του Παρθενώνα και παίρνει ρεύμα η κάθε μας κίνηση. Θεέ κι άλλο;»

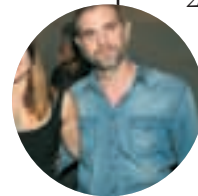
Γιώργος Σπυριδάκης, ηλεκτρολόγος μηχανικός, τοξότης

«Πριν κατέβω στο φανάρι/ ξένος δρόμος πριν με πάρει/ από κάτω απ' το φεγγάρι/ δυο ζωές μεπερδύαμε./ Πριν γυρίσω στο Παγκράτι/ μ' είχες λείπει στυπιδάτη/ και μαζί στην αυταπάτη ταξιδεύαμε». Έκλεψε τον Περίδη, πειράζει;

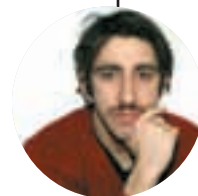
Θύμιος Κούκιος, ηθοποιός, ωραίος

«Μια βόλτα στην Αρχιμήδους, Παρασκευή πρωί, στη λαϊκή αγορά! Φωνές, λουλούδια και φρέσκα φρούτα. Καφέ στο "Τσέλι", μόλις αρχίζει να σουρουπώνει. Την ώρα που δεν ξεχωρίζει το φως αν είναι απόγευμα ή ξημέρωμα. Τρέξιμο στο Στάδιο, Κυριακή αν δεν έχεις ξενυχτήσει και μετά φαγητό με φίλους στο Σκούφια. Παγκράτι σημαίνει φίλοι, συζητήσεις, καφές και μια γεύση από παλιά Αθήνα, έτσι όπως εμείς που δεν τη ζήσαμε αλλά την έχουμε φανταστεί. Κρατάει ακόμα μια αμεσότητα που σε κάνει να ελπίζεις ότι οι άνθρωποι μπορούν ακόμα να αγαπήσουν και να αγαπηθούν».

Αλέξανδρος Μαυρόπουλος, ηθοποιός, ανεξάντλητος

«Πριν χρόνια, ο μπαμπάς στον "Λέντιζο" για καφέ, με δυο τοιγάρα, και μετά γλυκά για τη γιαγιά από τον "Τσίρο" σε πακέτο με χρυσή κορδέλα. Η μαμά στην πλατεία Βαρνάβα με τη Λία ο' ένα παγκάκι, συνταγές και χαμόγελα. Τώρα, ο μικρός γιος στο Παγκράτι, χαμένος σε αναμνήσεις, συζητάει με φίλους, με ποτό ή καφέ, στη γωνία. "Στο Τσέλι"».

Αλεξάνδρα Πούλου, φίλη-από παλιά-πριν γίνει ηθοποιός και δασκάλα

«Τρώγαμε με τον μπαμπά μου στον "Μαγεμένο Αυλό". Ήμουν γύρω στα 7. "Πίω σου είναι ο Χατζιδάκις". "Ποιος αυτός;" "Μη δείχνεις, σε παρακαλώ. Ναι, αυτός". Τότε, τραγουδούσα στο σχολείο, στις γιορτές, το "Χάρτινο το φεγγαράκι". Αν δεν ήμουν τόσο κοτίτσα, θα πήγαινα, θα τον διέκοπτα και θα του ζητούσα να με ακούσει στο τραγούδι αυτό. Δε θα θύμωνα, μου έλεπαν και τα δύο μου μπροστινά δόντια, εξάλλου. Το πολύ πολύ να μου τοιμούσε το μάγουλο. "Πώς λέγεται αυτή η περιοχή, μπαμπά;"; "Παγκράτι"; "Εδώ θα μείνω, όταν μεγαλώσω". Στο Παγκράτι μένω, αλλά δεν έχω μεγαλώσει ακόμη».

Χρύσα «Σε λίγες ημέρες έχουμε Άνοιξη. Α, επίσης, δεν ξέρω αν το ξέρετε, στον Άγιο Σπυριδάκη, στην Ερατοσθένους, γυρίστηκε η τελευταία σκηνή της "Αλικής στο ναυτικό". Αυτά. Πάμε για καφέ τώρα».

Φρέσκια άφιξη στο Παγκράτι, καθώς άνοιξε στο τέλος Σεπτεμβρίου και στους τέσσερις αυτούς μήνες έχει καταφέρει να προσελκύσει το ενδιαφέρον. Το T & Toggs είναι ανοιχτό από τις 7.30 το πρωί, σερβίροντας από τους πιο καλοφτιαγμένους καφέδες της πόλης, μαζί με σνακ και κάποια γλυκά (εξαιρετικά τα κλαμπ σάντουιτς και οι βάφλες). Ιδανικός προορισμός και για το απόγευμα, για ένα ποτήρι κρασί ή ένα χαλαρό ποτό, αν και το ενδεχόμενο να υπάρξει ένα μικρό αυτοσχέδιο παρτάκι είναι πολύ πιθανό. Παρασκευές και Σάββατο το T & Toggs το ξενυχτάει κανονικά, πάντα με τις αγαπημένες του ροκ μουσικές. Να γίνετε φίλοι στο Facebook για να ενημερώνεστε για τα συχνά του events.

Πλατεία Βαρνάβα 9

SUPERFLY

Όταν ο Χρήστος και ο Δημήτρης αποφάσισαν να παρατήσουν τις δουλειές τους για να ανοίξουν το δικό τους χώρο, ανέβηκαν σε πατάρια, κατέβηκαν σε υπόγεια και κουβάλησαν όλες τις παιδικές τους αναμνήσεις. Το αποτέλεσμα; Τα έπιπλα της γιαγιάς σου (αυτά που τώρα ζηλεύεις) και μαύρες μουσικές, πλαισιώνουν τον παράδεισο κάθε παιδιού που μεγάλωσε στα 80s. Στη μια γωνιά παίζεις Nintendo, στην άλλη βελάκια, σε εκείνο το τραπέζι Monóπολη, transformers και playmobil. Κι όλα αυτά ενώ σε επιβλέπει μια παιχνιδιομηχανή Vectrex του '81! Εύκολα μπορείς να φανταστείς το σούσουρο που σηκώθηκε και γιατί έγινε ένα από τα classic της περιοχής. Δεν είναι μόνο η επιστροφή στην αθώα σου εποχή, είναι και οι ωραίες μουσικές (θα ακούσεις από gospel και jazz μέχρι soul, funky και disco), οι έξω καρδιά ιδιοκτήτες, τα καλά ποτά, τα γέλια, τα ξενύχτια, οι παρεϊστικοί καφέδες την επόμενη μέρα. Είναι το στέκι που θα ήθελες να έχεις.

Εμπεδοκλέους 28-30, 211 4046076, fb: Superfly Café

BLAME THE BUTCHER

«Ήθελα να πουλάω μουσικές και cocktails. Και λίγη τρέλα». Αυτό ήταν το όνειρο της Βιβής που έγινε πραγματικότητα σε ένα παλιό... κρεπωλείο. Κάτω από το παραπλανητικό όνομα, η επιγραφή τα εξηγεί καλύτερα: drinks, drinks, drinks, λέει και χτυπάει το κουδουνάκι στο μυαλό όλων όσοι έχουν βαρεθεί τα συνηθισμένα bars. Τούτο εδώ έχει τσιγκέλια που κρέμονται από την οροφή και κορνιζαρισμένους μπαλτάδες στον τοίχο να αποδίδουν φόρο τιμής στην προηγούμενη χρήση του χώρου. Ξυπνάει από τις 10 με ωραίο καφέ, σαντουιτσάκια, πλατό αλλαντικών και τυριών, φανταστικά γλυκά και μερικές ακόμα σπιτικές λιχουδιές της Βιβής. Ξενυχτάει με τέλεια ποτά, αναπάντεχα cocktails (δοκίμασε το blame the butcher και θα καταλάβεις) και vintage μουσικές. Μέχρι τις 3 το ξημέρωμα. Κάθε Τρίτη, Παρασκευή και Σάββατο dj set από τις 21.00. **Αρχελάου 9-11, 213 0356014, fb: Blame the butcher**

POQUITO CAFE

Το ιστορικό πια Poquito μετρά 20 χρόνια αποτελώντας ακόμα και σήμερα τη διαφορετική πρόταση της Υμηττού. Οι ισπανικές επιρροές του είναι εμφανείς ακόμα κι από το όνομά του που προέκυψε μετά από πρόταση Ισπανίδας φίλης του ιδιοκτήτη. Είναι μικρό (roco), αλλά χωρά όλο τον κόσμο. Εθνική διακόσμηση με μεξικανικές πινακίδες, rock/funky/soul μουσικές και πολύ συγκεκριμένα live. Σερβίρει old fashioned ποτά παράλληλα με ευφάνταστα tequila flavored κοκτέιλ που έχουν αφήσει εποχή.

**Υμηττού 93, 210 7518772
Fb: PoquitoCafe**

ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Εδώ και χρόνια το Παγκράτι είναι η πρώτη επιλογή για όσους θέλουν να φάνε καλά ακούγοντας ρεμπέτικα τραγούδια. Ένας τέτοιος ξεχωριστός χώρος σε ένα όμορφο νεοκλασικό είναι η «Ωραία Ελλάς» που προσφέρει, συνάμα με τις ξεχωριστές μουσικές από καταξιωμένους καλλιτέχνες του χώρου, καλομαγειρεμένους μεζέδες, φινό βαρελίσιο κρασί (οικογενειακή παραγωγή) και καλόπιστα ρακή, ρακόμελο, ινόνεμο. Ανακαλύψτε το από Τρίτη έως Σάββατο βράδυ και Κυριακή από το μεσημέρι και γίνετε κι εσείς κομμάτι μιας διαχρονικής παρέας με καλό γούστο στο φαγητό, τη μουσική και το ποτό.

**Κρησίλα 34 (κοντά στην πλ. Βαρνάβα),
210 7525777 www.oraia-ellas.gr**

ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ

Η ιστορία ξεκίνησε πριν 22 χρόνια με ένα «Ενοικιάζεται» έξω απ'το σπίτι του κυρ Σπύρου του Σπαταναίου, απ' όπου όλοι οι γείτονες αγόραζαν καλό βαρελίσιο κρασί. Μια μονοκατοικία του 1925 με πηγάδι στην αυλή της (απαραίτητο για το πλύσιμο των βαρελιών) με πολλές μνήμες και αρώματα εποχής. Εδώ δημιουργήσαμε το γραφικό μεζεδοπωλείο μας, προσφέροντας όλα αυτά τα χρόνια προσεγμένο φαγητό, φίνα κρασιά και αποστάγματα σε πολύ καλές τιμές. Σας προσκαλούμε κι εσάς στην παρέα μας από Τρίτη έως Σάββατο τα βράδια και Κυριακή από το μεσημέρι.

**Εμπεδοκλέους 75 - 210 7518869
www.palia-athina.gr**

OROSCOPO

Καταπληκτικό φαγητό, προνομιακό σημείο, πολιτισμένο περιβάλλον. Δεν είναι, λοιπόν, να απορεί κανείς που το Oroscoipo έχει φανατικούς φίλους, οι οποίοι το επισκέπτονται για τη μοντέρνα ελληνική του κουζίνα με τις άριστες πρώτες ύλες, για τα ζυμαρικά του τα οποία είναι φρέσκα και χειροποίητα από τους ίδιους από το πρώτο βήμα, για τις πεντανόστιμες ιταλικές πίτσες με λεπτή ζύμη, για τα καλά του κρασιά, κυρίως Ελλήνων παραγωγών. Άριστη και η εξυπηρέτηση, σαν να είσαι καλεσμένος σε αγαπημένους σου φίλους.

**Αντίνωρος 42-44, πλατεία Κάραβελ,
210 7238567, www.oroscoipo.gr, fb:
Oroscoipo restaurant**

PETITE FLEUR

Το γνωστό παριζιάνικο καφέ με την καλύτερη σοκολάτα στον κόσμο έχει μερικούς μήνες που άνοιξε σε μια όμορφη γειτονιά του Παγκρατίου. Στα μπρίκια του σιγολιώνουν κομμάτια πραγματικής σοκολάτας (Valrhona, για πολλούς η καλύτερη σοκολάτα στην υφήλιο) και το άρωμα της χειροποίητης σοκολάτας μπλέκεται με τις μουσικές της jazz που ελευθερώνει η βελόνα του πικάπ. Δεν θα βρεις όμως μόνο σοκολάτα, αλλά και υπέροχο βιολογικό καφέ (οπωσδήποτε δοκίμασε τον carruccino Petite Fleur με φλούδα πορτοκαλιού, ξυλάκι κανέλας και

σοκολάτα), λαχταριστά γλυκά (όπως lemon pie, τάρτα σοκολάτας, carrot cake), αλμυρές τάρτες και μια πλούσια ποικιλία σε τσάγια Kusmi Tea. Όταν πέφτει η νύχτα η θέση της σοκολάτας παίρνουν ωραία κρασιά από τη Μονεμβασιά, ποτά (μεταξύ των οποίων και μακράς παλαιώσης ουίσκι) και μοναδικά cocktails. Συχνά θα συναντήσεις και live jazz που κάνουν τον παραμυθένιο χώρο του Petite fleur να μοιάζει ακόμα πιο μαγικός.

Αμύντα 1, Πλ. Προσκόπων, 215 5519685, fb: Petite fleur Παγκράτι

ΜΑΓΕΜΕΝΟΣ ΑΥΛΟΣ

Ένα από τα μεγάλα κεφάλαια της γαστρονομικής Αθήνας ο Μαγεμένος Αυλός, ο οποίος έχει φιλοξενήσει στις μεγάλες επιβλητικές του ροτόντες ανθρώπους όπως τον Χατζιδάκι, τον Μινωτή, τον Χορν, τον Ελύτη, τον Σεφέρη, τη Βουγιουκλάκη και δεκάδες ακόμη προσωπικότητες από το χώρο των γραμμάτων, των τεχνών αλλά και της πολιτικής ζωής. Η κουζίνα έχει διεθνείς τάσεις και είναι απλά εξαιρετική, πάντα με σεβασμό στον άνθρωπο που θα το επισκεφθεί και αντιμετωπίζεται ως φιλοξενού-

μενος και όχι απλά ως πελάτης, που σημαίνει ότι η επιμονή στα αγνά υλικά και τις άριστες πρώτες ύλες είναι σταθερή. Με στιλ, φινέτσα, ιστορία που αποτυπώνεται στους τοίχους του και εξυπηρέτηση λες και είναι βγαλμένη από το βιβλίο του σαβουάρ βιβρ, ζωντανή μουσική κάθε βράδυ από μικρές ορχήστρες και τραπεζάκια έξω όταν ο καιρός το επιτρέπει. Ένα εστιατόριο που πρέπει οπωσδήποτε να επισκεφθείτε.

Αμύντα 4, 210 7223195, fb: magemenosavlos

Οκτώβριος 1686, Άμστερνταμ. Η Νέλα Όρτμαν χτυπά το ρόπτρο του οίκου με το έμβλημα του δελφινιού στο κανάλι Χέρενγκραχτ, για να εισέλθει στη νέα της ζωή. Φορέας ενός πολύ παλιού ονόματος, σε μια ιστορική περίοδο κατά την οποία το καλό όνομα είναι «καλύτερο από το πιο σπάνιο απόσταγμα», η δεκαοκτάχρονη καταφθάνει από το εξοχικό Άσεντελφτ μέσω ενός ειδικού επιστολογραφικού συνοικεσίου ο πατέρας της πέθανε έχοντας χάσει όλη του την περιουσία στο ποτό, επομένως ο γάμος με τον εύπορο έμπορο Γιοχάνες Μπραντ αποτελεί μια συμφέρουσα δοσοληψία σε μια κοινωνία που δοκιμάζει τη γεύση του να μπορεί κανείς να αγοράσει τα πάντα. Αυτό που αγνοεί η νεόνυμφη είναι ότι μαζί με το νοικοκύρη, παντρεύεται έναν ολόκληρο κόσμο.

Πέντε πρόσωπα, το καθένα κλεισμένο στη δική του σφραγισμένη κάψουλα, θα συνδεθούν αμετάκλητα στους ερμητικούς τοίχους αυτού του σπιτιού, πριν από όλα, ωστόσο, η πλοκή θα διατρανώσει το ενδιαφέρον της για το ίδιο το Άμστερνταμ, το πλέον δυσεπίλυτο από τα άφθονα τερπνά αινίγματα που θέτει στον αναγνώστη η Jessie Burton με «Το κουκλόσπιτο» (εκδόσεις Πατάκη, μετάφραση Μυρτώ Καλοφωλιά). Η συγγραφέας προσέλασε ωκεανούς αρχαιακού υλικού (ιστορία, χάρτες, επίκαιρα, βιβλία συνταγών, τιμολόγια, πίνακες, χαρακτηριστικά) προκειμένου να προσδώσει αληθοφάνεια στο εντυπωσιακό αυτό ντεμπούτο που μεταφέρεται στην οθόνη έχοντας προηγουμένως διαβαστεί μαζί και παρομοιαστεί με δισταύρωση του Γουλιέλμου με το Downton Abbey. Η ίδια η Jessie Burton, άλλωστε, δεν διστάζει να επικαλεστεί τη Hilary Mantel ανάμεσα στις κυριότερες λογοτεχνικές της επιρροές. Η Ολλανδική Δημοκρατία του 17ου αιώνα είναι ένας διεθνής πόλος κεφαλαίου με επίκεντρο την Ενωμένη Εταιρία Ανατολικών Ινδιών, της οποίας το δυναμικό αριθμεί 50.000 μέλη και έχει υπό τη διεύθυνσή της στόλο εκατοντάδων πλοίων που εκτελούν συναλλαγές σε όλη την Αφρική, την Ευρώπη, την Ασία και το ινδονησιακό αρχιπέλαγος. Απληστία και πουριτανισμός συνυπάρχουν σε αυτό το καλβινιστικό κοινωνικοοικονομικό κάρδο που τοποθετεί το κέρδος πάνω από την υπερηφάνεια και όπου το εμπόριο διεξάγεται υπό τους δρακόντειους νόμους των συντεχνιών, οι οποίες προσφέρουν προστασία, καθορίζουν τα αποθέματα, ελέγχουν την

ΦΩΤΟ: ALEXANDER JAMES

ΤΟ «ΚΟΥ-ΚΛΟΣΠΙΤΟ» ΤΗΣ JESSIE BURTON ΚΡΥΒΕΙ ΠΟΛΛΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ

Πρωτοεμφανιζόμενη συγγραφέας, παγκόσμιο μπεστ σέλερ. Το μυθιστόρημα εποχής που αιχμαλώτισε εκατομμύρια αναγνώστες δικαιώνει τις προσδοκίες.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

αγορά. Αγαθά σαν τη σοκολάτα, το ταμπάκο, το μετάξι, τα διαμάντια και τη ζάχαρη διακινούνται χωρίς κανόνες και γίνονται αντικείμενα περιτεχνών μηχανοραφιών. Πρόκειται για ένα διφορούμενο τοπίο, που εξιδανικεύει το μόχθο και ταυτόχρονα ενθαρρύνει την ανεκτικότητα ±ενδεικτικά, το Άμστερνταμ είναι το μέρος όπου καταφεύγουν όσα βιβλία λογοκρίνουν οι κυβερνήσεις των άλλων χωρών. Μια πόλη της οποίας τα κανάλια αντανακλούν στα νερά τους την ομορφιά των σπιτιών που θεμελιώθηκαν με τα πλούτη που λαφυραγωγήθηκαν στις μακρινότερες κουκίδες του παγκόσμιου άτλαντα. Για να μη βουλιάξει το Άμστερνταμ, θα χρειαστεί αδιάκοπη προσπάθεια, είναι η κοινή πεποίθηση: «Με σκληρή προσπάθεια πετύχαμε τη δόξα, όμως η οκνηρία είναι εκείνη που θα μας ρίξει πάλι στη θάλασσα». Η εικόνα γενικευμένης ευμάρειας κρύβει σκοτεινές αποχρώσεις. Στις αποβάθρες οι άρχοντες πνίγουν όσους άνδρες δεν έχουν αρκετά γκίλντερ για να κατευθύνουν τον Θεό πετώντας τους μέσα σε τσουβάλια στα νερά. Και ενώ θηριώδεις ποσότητες φαγητού σερβίρονται σε ασημένιες πιατέλες στις τοπικές συναθροίσεις, ο κανιβαλισμός στους ωκεανούς προκύπτει ως μοναδικός μηχανισμός επιβίωσης όταν τα τρόφιμα σωθούν. Οι κάτοικοι του αρχοντικού των Μπραντ συνοψίζουν όλες τις πτυχές του ανοίκειου με τις οποίες υποχρεώνεται να εναρμονιστεί η Νέλα Όρτμαν. Το σπίτι διοικείται με ασάβλητη πυγμή από τη Μάριν, θεοσεβούμενη αδελφή του εμπόρου που αποστρέφεται τη χλιδή και απαγγέλλει Ιεζεκιήλ, αλλά κυκλοφορεί φορώντας γούνες κάτω από τα μαύρα ενδύματά της. Η Κορνήλια είναι μια ιδιόρρυθμη υπηρέτρια, η οποία περιποιείται σε κάθε επέτειο το φύλλο της πόρτας του ορφανοτροφείου που μεγάλωσε με κλοτσιές, «για να θυμά-

μαι πόσο τυχερή είμαι». Ο λακωνικός Ότο φορτώθηκε από το Πόρτο Νόβο δεμένος έως το Σουρινάμ, προτού περάσει στην υπηρεσία των Μπραντ σκανδαλίζοντας το Άμστερνταμ με το μελαψό χρώμα του δέρματος και τον καλλιεργημένο εξωτισμό του. Στο επίκεντρο του δράματος, ο Γιοχάνες Μπραντ, ο σαραντάχρονος έμπορος με το μαυρισμένο πρόσωπο που μοιάζει βγαλμένο από παραμύθι, τα μακριά μαλλιά ξανοιγμένα και σκληρά από τον ήλιο και τον άνεμο και τις οσμές των πόλεων που έχει δει να αναδύονται από την κάπα του. Μετατρέποντας «λάσπη σε χρυσό, νερό σε γκίλντερ, πουλώντας ξένες μετοχές σε καλύτερες τιμές, γεμίζοντας τα καράβια του και στέλνοντάς τα στη θάλασσα και πιστεύοντας πως όλοι του έχουν κάποια αδυναμία», ο Γιοχάνες Μπραντ ενσαρκώνει τον ίδιο τον πολυμήχανο κοσμοπολιτισμό του Άμστερνταμ. Η συμβίωση των νεόνυμφων δεν θα είναι ανέφελη. Για λόγους που μας υποκρύπτονται, ο Μπραντ κρατά σε θέση απόστασης - απώθησης τη Νέλα, της οποίας ο δυναμισμός σφύζει. Όταν ωστόσο κρατάς ένα τέτοιο πλάσμα πρακτικά έγκλειστο, με τη θηλυκότητά του καταπιεσμένη, και με ανικανοποίητη την ακλόνητη επιθυμία για «αγάπη, αλλιώς δεν μπορώ να ζήσω», επόμενο είναι λογίων ανταρσίες να προκύψουν. Οι λαχτάρες της δεκαοκτάχρονης θα διοχετευθούν στο γαμήλιο δώρο του Γιοχάνες, το κουκλόσπιτο. Το ερμάριο είναι μια επιβλητική κατασκευή, ένα τεράστιο ντουλάπι που στηρίζεται σε οκτώ πόδια, φτιαγμένο από ξύλο βελανιδιάς και φτελιάς, φύλλα ταρταρούγας και κασσίτερου, διακοσμημένο με κουρτίνες βαμμένες με ζαφορά, και με σκαλισμένα τέλεια αντίγραφα των εννέα δωματίων του οίκου των Μπραντ. Η ακρίβεια της μικρογραφίας είναι απόκοσμη, «σαν το πραγματικό σπίτι να έχει συρρικνωθεί, με το σώμα του κομμένο στα δύο και τα όργανά του εκτεθειμένα». Όταν ένας μυστηριώδης μινιατουροποιός αναλαμβάνει να εξοπλίσει το κουκλόσπιτο με λιλιπούτεια αντίγραφα της οικοσκευής, τα οποία περιέρχονται στην κατοχή της Νέλα με τρόπο που ερμηνεύει και σχολιάζει την καθημερινότητα, ενώ ενίοτε προφητεύει τα μελλοντικά, οι κλειδαριές της πραγματικής ζωής παραβιάζονται, οι εντάσεις μαινόνται και οι γρίφοι πυκνώνουν σε αυτό το βιβλίο που πάλλεται από περιγραφική ζωντάνια. Όσοι απολαμβάνουν τις ιστορικές αφηγηματικές απεικονίσεις που τοποθετούν ατμοσφαιρικότερες εποχές στο κέντρο του καμβά, δεν θα διαβάσουν καλύτερο μυθιστόρημα φέτος. **A**

Βρισκόμαστε στο 2032 και μία από τις τρεις παντοδύναμες Μονοπωλιακές Εταιρείες, που έχουν κωρίσει τις ΗΠΑ σε τρία Πολιτειακά Μπλοκ, ετοιμάζεται να παρασκευάσει μια νέα διεγερτική ουσία που θα αντικαταστήσει όλες τις άλλες... Λέσχη ανάγνωσης όπου θα διαβαστεί το cyberpunk μυθιστόρημα «*Runner's High*» του Γιώργου Θεμελή, από τις εκδ. Συμπαντικές Διαδρομές, παρουσία του συγγραφέα. Στις 22/2, στις 20.00, στο Gelato, Κοραή 4 (εντός στοάς)

SPEEDDATE

6 άνδρες και 6 γυναίκες συγκεντρώνονται σε ένα χώρο με στόχο να βρουν γρήγορα και χωρίς να χάνουν το χρόνο τους το σύντροφό τους. Η πίσση του χρόνου αλλά και η προσπάθεια και το άγχος να γίνουν αποδοκίμοι, δημιουργεί ένα πυκνό περιβάλλον συγκρούσεων και ανατροπών που με γερές δόσεις χιούμορ συγκροτεί μια αποκαλυπτική πινακοθήκη σημερινών χαρακτήρων και συμπεριφορών. Στο νέο έργο του Γιώργου Ηλιόπουλου παίζουν οι ηθοποιοί Σ. Παννακός, Γ. Καραμέρου, Μ. Κωστής, Κ. Λιάτσου, Α. Μουστάκα, Γ. Μπεκιάρη, Π. Νάτσος, Κ. Νικολοπούλου, Π. Πέτρου, Κ. Σαββιδάκης, Γ. Τσαγκαράκης, Ι. Τσερκεζίδου. Από τις 22/2 έως το τέλος Μαρτίου, κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21.00, στο θέατρο «Τζένη Καρέζη», Ακαδημίας 3, 2103636144, 2103625520.

Δώρο 40 διπλές προσκλήσεις

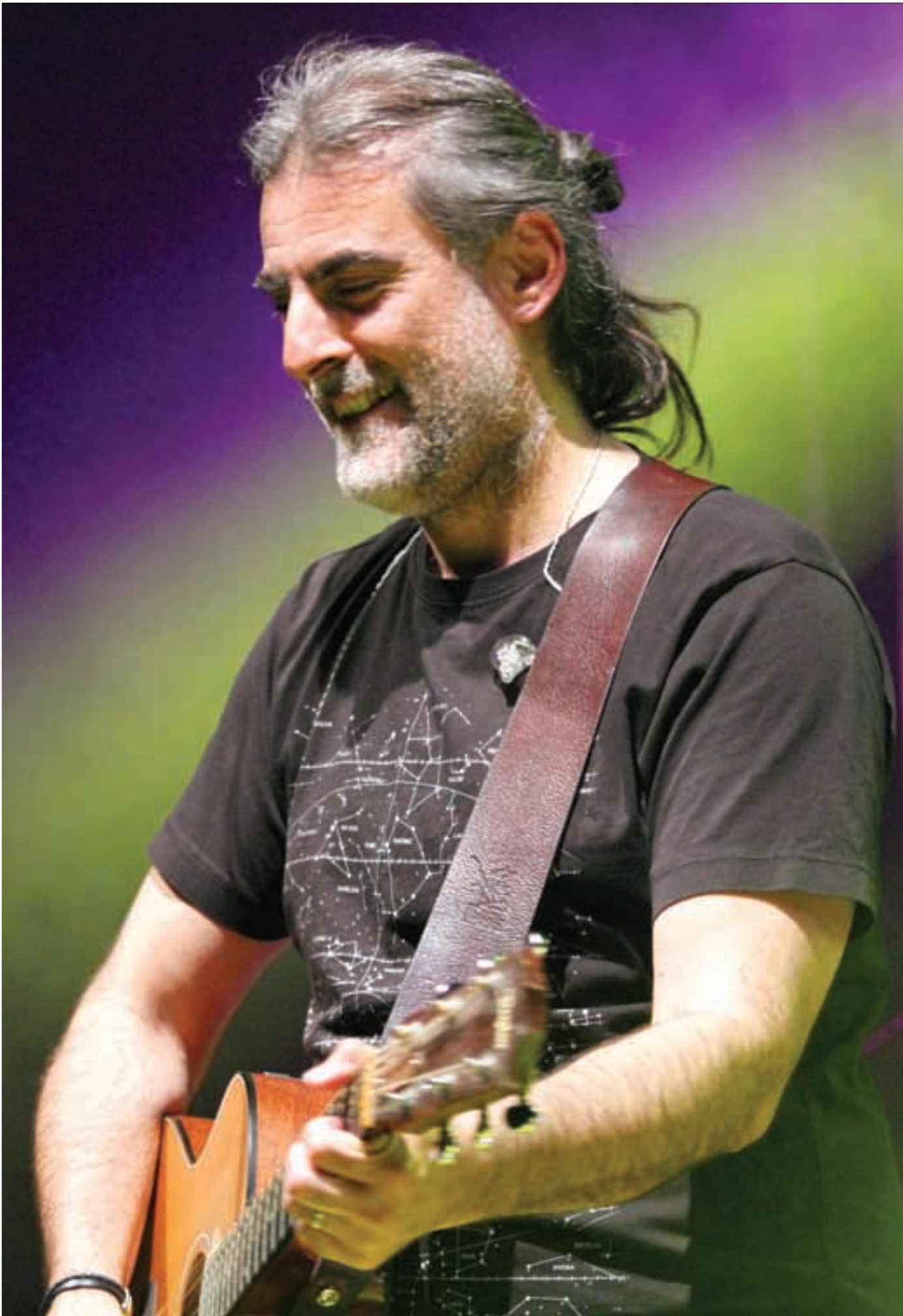
Η ATHENS VOICE και το θέατρο «Τζένη Καρέζη» προσφέρουν στους αναγνώστες 40 διπλές προσκλήσεις για την παράσταση για όποια ημέρα επιθυμούν, αφού συνεννοηθούν με το ταμείο του θεάτρου. Στείλτε SMS: **AVAV** (κενό) και ονοματεπώνυμο στο **54344** μέχρι την **Τρίτη 23/2** στις **11 π.μ.** Οι νικητές θα ειδοποιηθούν με SMS. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Χαίρε, Καίσαρ!, σελ. 35

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΛΙΑΤΣΙΚΑΣ

ΤΟ ROCK ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΟΧΘΗΣ ΣΤΟ GAZI LIVE

Για μία μόνο μουσική βραδιά ο Φίλιππος Πλιάτσικας ετοιμάζει τη μουσική παράσταση «Rock της Δυτικής Οχθης» με καλεσμένα του δύο από τα σημαντικότερα συγκροτήματα της μεγάλης μουσικής οικογένειας που γεννήθηκε στα μέσα της δεκαετίας του 90: τους Μπλε και τους Εκείνος & Εκείνος.

Επιλογές από την 30χρονη επιτυχημένη διαδρομή του με τους Πυξ Λαξ και την προσωπική του συνέχεια. Με γνωστά τραγούδια όπως τα «Ποιος έχει λόγο στην Αγάπη», «Αν θα μπορούσα τον κόσμο να αλλάζα», «Οι παλιές αγάπες πάνε στον παράδεισο», «Μοναξιά μου όλα», «Που να πάμε», «Πόλη χιόνι», «Ε-παιψες αγάπη να θυμίζεις». Συναντώντας για πρώτη φορά επί σκηνής τους Μπλε, 18 χρόνια μετά την πρώτη τους συνάντηση σε ένα studio της Θεσσαλονίκης, αλλά και το συγκρότημα που γεννήθηκε και δημιουργήθηκε στο Πέραμα Εκείνος & Εκείνος με το οποίο τους συνδέει βαθιά φιλία και εκτίμηση. Μαζί του οι απαραίτητοι συνεργάτες Αλέκος Αράπης (Απροσάρμοστοι), Νίκος Σάλτας, Χάρης Μιχαϊλίδης (Δραμαμίνη), Γιώργος Λιβαδάς και Νίκος Παππάς. -Ν.Κ.

INFO

GAZI LIVE,
Ιερά Οδός 11,
2130185040. Εναρ-
ξη: 23.00. Είσοδος
με ποτό: € 12, 15
(ταμείο). Προπώ-
ληση viva.gr στις
27/2.

taste POLICE

Της NENEΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Βασίλεινας

Άμα θέλουμε να μιλήσουμε για πραγματική γαστρονομία...

Όταν το 2005 ο Θανάσης Βασίλεινας μουμίλαγε για τα σχέδιά του, το πώς δηλαδή σκεφτόταν να «περάσει» το ιστορικό εστιατόριο στη νέα του εποχή, ομολογώ πως ανησύχησα. Από τη μια ήταν η συντηρητική μου πλευρά – αν και Αθηναία ήξερα την παλιά πειραιώτικη ταβέρνα από μαθήτρια (μεγάλη ιστορία) και την ήθελα έτσι ακριβώς όπως την αποθέωσαν από το 1920 που πρωτανοίξε όλοι οι σταρ, οι επιχειρηματίες, οι πολιτικοί, ο Ελία Καζάν, ο Χατζιδάκις, ο... Τσόρτσιλ και ο κόσμος όλος. Γιατί να υποστεί αλλαγές όταν όλα όσα έκαναν οι παλιοί της χάριζαν τέτοια αποδοχή και δόξα; Από την άλλη, αυτός ο νέος, καλλιεργημένος οικονομολόγος, η τρίτη γενιά, μου φαινόταν πολύ «αθώος» για να μπλεχτεί στα δίκτυα της αθηναϊκής εστίασης. Χαίρομαι πολύ που μετά από μια δεκαετία και βάλε τον παρακολουθώ να παίρνει βραβεία κάθε χρόνο. Που υπήρξε τόσο αδιαπραγμάτευτος στους στόχους του και που καθιέρωσε τον Βασίλεινα μέσα στα καλύτερα σύγχρονα ελληνικά εστιατόρια. Προχτές κατεβαίνω Πειραιά για να τεστάρω το νέο σεφ Άνταμ Κοντοβά. Είναι 25άρης, έχει baby face και χαμόγελο που σε κερδίζει. Ο χώρος είναι όμορφος και φίνος, έχει νότες από το παλιό μπακάλικο-ταβέρνα, ράφια γεμάτα κρασιά (καταπληκτικά ελληνικά και ξένα), τον παλιό και υπέροχο μαρμαρίνο ποτηριώνα, κάτω έχει και το κελάρι. Καθισμένες με τη φίλη ξεκινάμε με το «καλωσόρισμα» του σεφ. Πλατό με μους ταραμά, μια κουταλιά γευστικότερου homemade πελτέ, ένα σπιτικά φτιαγμένο κομμάτι μπέικον και ένα βουναλάκι καπνιστής μελιτζανοσαλάτας με αυγά βασιλικής ρέγκας στην κορφή. Συνεχίζουμε με σουπα καπνιστής κολοκύθας με τοιπς φρέσκου κάστανου. Πεντανόστιμη, σε ιντριγκάρει, σε βάζει να σκεφτείς τι στο καλό έχει μέσα, και ταυτόχρονα είναι απαλή, «στοργική», θέλει να σε ζεστάνει μέσα-έξω. Περνάμε σε σεβίτσε λαβράκι με τσίλι, λάιμ και σιναπόσπορους. Και μετά σε θεϊκό φρικασέ με μυλοκόπι, άγρια χόρτα και αυγοτάραχο. Που έρχεται με το ζεστό ζουμί από τα χόρτα (νέκταρ) μέσα σε κολονάτα ποτήρια, αλλά και με μπουκιτσες ψωμιού που έχουν μέσα τους τρίμμα αυγοτάραχου – τι να λέμε τώρα! Στον Βασίλεινα μπορείς να αφεθείς και να σου παρουσιάσουν την αλλοιότητα των φαγητών σ' ένα ιδιότυπο ταμπλ ντ' οτ, όπως ακριβώς και παλιά που ο παππούς έβγαζε 20 και πάνω πιάτα. Συνεχίζουμε λοιπόν με χοιρινό μαγειρεμένο 24 ώρες, με πουρέ από μανιτάρια, αλμυρό κέικ πολέντας και σάλτσα πορτ, αλλά και με κατοικάκι που ακουμπάει σε φάβα Σαντορίνης και απογειώνεται με ραγού από τα συκωτάκια του συν φρέσκο κατοικίσιο τυρί που φτιάχνει ο Άνταμ. Δηλώνω πλήρης. Και αφήνω τα γλυκά στη φίλη (βρήκα άδειο πιάτο, δήλωσε ενθουσιασμένη) για ένα τοιγάρο έξω – τον τηρούν τον αντικαπνιστικό. Μιλώ με τον Θανάση, μαζί μας είναι και πολύυυυυ γνωστοί σεφ που έχουν έρθει μέχρι εδώ για να δοκιμάσουν φίλο τους Άνταμ. Αποθεώνουμε μεταξύ μας τα πιάτα που μόλις έχουμε γευτεί. Κι εσείς, όποτε θέλετε να χαρείτε την ελληνική γαστρονομία στη σύγχρονη, εξαιρετική εκδοχή της, στον Βασίλεινα να πάτε. Για να ξέρετε, υπάρχει menu degustation στα €35, μπορείτε να δειπνήσετε και a la carte – πάλι οι τιμές είναι κάτι παραπάνω από καλές, μια φορά το μήνα διοργανώνονται καταπληκτικές βραδιές οινογνωσίας. Μόνο βράδυ, Κυριακή μόνο μεσημέρι, Δευτέρα κλειστά.

Απωλικού 72 & Βιτωλίων, 2104612457

eat ME

Δροσερή σαλάτα, με πολύ σος μελιού και χωρίς καθόλου ελπίδα

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ

Κάτω από τις βλεφαρίδες μου τον κοιτάω. Έτσι θα το έγραφε η Τζέιν Έιρ. Είμαι σεμνή, συνετή, υπεράνω πάσης υποψίας και γεμάτη ανεκλήρωτους πόθους και συσσωρευμένη από χρόνια καύλα, όπως οι περισσότερες ηρωίδες της. Κάθομαι δύο θέσεις πίσω του στο μετρό, όπως κάθε μέρα εδώ και μήνες. Έχει ξυρισμένο κεφάλι, ένα μικρό τατουάζ πίσω από το αυτί και φοράει πάντα ένα ζευγάρι ταλαιπωρημένα σταράκια. Λογικά επιτρέπεται οπίτι μετά τη δουλειά. Να δεις που κάνει κάτι καλλιτεχνικό. Κάτι δημιουργικό. Η σκέψη και μόνο αυτής του της επαγγελματικής ενασχόλησης με κάνει να σφίγγω τα μπουτια μου μεταξύ τους. Λίγο και θα μου 'πεφτε το τάπερ από τα γόνατα.

Σήμερα νομίζω το πέτυχα. Αυτό το φαί ταιριάζει σε έναν εναλλακτικό τύπο με ξυρισμένο κεφάλι, τατουάζ πίσω από το αυτί και ταλαιπωρημένα σταράκια. Όχι ταλιατέλες με φρέσκια κρέμα και θυμάρι, όπως το πρώτο τάπερ μου. Πολύ γκομενικά απελπισμένο. Όχι κορμό με ξηρούς καρπούς, όπως το προτελευταίο. Πολύ εντέχνως μαμαδιστικό. Όχι, σε σχεδόν 100 ταπεράκια με φαγιά και φαγιά που τόσο καιρό φτιάχνω.

Μια φρέσκια δροσερή σαλάτα με ρόκα και σπανάκι. Και μια σος μελιού, ίσα ίσα για να καταλάβει ότι μπορεί να είμαι σχεδόν παρθένα, αλλά έχω μια κρυμμένη επιμελώς ροκ πτυχή για να του ταιριάξω. Αυτή η σαλάτα με σος μελιού θα είναι το κλειδί μου και θα του το παραδώσω μαζί με εκείνο από τα ανοιχτά μου σκέλια. Αυτή η απόλυτα ισορροπημένη γεύση mainstream φρεσκάδας με provocatīve φαντασίωση γλύκας. Τον κοιτάω και μετράω στάσεις.

Φαίνεται προσπλωμένος στο κινητό του, όπως πάντα. Μπορεί να διαβάσει ένα άρθρο. Μπορεί να κοιτάζει το προφίλ του στο Facebook. Μπορεί να βλέπει τα γυμνά βουζιά της κοπέλας του. Δεν με νοιάζει το παρελθόν του. Ούτε καν το πριν 10 λεπτά του. Με νοιάζει να δαγκώσει όλη μου την παθητικότητα στην τραγανή ρόκα. Να αφηνιδιαστεί από την απειθαρχη οξύτητα του βαλοσάμικου, τα χάδια του παρθένου ελαιόλαδου και, όσο η μπουκιά θα βαθαίνει, να κάνει τη βουτιά που του προορίζω στα ζουμιά της τρυφερής σάρκας του πορτοκαλιού. Στο ακραίο της ένωσης του θυμαρίσιου μελιού με τη μουστάρδα. Να νιώσει το φιλοκομμένο μαϊντανό και το κουκουνάρι και να καταλάβει ότι μπορώ να του κάνω όλα τα γούστα, αν και δεν φαίνεται. Μπορώ όμως να σταθώ και όπως πρέπει δίπλα του. Μουστάρδα μέσα στο μέλι. Πιπέρι στο πορτοκάλι. Αυτή είμαι. Αυτή είναι η γεύση μου η κρυφή. Σήμερα είναι η μέρα που δεν θα ντραπώ. Θα του το δώσω το τάπερ. Δεν έχει κανέναν να τον προσέχει, είμαι σίγουρη. Εγώ θα τον φροντίσω. Εγώ ξέρω πώς να φροντίσω τον καρβάλάρη μου. Και αυτός στη συνέχεια, αφού πει το μεστό ζουμί από την ένωση όλων αυτών των υλικών στον πάτο του τάπερ, αφού λερώσει το όμορφό του πιγούνι, θα με πιάσει και θα με ξεσκίσει, Θεέ μου, επιτέλους, εδώ μπροστά σε όλους. Να μας δουν

όλοι. Αυτό θέλω. Τρεις στάσεις και μετά η δική του. Να φτάσουν δύο και σηκώνομαι. Στα χέρια θα του το αφήσω και αφού φάει το ξέρω. Θα κάνει αυτό που πρέπει σαν σωστός άντρας. Μου αξίζει και του αξίζει. Δύο στάσεις. Πρέπει να σηκωθώ. Πρέπει να σηκωθώ. Τέλειωσαν τα ψέματα. Αυτό είναι το τέλειο τάπερ. Αυτή είναι η μαγική γεύση. Θα γίνει δικός μου. Πρέπει να σηκωθώ. Πρέπει να σηκωθώ.

ΥΛΙΚΑ

- Φρέσκια ρόκα
- Φρέσκο σπανάκι
- 1 φλιτζάνι ξίδι βαλοσάμικο
- 1 φλιτζάνι ελαιόλαδο
- 2/3 φλιτζάνια χυμό πορτοκάλι
- 2 κουταλιές της σουπας μέλι
- 20 σπόροι κουκουνάρι
- 1/3 φλιτζάνια μαϊντανό φιλοκομμένο
- 2 κουταλάκια του γλυκού μουστάρδα
- Αλάτι
- Πιπέρι

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Είναι θέμα αισθητικής, ανόητε

Ήταν μία από τις προεκλογικές «παντιέρες» του κυβερνώντος κόμματος το ότι η ΕΡΤ θα ξανανοιγε. Ξανανοιξε λοιπόν... Ε και; Είναι προφανές ότι το θέμα δεν είναι να ξανανοιξεις το «μαγαζί» αλλά –μιας και μιλάμε για ραδιοτηλεόραση– η αισθητική που θα εκπέμπει, ο παρεμβατικός λόγος που θα έχει, ο πολιτιστικός ρόλος που θα παίξει. Το θέμα είναι αν το «ξανανοιξεί!» έχει κάποια αισθητική αξία, αν όλοι εμείς που πληρώνουμε τη συνδρομή μας για να λειτουργεί χωρίς την αγωνία των εσόδων και της αγοράς, εισπράττουμε την αξία της συνδρομής μας σε ανατρεπτικές ιδέες, πρωτοπορία, αισθητική αξιοπρέπεια και κυρίως αν η επιδοτούμενη από μας ραδιοτηλεόραση δίνει χώρο, βήμα, λόγο στους νέους ανθρώπους, όπως –αυταπόδεικτα– θα όφειλε. Με δεδομένο πως τα ιδιωτικά κανάλια ζουν, δουλεύουν, αναπνέουν και σκέφτονται με τις επιταγές της αγοράς (αν υποθέσουμε πως υπάρχει ακόμη αγορά) και αντανακλούν την αισθητική στελεχών και ιδιοκτητών που η σχέση τους με την τέχνη είναι ανύπαρκτη αλλά και την αγοραία ελαφρολαϊκή αντίληψη του «μέσου θεατή», θα περίμενε κανείς ότι η κρατική ραδιοτηλεόραση θα έπαιζε ακριβώς τον αντίθετο ρόλο, απαλλαγμένη από το άγχος της επιβίωσης και θέλοντας να δείξει πως θέλει, μπορεί και υποχρεούται να είναι αντισυμβατική, «εναλλακτική», πρωτοποριακή και έξω από

βιαστικά σε «ενημερωτικές» εκπομπές, ένα γερασμένο πρόγραμμα που θυμίζει αισθητικά ραδιοτηλεοπτική νοστορπία της δεκαετίας του '80 δίνει το λόγο σε μεσόκοπους καλλιτέχνες. Η αποθέωση της μέσης ηλικίας, των τετριμμένων ερωταπαντήσεων, της χλιαρής συμβατικότητα, Ειδικά τα τελευταία χρόνια φτάνουν στα χέρια μου δεκάδες δίσκοι από καινούργια συγκροτήματα που δεν ακούγονται και δεν φαίνονται πουθενά, αν και θα έπρεπε να αποτελούν δομικό στοιχείο της κρατικής ραδιοτηλεόρασης. Φαίνεται ότι ο κ. Τσακνής έχει ξεχάσει πως κάποτε ήταν «νέος καλλιτέχνης» και ο κ. Ταγματάρχης

πως ήταν «ανατρεπτικός». Η νέα γενιά που κάνει σπουδαία δουλειά, και όχι μόνο στη μουσική αλλά και στο θέατρο και στο σινεμά και στο χορό και στο γράψιμο, απουσιάζει προκλητικά πολύ από τη δημόσια ραδιοτηλεόραση κι αυτό είναι ανεπίτρεπτο και μη αποδεκτό φάουλ. Τι φάουλ... πέναλτι και αποβολή...

Γράφω όλ' αυτά κι έχω δίπλα μου μία ακόμη ντάνα με καλούς δίσκους από ελληνικά σχήματα και μουσικούς που θα παιχτούν σε 3-4 ραδιοφωνικές εκπομπές, θα γραφτεί κάτι σε μερικά μουσικά σάιτ και αυτό ήταν. Τι άδοξο «τέλος» για τόσο πολλές καλές προσπάθειες.

The Callas - Half Kiss Half Pain
Το δεύτερο άλμπουμ τους με την ουσιαστική συνδρομή του Jim Sclavounos στην παραγωγή είναι ο πιο ευρυγώνιος και φροντισμένος τους δίσκος. Η 4μελής –πλέον– μπάντα φανερώνει την πολυδιάστατη μουσική της «μόρφωση» σε όλες τις εκδοχές του rock 'n' roll, από το post punk ως τις pop ψυχεδελικές μπαλάντες.

NightKnight - God Is A Motherfucker
Ο ντράμερ των Planet of Zeus Σεραφεΐμ Γιαννακόπουλος καταθέτει την προσωπική του μουσική άποψη που τον διαφοροποιεί από τον ήχο του συγκροτήματος, καθώς προσεγγίζει πολύ περισσότερες εκδοχές του rock με τρόπο δημιουργικό και σεβαστικό.

Συνεχίζεται...

→ makismilatos@gmail.com

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Το τζαζ live με τους Πάννη Κωνσταντινίδη στην κιθάρα, τον Παντελή Μπενετάτο στο πιάνο, τον Κώστα Αρσένη στο κοντραμπάσο και τον Γιώργο Μπινιάρη στα τύμπανα. Την Πέμπτη 18/2, στο ΔΕΚΑ4, Αιγαίου 14, Νέα Σύμρνη, 210 9314666.

Η εικόνα που δίνει η κρατική ραδιοτηλεόραση είναι πως για να περάσει το κατώφλι της κάποιας καλλιτέχνης πρέπει να έχει μαζί του πιστοποιητικό γεννήσεως που να αποδεικνύει πως είναι από 40-50 χρονών και πάνω αλλιώς «τρώει πόρτα». Με τον πολιτισμό να «φιλοξενείται» εμβόλιμα και

ΑΔΕΙΕΣ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ & ΣΧΟΛΗ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ Real Estate
Οικονομικές άδειες
Προμηθευτές αυθαιρέτων
Άδειες λειτουργίας αγρονομικού ενδιαφέροντος Ισοτιμία, κτιρίων

Ειδικό σφραγιστήριο
Κενοδοχείων και ενοικιαζόμενων (ΕΟΚ)
Μελέτες Πυρασφάλειας

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ
Αδειες πολυκατοικιών και ΣΧΟΒ

Ο εφιάλτης σας είναι η δουλειά μας

ΜΕΛΕΤΕΣ:

- Συγκοινωνιακές
- Περιβαλλοντικές
- Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας
- Πολυκοδομικές
- Τοπογραφικές
- Ηλεκτρομηχανολογικές
- Πυρασφάλειας

ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΕΙΣ:

- Οικοδομικές άδειες
- Ξενοδοχείων και τουριστικών εγκαταστάσεων
- Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων
- Βεβαιώσεις νομιμότητας
- Ενεργειακά πιστοποιητικά
- Μηορ και εστιατορίων
- Υπεραγορών
- Βενζινοδίκων και συνεργείων αυτοκινήτων
- Βιοτεχνικών και επαγγελματικών χώρων

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ
Σύμβουλοι Μηχανικοί

Για όλη την Ελλάδα
T 210 36 02 710

Αθήνα Σκουφά 62Α, Κολωνάκι Θεσσαλονίκη Μητρούπολη 1 Σαντορίνη Θήρα
email: stikon@otenet.gr www.stavroskonstantinidis.gr

ΚΥΤΤΑΡΟ

THE 80's PARTY

ΜΠΙΓΑΛΗΣ ΠΩΛΙΝΑ
ΧΑΡΙΤΟΔΙΠΛΩΜΕΝΟΣ & Polis

ΠΡΟΣΒΛΕΨΕ: 22.00
ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ: 10 €

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΙΚΛΗΣ: ΠΙΑΝΟ, ΦΩΝΗ
ΜΑΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: ΣΑΞΟΦΩΝΟ

ΑΠΟΚΡΙΕΣ: 19-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
4-5 & 11-12-13 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΡΟΣΒΛΕΨΕ:

Ηπείρου 48 & Αχαρνών • Τηλ: 210 8224134 • www.kyttarolive.gr

In-Edit Festival 2016

ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Βαρκελώνη καλεί Αθήνα.
Το μεγαλύτερο φεστιβάλ
μουσικού ντοκιμαντέρ
στον κόσμο
ξεκινάει 24/2

Pump up the volume. Το μεγαλύτερο φεστιβάλ μουσικού ντοκιμαντέρ στον κόσμο ξεκίνησε πριν δεκατρία χρόνια από την Καταλονία και από τις 24 έως και τις 28 Φεβρουαρίου φέρνει τις κόπιες, τις προβολές, τη χαρά και τα πάρτι στην Αθήνα! Πούμπι και σντρο, μπήκαμε κι εμείς επιτέλους επάξια στον παγκόσμιο χάρτη της μουσικής ντοκουμέντας. Πάρε πρώτος μάτι και αυτί, μιας και η Α.Β. είναι χορηγός επικοινωνίας, τι θα δεις και θα χορέψεις.

Σύντομα μαθήματα μουσικοντοκουμμενταριστικής ελληνο-ισπανικής φιλίας-ιστορίας: Τον λένε Κωνσταντίνο Κουλουζάκη και είναι Θεσσαλονικιός. Αν και κανονικά, με την τρέλα που τον δέρνει, θα έπρεπε να τον φωνάζουν Κουζουλάκη εκ του κουζουλός. Μουρλός, πεισματάρης, κι ας μην είναι από την Κρήτη. Τιμής ένεκεν. Πατί δεν είναι και λίγο, μια ωραία πρωία, να πας από Θεσσαλονίκη στη Βαρκελώνη και να χτυπήσεις την πόρτα του μεγαλύτερου φεστιβάλ μουσικών ντοκιμαντέρ στον κόσμο και να τους ψήσεις πως και στην Ελλάδα ακούμε μουσική διεθνή. Πέρα δηλαδή από Πάολα και Παντελίδη, ζούκια, ρούκια και μπουζούκια και λαϊκογκαϊλέδες καφουρέ, διαθέτει η πατρίς μας και ένα άλλο κοινό, που φτιάχνεται με σόουλ, χορεύει τα ηλεκτρονικά, κουρδίζει τη συμπεριφορά του σε ρυθμό ροκ. Μην τα πολυλογούμε, τους εξήγησε ο Κουλουζάκης πως διαθέτουμε πολλούς διεθνιστές ακροατές και το πήρε το Οκ! Και τσουπ, το 2014 το In-Edit σκάει στη Θεσσαλονίκη κι όλη η πόλη πάει στο «Ολύμπιον» και τα σπάει, καθώς στο πανί παίζουν ρυθμοί και μετά τις ταινίες πάρτι ξέσαλα κρατούν ως το χάραμα.

Το 2015 το In-Edit κατηφορίζει και στην Αθήνα, κι εδώ γλέντι και χαρά και παλμός μεγάλος, φάση we will rock you, we will Pulp you, we will punk you, τα θυμάσαι τα περσινά μεγαλεία, ελπίζω.

Φέτος, λοιπόν, τρίτη και καλύτερη. Κοινώς το In-Edit έρχεται πάλι στην Αθήνα, η οποία δικτυωμένη με Βαρκελώνη, Μέξικο Σίτι, Βερολίνο, Σαντιάγο και μια ντουζίνα πόλεις του πλανήτη, θα δει πράγματα και θάματα. Η κινηματογραφική αίθουσα Αστορ (Σταδίου 28) θα μετατραπεί σε ballroom-σταυροδρόμο-cine soundsystem και ένα τρελό μαραθωνιάκι μουσικών ταινιών και πάρτι θα της δείξει τα καλύτερα: ταινίες για την Amy Winehouse και τον Cobain, για τον Lemmy και τους Daft Punk, για τον James Brown και τον Bowie, τον Iggy, τον Lou και τους Residents.

Έντεκα εξαιρετικά ντοκουμέντα, αλλά και πάρτι, όπως το έναρξης με τους λατένατιβ, μετά το τέλος της ταινίας για τους Daft Punk (Αστορ, 24-2), αλλά και το γλεντάκι της συνέντευξης Τύπου την Κυριακή 21 Φεβρουαρίου με τον dj Mr Lagon των Κορμοράνος στις 6 το απόγευμα στην «Εφημερίδα Αθ». Ακολουθεί αναλυτικό ωρολόγιο πρόγραμμα και τι να ευχηθούμε στο In-Edit Athens πέρα από ένα μεγαλοπρεπές και πανηγυρικό... δυνάμωσέ το, Αθήνα!

www.in-edit.gr

Daft Punk Unchained
Τετάρτη 24/2, 20.30
Hervé Martin-Delpierre, 2015, Γαλλία, 85'

Το δίδυμο από τη Γαλλία μπορεί να έχτισε την καριέρα του με «ρομποτική» αποφασιστικότητα, πίσω από όλα όμως κρύβονται δύο άνθρωποι. Αφαιρώντας τις μάσκες από τα πρόσωπά τους, αποκαλύπτεται με κάθε λεπτομέρεια η ιστορία των μάλλον άγνωστων Darlin' (το αρχικό όνομα της μπάντας) μέχρι την ιλιγγιώδη επιτυχία. Οι Pharrell Williams, Skrillex, Kanye West και Michel Gondry αποθεώνουν την αντοχή, το όραμα και το πάθος τους.

Mr. Dynamite: The Rise of James Brown
Πέμπτη 25/2, 16.00,
Σάββατο 27/2, 21.00
Alex Gibney, 2014, Η.Π.Α., 120'

Από τις δυσκολίες των παιδικών του χρόνων μέχρι την επιτυχία του Payback, το 1973. Η πορεία του βασιλιά της σόουλ και μίας από τις σημαντικότερες φυσιογνωμίες της μαύρης μουσικής. Οι Μικ Τζάγκερ, Chuck D, Greg Tate και τόσο άλλοι μιλούν με θαυμασμό και δέος για το μουσικό από τον οποίο ξεκίνησαν όλα και δούλεψε περισσότερο από τον καθένα γι' αυτό. Ένας τεράστιος όγκος υλικού, πάντα σε funk και boogie ρυθμούς, συνθέτουν το πιο ολοκληρωμένο ντοκιμαντέρ για τον Mr. Dynamite.

R.E.M. by MTV Πέμπτη 25/2, 18.30,
Παρασκευή 26/2, 16.15
Alexander Young, 2014, Η.Π.Α., 107'

Ξαν δίδυμα αδέρφια, το συγκρότημα R.E.M. και το μουσικό κανάλι MTV ιδρύθηκαν πρακτικά την ίδια περίοδο και το ντοκιμαντέρ αυτό καταγράφει τις παράλληλες πορείες τους έκτοτε: από την ίδρυση στην ανήσυχνη εφηβεία και από εκεί στη θριαμβευτική ενθουσία. Unplugged κομμάτια, βίντεο, εμφανίσεις στα βραβεία του MTV, ανέκδοτα τραγούδια, συναυλίες και δεκάδες συνεντεύξεις που αποτυπώνουν τη συναρπαστική ιστορία του συγκροτήματος από το 1980 ως το 2011.

Backstreet Boys: Show 'em What You're Made of Πέμπτη 25/2, 20.30,
Παρασκευή 26/2, 18:15
Stephen Kijak, 2015, Ηνωμένο Βασίλειο / Η.Π.Α., 106'

«Τι μπορείς να κάνεις όταν καταλαβαίνεις ότι έχεις πια μεγαλώσει για να είσαι μέλος ενός νεανικού boyband;» Κρίσιμη ερώτηση για τους Backstreet Boys, το πιο πετυχημένο pop γκρουπ στον πλανήτη από το 1999 μέχρι

το 2002. Ένα ντοκιμαντέρ που σκαλίζει τα συναισθήματα των πρώτων ημερών μέχρι την «ενθουσία» (και τις αναπόφευκτες συγκρούσεις) αυτών των αγοριών, τις διαμάχες με τους μάνατζερ, τη δόξα, την αναγνώριση και βέβαια την επανένωσή τους για την επέτειο των 20 χρόνων από το ξεκίνημά τους.

Cobain: Montage of Heck Πέμπτη 25/2,
22.30, Κυριακή 28/2, 17.00
Brett Morgen, 2015, Η.Π.Α., 132'

Το Montage of Heck είναι η πιο συναισθηματική και ολοκληρωμένη εξερεύνηση της ψυχής του Cobain. Η οικογένεια, οι φίλοι, οι πρώην σχέσεις του, τα μέλη των Nirvana, έρχονται όλοι με τα χέρια τους γεμάτα: ανέκδοτες φωτογραφίες, βίντεο από τα παιδικά του χρόνια, σημειωματάρια, ηχογραφήσεις, τις πρώτες συνεντεύξεις. Όλα αυτά, σε ένα μίχταρε, σχεδιασμένο από τον ίδιο τον Kurt.

The Sacred Triangle: Bowie, Iggy & Lou 1971-73, Παρασκευή 26/2, 20.15
Alec Linsell, 2010, Ηνωμένο Βασίλειο, 107'

Η «Αγία Τριάδα». Για τρία χρόνια, τρεις ιδιοφυείς της παγκόσμιας μουσικής βρέθηκαν σε παράλληλη πορεία, προς όφελος δικό τους αλλά και γενικότερα της ανθρωπότητας. Όλες οι λεπτομέρειες της δίνης που δημιούργησε και δημιουργήθηκε από τους Ziggy, Transformer και Raw Power παρουσιάζονται λεπτομερώς. Μεγαλειώδες.

Theory of Obscurity: A film about The Residents Παρασκευή 26/2, 22:15,
Κυριακή 28/2, 15.15
Don Hardy Jr., 2015, Η.Π.Α., 88'

Κρυμμένοι πίσω από τεράστιες κόρες ματιών, οι Residents είναι από τα πιο μυστηριώδη συγκροτήματα που υπήρξαν ποτέ. Βλέποντας τη δουλειά τους βέβαια, η πραγματική ταυτότητά τους είναι μάλλον αδιάφορη. Η ουσία είναι στην avant-garde μουσική τους, στο πλαίσιο που δημιούργησαν για να εντάξουν τη avant-garde μουσική τους, στην εικονοπλαστική τους δύναμη, στις τολμηρές – συχνά στα όρια του αδύνατου – ιδέες και τη διαρκή αναζήτηση. Όλα αυτά φυσικά καταλήγουν ξανά στο ότι πρόκειται μάλλον για τους πιο αλλόκοτους τύπους της πειραματικής μουσικής.

They Will Have to Kill Us First: Malian Music in Exile Σάββατο 27/2, 16:30,
Κυριακή 28/2, 19.45
Johanna Schwartz, 2015, Ηνωμένο Βασίλειο, 100'

Με την άνοδο των ισλαμιστών εξτρεμιστών

στην εξουσία το 2012 και την επιβολή του νόμου της σαρία, όλοι οι μουσικοί του Μάλι εξορίστηκαν. Αυτό όμως δεν σταμάτησε τη μουσική τους. Το ντοκιμαντέρ αφηγείται την καθηλωτική ιστορία των Songhoy Blues, Disco & Jimmy, Moussa Sidi και Kharia Arbi, που συνέχισαν να τραγουδούν για να ζορκίσουν το φόβο. Ο ήχος των κιθάρων τους είναι δυνατότερος από εκείνον των καλαμνοκκοφ. Δεν είναι ζωή, χωρίς μουσική.

Paco de Lucia: La Busqueda
Σάββατο 27/2, 19:15
Curro Sánchez, 2014, Ισπανία, 95'

Ένα ντοκιμαντέρ που δεν είναι μόνο μία απτή καταγραφή μίας περιόδου του Paco de Lucia, αλλά ένα ταξίδι στην ψυχή του: τις αναμνήσεις του, τα πράγματα που τον βασανίζουν, τον συγκινούν ή τον κάνουν να γελά. Ο κορυφαίος μουσικός της φλαμένκο μουσικής αφηγείται τη ζωή του από τα παιδικά του χρόνια μέχρι τις τελευταίες μέρες του στη Μαγιόρκα, όπου έκανε τις τελευταίες συζητήσεις για την κυκλοφορία του CD που κυκλοφόρησε μετά το θάνατό του.

Lemmy Σάββατο 27/2, 23.30
Greg Olliver, Wes Orshoski, 2010, Η.Π.Α., 117'

Σκληρός σαν ασφάλι αλλά αδιαμφισβήτητος πρωτοπόρος. Περισσότερο πανκ από τους πιο πιστούς πάνκδες, η μουσική του Lemmy ήταν πάντα ένα ενστικτώδες, αυθεντικό, παράφορο ροκ εν ρολ. Στα 62 του χρόνια, ο Lemmy Kilminster τα είχε κάνει όλα – συμπεριλαμβανομένης και της ακούσιας επινόησης της heavy metal μουσικής – αλλά και πάλι δεν μοιάζουν αρκετά. Οι Dave Grohl, Alice Cooper, Slash, Mick Jones (των Clash) αποδίδουν στο σκληροτραχίλο πειρατή του ροκ εν ρολ την τιμή που του αξίζει.

Amy Κυριακή 28/2, 21:45
Asif Kapadia, 2015, Ηνωμένο Βασίλειο / Η.Π.Α., 128'

Η Amy Winehouse, έχοντας κυκλοφορήσει δύο μόνο δίσκους, θεωρείται ακόμη ένα από τα σπουδαιότερα ονόματα της σύγχρονης μουσικής βιομηχανίας. Με μια φωνή που μπορεί να περιγραφεί μόνο ως συνδυασμός των Billy Holiday, Dinah Washington και Sarah Vaughan, η Amy κατάφερε να δημιουργήσει κάτι πραγματικά μοναδικό, παντρεύοντας το σόουλ ιδίωμα με στοιχεία από τζαζ και ρετρο-ποπ. Και ενώ η μουσική της την καθιέρωσε στο παγκόσμιο μουσικό στερέωμα, η χαώδης προσωπική ζωή της κυριάρχησε στα πρωτοσέλιδα.

«Μου αρέσει η Σίντι Λόπερ. Έχει σπουδαία φωνή και δεν τη νοιάζει τι λέει ο κόσμος. Είναι ο εαυτός της. Αυτό χρειάζεται κουράγιο και το θαυμάζω».
(Η Λίσα μοιράζεται μαζί μας τα μουσικά της γούστα στην καλύτερη σκηνή του «Anomalisa»)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΗΤΙΚΗ

☛ Girls just want to have fun

critic's CHOICE

Anomalisa ****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τσάρλι Κάουφμαν,
Ντοκ Τζόνσον
ΜΕΤΙΣΤ ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ: Ντέιβιντ Θιούλις, Τζένιφερ
Τζέισον Λι, Τομ Νούναν

Ο Μάικλ Στόουν, συγγραφέας, θα περάσει ένα βράδυ σε ένα ξενοδοχείο μακριά από την οικογένειά του προκειμένου να δώσει το ηρώι μια ομιλία. Το βράδυ θα γνωρίσει κατά τύχη τη Λίσα και προς

στιγμίν θα πιστέψει ότι είναι η γυναίκα που θα αλλάξει τη ζωή του.

Δεν είναι τυχαίο ότι η καλύτερη ταινία του Τσάρλι Κάουφμαν, ενός σεναριογράφου που έχει γράψει μερικές από τις πιο εγκεφαλικές ταινίες για την ανθρώπινη φύση, είναι γυρισμένη χωρίς κανέναν άνθρωπο, σε έναν ψεύτικο, κατασκευασμένο κόσμο. Και ότι καταφέρνει να είναι

η πιο ανθρώπινη, αληθινή και ειλικρινής απ' όλες όσες έχει υπογράψει μέχρι σήμερα, είτε ως σεναριογράφος είτε ως σκηνοθέτης. Το «Anomalisa» είναι όπως κάθε σενάριο του Κάουφμαν γεμάτο υπέροχες ιδέες που αυτή τη φορά μεταφέρονται στην οθόνη με ιδανικό τρόπο, κατορθώνοντας να χρησιμοποιήσει τις μικροσκοπικές μα απόλυτα εκφραστικές κούκλες σαν ενδιάμεσο ανάμεσα στο μυαλό και τα συναισθή-

ματα και να γεφυρώσει μέσω αυτών ένα χάσμα που έκανε το σινεμά του μέχρι τώρα αξιοθαύμαστο μα απόμακρο.

Αντίθετα το «Anomalisa» είναι σπαρτακτικά τρυφερό, αξιαγάπητο όσο και απόλυτα πικρό, σκοτεινό με τον τρόπο μιας πληγωμένης καρδιάς που, όσο κι αν προσπαθεί, ξέρει ότι δεν θα γιατρευτεί ποτέ. Ο ήρωάς του Μάικλ Στόουν είναι ένας συναισθηματικός Σίσυφος καταδικασμένος να ακούει συνέχεια την ίδια φωνή, να βλέπει σε όλους τους ανθρώπους τα ίδια ελαττώματα, να μην μπορεί να ξεφύγει από τις παγίδες της δικής του φύσης. Η Λίσα, από την άλλη, είναι ένα γεμάτο ατέλειες πλάσμα που δεν φοβάται να τις καϊδέψει, που δεν φοβάται να τραγουδήσει το «Girls just want to have fun», ονειρεύεται να είναι «εκείνη που θα περπατήσει στο φως», ακόμη κι αν σε μια ταινία του Τσάρλι Κάουφμαν δεν είναι τόσο βέβαιο ότι μια τέτοια βόλτα θα κρατήσει για πολύ. Όμως, όπως διδάσκει μελαγχολικά το φιλμ, δεν υπάρχει «για πάντα», αλλά όσο κρατά το τώρα μπορεί για μερικές στιγμές να είναι ακόμη κι υπέροχο...

Χαίρε, Καίσαρ!

(HEIL CAESAR) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζόελ και Ιθαν Κοέν
ΠΑΙΖΟΥΝ: Τζορτζ Κλουνί, Τζος Μπρόλιν, Σκάρλετ Τζοχάνσον

Στο Χόλιγουντ του '50 ο σταρ μιας υπερπαραγωγής για τη ζωή του Ιησού απαγάγεται στα γυρίσματα κι ο άνθρωπος που φροντίζει όλα να λειτουργούν για το στούντιο και τα σκάνδαλα να παραμένουν κρυφά, αναλαμβάνει να τον βρει.

Η τελευταία ταινία των αδελφών Κοέν είναι αναμφίβολα το πιο μεγαλόπνοο inside joke για το κλασικό Χόλιγουντ που έγινε ποτέ κι ένα ερωτικό γράμμα στη μαγεία της μεγάλης οθόνης πασπαλισμένο με γερή δόση συχνά απολαυστικής κι ακόμη πιο συχνά ανούσιας σαχλαμάρας. Μια ταινία που θα απολαύσεις περισσότερο αν «είσαι μέσα στο αστέιο», αν καταλαβαίνεις ή ενδιαφέρεσαι να φανταστείς ποιοι θα μπορούσαν να είναι οι αληθινοί σταρ πίσω από τους χαρακτήρες του φιλμ. Αν κάτι τέτοιο σας φαίνεται λίγο πολύ άνευ σημασίας (και στην πραγματικότητα ούτως ή άλλως είναι), τότε το «Χαίρε Καίσαρ», παρά τους σταρ, παρά το όνομα των Κοέν, παρά το κατά στιγμές πνευματώδες σενάριο, μάλλον θα σας αφήσει αδιάφορους. Αν από την άλλη αγαπάτε το παλιό Χόλιγουντ και το ελαφρώς σουρεαλιστικό χιούμορ τότε θα βρείτε το φιλμ μέχρι και χαριτωμένο. Αλλά, μεταξύ μας, τίποτα παραπάνω...

Οι σουφραζέτες

(SUFFRAGETTE) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σάρα Γκέιβρον
ΠΑΙΖΟΥΝ: Κάρι Μάλιγκαν, Ελένα Μπόνιμ Κάρτερ, Μπεν Γουίσο

Στο Λονδίνο του 1912 μια ομάδα από γυναίκες που διεκδικούν το δικαίωμα της ψήφου είναι αποφασισμένες να θυσιάσουν τα πάντα για να κατακτήσουν όσα τους ανήκουν.

Είναι ενδιαφέρον το ότι όλα όσα θεωρούμε αυτονόητα στις μέρες μας έμοιαζαν κάποτε εξωφρενικά, αδιανόητα, επαναστατικά, όπως για παράδειγμα το δικαίωμα των γυναικών στην ψήφο, στην ιδιοκτησία, στα ίδια τους τα παιδιά. Από την άποψη αυτή η ταινία της Σάρα Γκέιβρον θα μπορούσε να ιδωθεί ως ένα πολύ ενδιαφέρον μάθημα όχι για το τότε, μα για το σήμερα, πώς απολύτως επείγοντα δικαιώματα εξακολουθούν να θεωρούνται από την πιο συντηρητική μερίδα της κοινωνίας «αχρείαστα», «υπερβολικά», ακόμη και «ανήθικα». Όμως ως μια εξιστόρηση της μάχης των γυναικών εκείνης της εποχής η ταινία δεν έχει καμιά «επαναστατικότητα», αντίθετα θυμίζει καλοφτιαγμένη τηλεοπτική παραγωγή γεμάτη σχηματικούς χαρακτήρες και κλισέ, δίχως τη δύναμη ή την αμεσότητα που το θέμα της θα απαιτούσε. Και μια ολιγόλεπτη, βασιστική εμφάνιση της Μέριλ Στριπ δεν αρκεί ούτε προσθέτει στ' αλήθεια τίποτα...

Deadpool

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ:

Τιμ Μίλερ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Ράιαν Ρέινολντς, Μορένα Μπακάριν, Εντ Σκριν, Τζίνα Καράνο

Ένας πρώην πράκτορας που πάσχει από μια ανίατη ασθένεια, δοκιμάζει μια πειραματική θεραπεία που του δίνει... ειδικές δυνάμεις και ανίερη αίσθηση του χιούμορ.

Ο Deadpool της Marvel είναι αναμφίβολα ο λιγότερο ηρωικός απ' όλους τους υπερήρωες, αθυρόστομος και στα όρια του χυδαίου, που δεν νοιάζεται για του τύπους και βλέπει τα πάντα με μια διεστραμμένη σχεδόν αίσθηση του χιούμορ. Ο Ράιαν Ρέινολντς προσπαθούσε σχεδόν επί δέκα χρόνια να πείσει ένα στούντιο να του επιτρέψει να τον φέρει στην οθόνη με τον τρόπο που ήθελε και τελικά η Fox του έδωσε διστακτικά το πράσινο φως. Το φιλμ είναι η πρώτη R-Rated superhero ταινία της Marvel (όταν όλες μέχρι σήμερα είναι κατάλληλες από 13) κι αυτό της δίνει τη δυνατότητα να κάνει μια σειρά από ενήλικα, βρώμικα αστεία. Εντούτοις η έξοδος της στην Αμερική σημείωσε τεράστια επιτυχία, πράγμα που μάλλον σημαίνει ότι το πείραμα πέτυχε. Δεν μπορέσαμε να το διαπιστώσουμε ιδίως όμμασι, καθώς η δημοσιογραφική προβολή του φιλμ έγινε στην Αθήνα όσο βρισκόμασταν στο Φεστιβάλ του Βερολίνου.

ΑΚΟΜΗ

>>> Ο Κλοντ Λελούς σκηνοθετεί τον Ζαν Ντιζαρντέν στο ρόλο ενός συνθέτη που ταξιδεύει στην Ινδία και ερωτεύεται απρόσμενα την Έλσα Ζιλμπερστάιν, στο «Μια αγκαλιά στην άκρη του κόσμου» (Un+ Une), μια ρομαντική κομεντί αλά γαλλικά με δόσεις εξωτισμού. Αν αυτό σας λέει κάτι. >>> Ένας οικονομικός συντάκτης σε εφημερίδα θα ερωτευτεί μια χορεύτρια που είναι μπλεγμένη στον κόσμο της νύχτας στο «Illusion» του Σάββα Καρύδα, που φιλοδοξεί να κάνει ένα κλασικό νουάρ στην Αθήνα του σήμερα.

JUST THE FACTS

Anomalisa****

Απόλυτα «ανθρώπινο» animation

Οι Σουφραζέτες**

Ιστορικό και καθώς πρέπει

Χαίρε Καίσαρ!***

Κοέν light

Μια Αγκαλιά στην Ακρη του Κόσμου

Εξωτισμός και ρομαντισμός

Deadpool

Ένας αλλιώτικος υπερήρωας

Illusion

Μοιραίες γυναίκες, loser ήρωες, αφεντικά της νύχτας...

ΥΠΟΒΟΗΘΟΥΜΕΝΗ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ

Επίσκεψη της κορυφαίας εμβρυολόγου Δρ. Γκλόρια Καλντερόν στο Κέντρο Εξωσωματικής Αθηνών

Εντυπωσιασμένη από τις άρτια εξοπλισμένες εγκαταστάσεις, τις γνώσεις και την αφοσίωση των εμβρυολόγων και τη συνολική οργάνωση του Κέντρου Εξωσωματικής Αθηνών, δήλωσε η παγκοσμίου φήμης ειδικός στην Υποβοηθούμενη Αναπαραγωγή Δρ. Γκλόρια Καλντερόν, μία από τις κορυφαίες εμβρυολόγους στον κόσμο, η οποία επισκέφθηκε το κέντρο προκειμένου να συμμετάσχει σε μια πρωτοποριακή ημερίδα (23/1) αφιερωμένη στο εμβρυολογικό εργαστήριο και τη βελτιστοποίησή του.

Η διακεκριμένη Ισπανίδα επιστήμονας παρουσίασε τους παράγοντες που καθορίζουν ένα επιτυχημένο εργαστήριο εξωσωματικής γονιμοποίησης, τη σημασία των ελέγχων ποιότητας σε αυτό, τους τρόπους βελτίωσης των ποσοστών εμφύτευσης εμβρύων και τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να βελτιωθεί ένα σύστημα καλλιέργειας ώστε να μοιάζει με το φυσικό περιβάλλον της μήτρας.

Έκανε, επίσης, μία εξαιρετική παρουσίαση για την καλλιέργεια βλαστοκύστεων (είναι τα έμβρυα 5-6 ημερών), τα πλεονεκτήματά και τα μειονεκτήματά της (π.χ. επειδή έχει αυξημένο χρόνο καλλιέργειας μπορεί να οδηγήσει σε μειωμένο αριθμό εμβρύων κατάλληλων για μεταφορά), ενώ εξήρε τη σημασία που έχει να ακολουθούνται αυστηρά οι τυποποιημένες λειτουργικές διαδικασίες από κατάλληλα εκπαιδευμένους και απολύτως εξειδικευμένους στη μορφολογία των εμβρύων εμβρυολόγους, οι οποίοι θα μπορούν να επιλέγουν το καταλληλότερο έμβρυο την ημέρα της εμβρυομεταφοράς.

«Είναι πολύ σημαντική η σωστή συνεργασία και η ομαδική προσπάθεια σε κάθε βήμα της εξωσωματικής γονιμοποίησης, από τον εντοπισμό της ακριβούς αιτίας της υπογονιμότητας και το σωστό συγχρονισμό του ενδομητρίου της γυναίκας έως το να αναλάβει και να επιτελέσει σωστά και υπεύθυνα το ρόλο του κάθε συμμετέχοντα στη διαδικασία» σημείωσε και πρόσθεσε ότι για να εξασφαλιστεί το βέλτιστο αποτέλεσμα εφαρμόζεται ολοένα συχνότερα η τεχνική Freeze-all, κατά την οποία καταψύχονται οι βλαστοκύστες και γίνεται εμβρυομεταφορά σε μεταγενέστερους κύκλους, διότι «ακόμα και με πολύ καλής ποιότητας βλαστοκύστες είναι πιθανό να μην επιτευχθεί εγκυμοσύνη, εάν το ενδομήτριο της γυναίκας δεν είναι έτοιμο».

NISSAN PULSAR 1.2 DIG-T

Τι είναι

>> Το νέο μικρομεσαίο hatchback της Nissan
>> Με το Pulsar επιχειρείται η επάνοδος της Nissan στη μικρομεσαία κατηγορία

Ξεχωρίζει για

>> Τον οικογενειακό του προσανατολισμό
>> Την ποιότητα κύλισης και τους χώρους που προσφέρει

Silicon Valley

>> Διαθέτει οθόνη 5" πολλαπλών ενδείξεων για τα συστήματα ασφάλειας, ψυχαγωγίας και ενημέρωσης
>> Το σύστημα Nissan Connect προσφέρει τις ευκολίες συνδεσιμότητας με έξυπνα κινητά τηλέφωνα
>> Από το προηγμένο λειτουργικό σύστημα μέχρι και τις διαδραστικές εφαρμογές, μπορείτε να απολαύσετε τον ψηφιακό κόσμο ενώ ταξιδεύετε, με μόνο μερικά clicks
>> Υπολογιστής ταξιδιού και Cruise control με ρυθμιστή τελικής ταχύτητας
>> Ηχοσύστημα με σύστημα Arkamys ψηφιακής επεξεργασίας ήχου με Ράδιο CD, MP3 και 4 ηχεία και εισόδους USB - AUX IN

Safety First

>> Χάρη στα συστήματα «Nissan Safety Shield», «Moving Object Detection», «Active Trace Control», «Blind Spot Warning» και «Nissan Connect», οδηγός και επιβάτες έχουν στη διάθεσή τους υψηλό επίπεδο ενεργητικής ασφάλειας
>> Σημειώνουμε τα ιδιαίτερα σημαντικά συστήματα ασφάλειας ESP, ABS, EBD, Brake Assist

>> Το ενσωματωμένο στο ABS σύστημα διατήρησης πορείας (Active Trace Cntrl)
>> Σύστημα ελέγχου πίεσης ελαστικών
>> Σύστημα συγκράτησης παιδικών καθισμάτων ISOFIX
>> Αερόσακοι οδηγού, συνοδηγού, πλευρικοί τύπου κουρτίνας και αερόσακοι συνοδηγού με κουμπι απονεργοποίησης

Κινείται

>> Το αυτοκίνητο της δοκιμής μας, από τον τετρακύλινδρο υπερτροφοδοτούμενο βενζινοκινητήρα 1.2 λίτρου με άμεσο ψεκασμό (DIG-T)
>> Αποδίδει ισχύ 116 ίππων με τη μέγιστη ροπή των 190 Nm να εμφανίζεται στις 2.000 σ.α.λ.
>> Η «μακριά» κλιμάκωση του χειροκίνητου κιβωτίου των 6 σχέσεων βοηθάει σημαντικά στη χαμηλή κατανάλωση
>> Η μέση εργοστασιακή τιμή κατανάλωσης σύμφωνα με την εταιρεία είναι 5,0 λίτρα/100 χλμ., ενώ οι εκπομπές ρύπων είναι 117 γρ./χλμ.
>> Επιταχύνει 0-100 χλμ./ώρα σε 10,7" ενώ η τελική ταχύτητα φθάνει τα 190 χ.α.ώ.
>> Το σύστημα Start-Stop είναι διαθέσιμο σε όλες τις εκδόσεις

Στρίβει

>> Είναι ένα, εύκολα χαρακτηρισίσιμο, ευχάριστα οδηγικά αυτοκίνητο με πολύ καλή ποιότητα κύλισης. Η ρύθμιση των αναρτήσεων είναι τέτοια, μαλακή θα τη χαρακτηρίζαμε, που δεν επιτρέπει να περνάει στο εσωτερικό της καμπίνας τυχόν ατέλειες του οδοστρώματος. Η κρεμαγιέρα με την ηλεκτρική υποβοήθηση βοηθάει να έρχονται άμεσα οι πληροφορίες του δρόμου στον οδηγό, ενώ για το αποτελεσματικό φρενάρισμα του συνόλου φροντίζουν διασκόφρανα μπρος-πίσω, με τα εμπρός να είναι αεριοζόμενα.

Χωράει

>> Ο χώρος αποσκευών φθάνει τα 385 λίτρα
>> Άνετα 5 ενήλικες επιβάτες για να ταξιδεύουν σε ταξίδι ωρών άνετα, μιας και διαθέτει τους μεγαλύτερους χώρους πίσω στην κατηγορία του
>> Στο εσωτερικό της καμπίνας διατίθενται αποθηκευτικοί χώροι για μικροαντικείμενα και νερά

Κοστίζει

>> Το μοντέλο 1.2 DIG-T από 15.320 ευρώ
>> Η τιμή περιλαμβάνει το όφελος απόσυρσης

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο Site

BMW

Νέα ιστοσελίδα! Αμεσότητα, ταχύτητα, ευκολία, πλούτος πληροφοριών και ξεκούραστη διάταξη είναι μερικά από όσα αναζητούν οι σύγχρονοι καταναλωτές. Προς αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, η BMW δημιούργησε μία νέα ιστοσελίδα που προσφέρει ευελιξία, ταχύτητα και αμεσότητα στο χρήστη

από κάθε συσκευή, παρέχοντας επιπλέον εύκολη και ευχάριστη πλοήγηση. Μέσω της νέας ψηφιακής πλατφόρμας DigitalStage 2, η νέα ιστοσελίδα www.bmw.gr παρέχει βέλτιστη, εύχρηστη και προσαρμοσμένη εμφάνιση όλων των μοντέλων και υπηρεσιών της μάρκας BMW σε όλες τις κινητές συσκευές, όπως laptops, smart phones και tablets, αφού είναι σχεδιασμένη με τη φιλοσοφία του responsive web design. Μεταξύ άλλων, η νέα ιστοσελίδα περιέχει πλούσιο πληροφοριακό, φωτογραφικό υλικό και videos για όλα τα μοντέλα BMW, εμπλουτισμένο διαμορφωτή μοντέλων (configurator) με πανοραμική 3D εικόνα με γυροσκοπική λειτουργία σε κινητές συσκευές, άμεση διαδικασία για κλείσιμο testdrive κ.λπ.

Honda

Νέο σκούτερ SH. Μετά από εκτενή ανανέωση, το SH300i προσφέρει τώρα πιο άμεση επιτάχυνση, βελτιωμένη απόδοση, καλύτερη ορατότητα λόγω εξελιγμένης σχεδίασης και πλήρη λειτουργικότητα φώτων LED. Ο τομέας της πρακτικότητας έχει αναβαθμιστεί χάρη στο Honda SMART Key System, το στάνταρ ABS και αποθηκευτικό χώρο για ένα κράνος full-face. Ο νέος κινητήρας είναι ο πρώτος της Honda προδιαγραφών Euro 4. Πάνω από ένα εκατομμύριο σκούτερ SH έχουν πουληθεί στην Ευρώπη τα τελευταία 30 χρόνια, ενώ το SH300i ξεχωρίζει για τις συμπαγείς διαστάσεις, το επίπεδο πάτωμα στο άνοιγμα για τα πόδια και τους τροχούς 16 ιντσών μπροστά και πίσω.

ΣΕ ΕΙΔΑ...

ΜΥΡΟΒΟΛΟΣ

4/2 κατά τις 17.00, καθόσουν στο διπλανό τραπέζι με μια φίλη σου (;), οι ματιές μας διασταυρώνονταν συχνά. Ομορφη μελαχρινή...

ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ

Μου φώναξε «καλό βράδυ» στο πάρκινγκ της, βραδάκι 12/2, σου φώναξα «επίσης» χαμογελαστά. Φόραγες μπλε αμάνικο μπουφάν και καφέ φούτερ...

Ε14

Φορούσες κόκκινη μπαντάνα, είχες τα μαλλιά σου πιασμένα, κρίκο στη μύτη, πίρσινγκ ανάμεσα στο στόμα και τη μύτη, δύο κρίκους στο ένα αυτί, κείλη έντονα βαμμέ-

να κόκκινα και φορούσες, νομίζω, σορτσάκι με καλσόν. Πρέπει να είχες τατουάζ στο ένα μπουτί αλλά δεν είμαι σίγουρος. Μου άρεσε πολύ το στιλ σου.

16.00 στις πίσω θέσεις, παράθυρο και διάβαζες βιβλίο αγγλικών. Ομορφη μελαχρινή, πόσο θα ήθελα να κάνουμε εξάσκηση μαζί.

ΜΕΤΡΟ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ

26/1. Εσύ με τα πόδια ακουμπισμένα στο κάθισμα. Φορτωμένος με τσάντες εγώ. Το ρόδο στο λαιμό σου μπορώ να το χαϊδέψω; frameofyou@yahoo.gr

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Κάθε φορά που έρχομαι σε βλέπω εκεί να κυκλοφορείς ντυμένος στα μαύρα. Έχεις γένια και είσαι μόνιμα αγχωμένος. Μπορεί και να δουλεύεις εκεί. Ίσως γι' αυτό δεν με προσέχεις πώς σε κοιτάζω.

ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΗ

Καθόσουν στο δεν-ξέρω-το-όνομά-του-μπαράκι μέσα στην πλατεία, φορούσες μαύρο φούτερ με κουκούλα και κόκκινο μπουφάν, κάπνιζες συνέχεια και μιλούσες με ένα φίλο σου με μούσια την Κυριακή το απόγευμα. Πέρασα με το σκύλο, μου άρεσες, αλλά δεν ξέρω αν με πρόσεξες.

550

Δευτέρα απόγευμα γύρω στις

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

Γεια σου, Μυρτώ, είμαι 42 χρονών

και είμαι ερωτευμένος με την κόρη μιας φίλης μου. Με τη φίλη μου έχουμε χαθεί εδώ και 4 χρόνια και περίπου τόσα έχω να δω και την κόρη της (την είχα δει λίγο πιο μετά, μια φορά, τυχαία). Εκείνη είναι τώρα 22 χρονών, την ξέρω από τα 10 της και φυσικά δεν είχα ασχοληθεί μαζί της μέχρι που έγινε 17. Τότε απλά ήθελα να την πηδήσω. Φυσικά δεν έκανα καμιά κίνηση με τα φόβω ότι και κυλόπιτα θα φάω και η φίλη μου θα με σκότωνε, όμως όλα αυτά τα χρόνια τη σκέφτομαι διαρκώς. Τι έπαθα ο μεσολίκας; Τι θα κάνω; Δεν το πιστεύω ότι μου συμβαίνει. Ευχαριστώ

Άλλο είναι να θέλετε να την πηδήσετε κι άλλο να πάτε και να πείτε ότι θέλετε να την πηδήσετε. Κι εγώ θέλω να πηδήσω τον Ράιαν Γκόσλινγκ όλα αυτά τα χρόνια, όμως αναγκάστηκε και έμαθα να ζω με το ότι δεν τον πηδήσω ποτέ και μάλλον δεν πρόκειται να τον πηδήσω. Από την άλλη, δεν με εμποδίζει κανείς να φαντασιώνομαι ότι τον πηδήσω ή ότι θα τον πηδήσω στο εγγύς μέλλον.

Μυρτώ, είμαι χάλια...

Όμως πολύ χάλια.. Το ξέρω ότι το εξ αποστάσεως δεν λειτουργεί σχεδόν ποτέ. Όμως άρχισα να μιλάω με έναν έρωτα από τα παλιά στην οποία είπα τα συναισθήματά μου και αυτή δεν το περίμενε καθόλου. Είναι αυτή τη στιγμή στο εξωτερικό και κάνει μάστερ. Αλλά γενικά επικοινωνούμε πολύ όμορφα. Περνάμε ώρες ατελείωτες στα τηλέφωνα, γελάμε πολύ κ.λπ. κ.λπ. και είπαμε να περιμένουμε μέχρι το καλοκαίρι και βλέπουμε (αν και την κουνάει κι αυτή την ουρά της). Αυτή εντωμεταξύ (και δεν μπορώ να καταλάβω το λόγο που οι γυναίκες το κάνουν αυτό) έχει υπεραναλύσει τα πράγματα στο κεφάλι της και νομίζει ότι όλο αυτό είναι πολύ άδικο για μένα επειδή είμαστε και οι δύο σε διαφορετικές φάσεις και μέρη (κι επίσης δεν ξέρει και η ίδια τι θέλει). Μου λέει να ζήσω τη ζωή μου (όμως θα της φανεί περίεργο να της μιλήσω για κάποια άλλη). Έχει δικιο το κορίτσι, αλλά εμένα με συνεπήραν τα συναισθήματά μου και ούτε καν μου πέρασε κάτι τέτοιο από το μυαλό. Επίσης, πριν μου το πει αυτό, ήθελα να της κάνω έκπληξη και της έστειλα ένα δώρο. Δεν ξέρω πώς να συμπεριφερθώ, τι να κάνω από δω και πέρα. Το μόνο που ξέρω είναι ότι θέλω να της μιλάω, να μοιράζομαι τα πάντα μαζί της και σε κάποιο σημείο δειλά-δειλά (γιατί είμαστε ταυτόχρονα και ανασφαλές και παθιάρηδες άνθρωποι) να της πω ότι είμαι τρελά ερωτευμένος μαζί της. Και γουστάρω πολύ.

Οι γυναίκες υπεραναλύουμε τα πράγματα

γιατί έχουμε διαφορετικές κατασκευαστικές προδιαγραφές εγκεφάλου.

Υ.Γ. Η συμβουλή μου είναι να κόψετε τα δώρα, τις εκπλήξεις και τα πολλά πολλά παρουσίματα των συναισθημάτων. Να προσθέσετε στη συνταγή λίγη σκοτεινιά, μυστήριο, ανεξήγητη απουσία. Το ζωτικό ψεύδος του έρωτα δεν αντέχει στο πολύ φως, ως γνωστόν.

Μυρτώ μου, είδα το γράμμα της κοπέλας που είναι έγκυος και λες και το έγραφα εγώ. Είμαι 16 χρονών και το αγόρι μου 17. Γνωριστήκαμε πριν από έξι μήνες τυχαία στο νησί που έκανα διακοπές με τους γονείς μου. Από την πρώτη στιγμή που κοιταχτήκαμε νιώσαμε και οι δυο μας ότι θα είμαστε μαζί για πάντα. Όταν γυρίσαμε στην Αθήνα, συνεχίσαμε να βλέπομαστε, να μιλάμε συνέχεια στο τηλέφωνο, να γνωρίζουμε καλύτερα ο ένας τον άλλο και σιγουρευτήκαμε για τα αισθήματά μας. Δεν έχει αλλάξει τίποτα από τότε αλλά τώρα έχει συμβεί αυτό που έμεινα έγκυος και δεν ξέρουμε τι να κάνουμε. Οι γονείς μου ξέρουν για μας και τον συμπαθούν πολύ, αλλά φοβάμαι μήπως τρελαθούν τελείως αν το μάθουν. Καλά, έτσι κι αλλιώς στον μπαμπά μου δεν πρόκειται να το πω αλλά σίγουρα θα του το πει η μαμά μου. Είμαι απελπισμένη, Μυρτώ μου.

Σας παραπέμπω στην απάντηση του προηγούμενου τεύχους.

Υ.Γ. 1 Ξέρει κανείς να μου πει αν δημιουργήθηκε κάποιο εφηβικό κίνημα ενάντια στα προφυλακτικά, όσο εγώ ασχολούμουν με κάτι δικά μου;

Υ.Γ. 2 «Για πάντα» ακούω. Κάτι μυρμήγκια περπατούν στη ραχοκοκαλιά μου.

Γεια σου Μυρτώ μου, είμαι 37, Κρίος και πολύ πεισματάρα (αυτό το γράφω σε περίπτωση που διαβάζει Εκείνη). Είμαι τρελή για αυτήν. Για χάρη της έκοψα το κάπνισμα και το κρέας και κυκλοφορώ με ποδήλατο μέσα στο ψοφόκρυο. Για χάρη της άρχισα να γυρνάω γύρω-γύρω να ταΐζω αδέσποτα γιατί στα γκρεμίδια και στις μάντρες. Για χάρη της ξενυχτάω και καρδιοχτυπάω 4 μήνες, παρακαλάω και περιμένω πάνω από το κινητό. Αλλά Εκείνη απλώς επαναλαμβάνει συνέχεια το ίδιο ποιηματάκι. «Είμαι στρέιτ, είμαι στρέιτ, είμαι στρέιτ». Γιατί. Μυρτώ μου, γιατί;

Διότι είναι στρέιτ, είναι στρέιτ, είναι στρέιτ.

Υ.Γ. 1 Και για κάτι ακόμα πιο καθοριστικό: Είναι στρέιτ, είναι στρέιτ, είναι στρέιτ.

Υ.Γ. 2 Από την άλλη, θα μου πεις, έχω δει και κάτι στρέιτ να τα φέρνουν όλα τούμπα σε πέντε λεπτά. Σωστό κι αυτό. **Α**

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Τόσο λίγο που σε είδα την προηγούμενη εβδομάδα είναι σαν να έχουμε βάλει alarm περιμένοντας...

Εγώ σου μιλάω για έρωτα κι εσύ

μου λες πως δεν είμαι και ο Chris Pratt. Δεν ήξερα πως η σχέση μας μοιάζει στο Jurassic World.

Ε, όχι και να έρθω κυριακάτικα Χαλάν-

δρι. Τι το έχουμε ολόκληρο κέντρο στην Αθήνα. Άσε μας, μαντίσά μου.

Μην επιμένεις. Μας χωρίζει μια βιβλιοθήκη (τουλάχιστον).

ΜΙΚΡΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ, 38χρονη επιχειρηματίας, πανέμορφη, με εξαιρετη φινέτσα,

πανεπιστημιακής μόρφωσης, ψηλή, 1.73, ξανθά, με άνω των €10.000 μηνιαίως και μεγάλη περιουσία, επιθυμεί σοβαρή γνωριμία με κύριο έως 40 ετών, ευκατάστατο, όμορφο

και καλλιεργημένο, με σκοπό τη δημιουργία οικογένειας. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Original Vintage Optic Concept Store

Το flagship οπτικό κατάστημα του brand Original Vintage επαναφέρει τις αξίες του craftsmanship στην αγορά των οπτικών ειδών. Εδώ μπορείτε να βρείτε την πλήρη συλλογή Original Vintage, limited edition γυαλιών ηλίου και οράσεως, επιλεγμένες συλλογές eyewear, όλα τα αναλώσιμα οπτικά είδη, φακούς επαφής κ.ά., καθώς και πρωτοποριακές υπηρεσίες δημιουργίας bespoke γυαλιών. Η συλλογή χωρίζεται σε Handcrafted reborn eyewear, τα new old stock αμεταχείριστα υψηλής ποιότητας και διαχρονικής αισθητικής χει-

ροποίητα γυαλιά ηλίου και οράσεως κατασκευασμένα τη δεκαετία του '70 και του '80 στην Ευρώπη αναγεννημένα στο χέρι και σε Handcrafted remastered eyewear, τα υψηλής ποιότητας χειροποίητα στην Αθήνα γυαλιά ηλίου και οράσεως από υψηλής ποιότητας ευρωπαϊκά υλικά κατασκευής, σε μοναδικά σχέδια. Για το δεύτερο μισό του Φεβρουαρίου το Original Vintage concept store πραγματοποιεί bazaar με τιμές που ξεκινάνε από €40. **Καρ. Σερβίας 4/Σταδίου 3, στοά Καλλιγά, Σύνταγμα, 216 7004791.**

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Πιθανόν να έλυνε πολλά προβλήματα η αντιμετώπιση του ερωτικού σου συντρόφου ως φίλου/φίλης. Αυτό σημαίνει ότι αφήνεις χώρο στον άλλο, αφήνεις να έχει δική του ζωή, να μην υπάρχει ζήλια και κτητικότητα, να μην υπάρχει καταναγκασμός και προσκόλληση ή εξάρτηση. Μια τέτοια οπτική του συντρόφου ως φίλου θα μπορούσε να δώσει ικανοποίηση και στους δυο. Αν γνωρίσεις ερωτικά κάποιον/α αυτή την εποχή η σχέση θα χρωματιστεί από φιλικότητα και την απαραίτητη απόσταση που αφήνει τον άλλο να ανθίσει. Κατά τα άλλα η διέλευση του Ερμή και της Αφροδίτης στον Υδροχόο (από 17/2) δημιουργούν καλό κλίμα στις σχέσεις, στις φιλίες προσθέτουν κοινωνικότητα και εξωστρέφεια, δίνουν τις προϋποθέσεις για νέες γνωριμίες, για ευχάριστες συναντήσεις. Σχέδια και μέλλον μπορούν να συζητηθούν και να αρχίσουν να δρομολογούνται.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Βλέποντας πρόσφατα ξανά το «Mr. & Mrs. Smith» με τον Μπραντ Πιτ και την Αντζελίνα Τζολί να υποδύονται ένα ζευγάρι που αγαπιέται ενώ προσπαθούν να σκοτώσουν ο ένας τον άλλο, υπάρχει μια σκηνή που επισκέπτονται μαζί ένα σύμβουλο γάμου. Κάποια στιγμή ρωτάει η κυρία Σμιθ το σύμβουλο: «Υπάρχει μια τεράστια απόσταση μεταξύ μας που συνεχίζει να γεμίζει με ό,τι δεν λέμε ο ένας στον άλλο. Πώς ονομάζεται αυτό;», «γάμος» της απαντάει. Κι ενώ κάθε σχέση ξεκινάει σαν ένα ονειρικό βαλς για δύο με τέλειο συγχρονισμό, με όρκους, λάγνα βλέμματα και με υπόκρουση «για πάντα», έρχεται κάποια στιγμή που ο ένας βαριέται τον άλλο, τον αποφεύγει, το σεξ μειώνεται στο ελάχιστο, η απόσταση μεγαλώνει με ταχύτητες φωτός. Και φτάνουμε στην κρίση. Σ' εκείνο το σημείο που με ειλικρίνεια χρειάζεται να δούμε τι μας ενώνει με τον άλλο και αν αυτό είναι αρκετό για να συνεχίσουμε. Η όχι. Για πολλές εβδομάδες το θέμα είναι μαζί ή χωρία. Με σένα ή χωρίς εσένα. Συμβιβασμός ή ανανέωση; Εξάρτηση ή ουσία; (Από την άλλη, αν είσαι μόνος/η οι δρόμοι είναι ανοικτοί.)

ΔΙΑΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Ο Άρης για μεγάλο χρονικό διάστημα στον Σκορπιό –σε ευθεία πορεία και μετά ανάδρομος– έχει στόχο να σε βοηθήσει και να σε εξελίξει εργασιακά: αυτό σημαίνει πως, αν είσαι ελεύθερος επαγγελματίας, χρειάζεται να τρέξεις, να διορθώσεις, να ανανεώσεις, να εντείνεις, να εκσυγχρονίσεις αυτό που κάνεις, να κουραστείς και να αντέξεις. Επίσης σημαίνει ότι το σώμα και η υγεία σου είναι θέματα που χρειάζεται να φροντίσεις: να κόψεις κακές συνήθειες, να ακολουθήσεις έναν πιο υγιεινό τρόπο ζωής, να προσέξεις τη διατροφή σου. Ο Άρης στον Σκορπιό σε γειώνει στην καθημερινότητα – δεν έχει κανένα γκλάμουρ αυτή η περίοδος αλλά σε διευκολύνει ώστε να λύσεις πρακτικά προβλήματα και εκκρεμότητες που χρονίζουν. Οστόσο Ερμής και Αφροδίτη (από 17/2) στον Υδροχόο σου προσφέρουν αισιοδοξία, επαφές, συναντήσεις, εξόδους, σπουδές, πιθανά ένα ταξίδι ή μια μετακίνηση/μετακόμιση και την αίσθηση ότι ελέγχεις τη ζωή σου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Όσο κι αν οι κυνικοί μιλάνε για τον έρωτα ως αυταπάτη και παραζάλη, όσο κι αν μια ερωτική απογοήτευση μας σπρώχνει στο ποτέ ξανά, όσο κι αν πολλοί λένε ότι ο έρωτας είναι αρρώστια, κανένας δεν θα 'θελε να μην τον ζήσει τουλάχιστον μια φορά στη ζωή του με όλο το πάθος και την έκσταση που περιέχει. Η μετακίνηση των πλανητών στον Υδροχόο δημιουργεί την επιθυμία ή μάλλον την ανάγκη για οικειότητα, για συναισθηματική ικανοποίηση. Θέλεις αγάπη, όπως θέλεις νερό και τροφή. Θέλεις να γίνεις ένα με τον άλλο. Αν υπάρχει, μπορείς. Αν δεν υπάρχει, σου λείπει υπερβολικά. Αν υπάρχει η σχέση και δεν λειτουργεί, υπάρχει γκρίνια και θλίψη. Αν τίποτα από τα προηγούμενα δεν σε ενδιαφέρουν τότε υπάρχουν πιθανόν καλά νέα στα οικονομικά σου, σε σένα προσωπικά ή μέσα στην οικογένεια – έστω.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Ναι, η ζωή δεν είναι μόνο ωράρια, υποχρεώσεις, ευθύνες, άγχη για το αύριο, ούτε πόσα/πότε/ποιος, ούτε αφόρητη καθημερινότητα, εκκρεμότητες, λογαριασμοί και ουρές. Με τον Υδροχόο να ενεργοποιείται από τον Ερμή και τώρα από την Αφροδίτη (17/2) ο κόσμος δεν περιορίζεται στη ρουτίνα και τα ωχ της κάθε μέρας αλλά απλώνεται, μεγαλώνει, γίνεται ενδιαφέρων, αποκτάει χρώμα και κυρίως έχει ανθρώπους που σε ενδιαφέρουν, σε γοητεύουν, σε δελεάζουν. Ακόμα κι αν ανήκεις σε αυτούς που πάνω σε μια μεγάλη απογοήτευση υποσχέθηκες ότι ποτέ μα ποτέ δεν θα πεις εύκολα να ξανά, κάτι σε σπρώχνει να παραδοθείς ή να επιθυμήσεις και πάλι την καλή πλευρά του Ζευγαριού, του Μαζί, του Εσύ κι Εγώ χέρι-χέρι. Ή αν είσαι σε σχέση να την αναζωογονήσεις, να την ξυπνήσεις, να την ξανακάνεις κέντρο. Είσαι έτοιμος/η να πιστέψεις ξανά, να ανταλλάξεις τρυφερότητα, να μιλήσεις για τα κοινά σας όνειρα. Ή να ψάξεις, να ανοίξεις τα μάτια σου, να αναζητήσεις. Κι αν το έργο το έχεις ξαναδεί, ξαναπαίξει, ξαναζήσει, τότε γίνε επιλεκτικός/ή. Μη ξεχνάς, δεν είσαι απελπισμένος/η.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Υπάρχει για έναν Παρθένο άραγε ένα σημείο που πέρα από αυτό μπορεί να πει δεν πάει άλλο; Δύσκολη απάντηση – ίσως να μην υπάρχει ή όταν φτάνει σε αυτό το σημείο είναι εξουθενωμένος, απογοητευμένος μέχρι το κόκαλο, άδειος. Όμως τώρα με τον Ποσειδώνα απέναντί τους στους Ιχθύς μπορούν να υπομείνουν και να επιμείνουν ακόμα παρά πάνω. Με την αμετακίνητη πίστη σου ότι θα κάνεις τα πράγματα να λειτουργήσουν ακόμα κι αν η πραγματικότητα δεν το επιτρέπει, φαίνεται ότι αυτή η εποχή σε καθορίζει με περιέργους και αναπάντεχους τρόπους. Σαν διάλυση μιας ερωτικής σχέσης; Σαν οικονομικό αδιέξοδο; Σαν απώλεια; Σαν αίσθηση ότι έχεις εγκαταλειφθεί; Σαν καινούργια αρχή σε μια δουλειά; Σαν πατρότητα ή μητρότητα; Σαν έρωτας; Σαν να συγκρούεται το παρελθόν με το μέλλον. Η ζωή σου βρίσκεται σε αναταραχή που μερικές φορές είναι δύσκολο να την περιγράψεις σε λέξεις. Κι όμως ο φωτεινός εαυτός σου χαμογελάει.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Η διέλευση του Ερμή στον Υδροχόο και η Αφροδίτη από 17/2 επίσης στον Υδροχόο ρίχνει σταδιακά φως στη ζωή σου. Ο Αιγόκερως αποτελεί για σένα το πιο σκοτεινό σημείο του ηλιακού σου χάρτη και όταν η κυβερνήτης σου Αφροδίτη βρίσκεται εκεί αισθάνεται σα να βρίσκεται σε αφιλόξενη χώρα – περιορισμένη, αμήχανη, φοβισμένη, έξω από τα νερά της. Το να περνάς σε ένα φιλικό, αέρινο, όπως εσύ, ζώδιο, αποτελεί το φτου ξελεφτερία προς τη χαρά. Δεν ξέρω αν αυτή η περίοδος είναι ανοιχτή πρόσκληση σε πάρτι, μπορεί να είναι, αλλά ίσως είναι μια εποχή που η ελαφρότητα που έχεις επιθυμήσει, η διασκέδαση που σου λείπει, οι φίλοι που αγαπάς είναι εδώ. Είναι μια ανάπαυλα που έχεις ανάγκη. Υπάρχει δημιουργικότητα, μπορείς να κάνεις σχέδια για το μέλλον χωρίς να κομπιάσεις, να ανοίξεις την καρδιά σου, να μη διστάζεις να μιλήσεις για αγάπη και να την εννοείς. Έχεις πολλές δικαιολογίες για να χαλαρώσεις, να πας μια μακρινή βόλτα ή ένα μικρό ταξίδι, να χαλαρώσεις με φίλους, να προβάλλεις τις επιθυμίες προς τα έξω και να κάνεις και πάλι αισθητή την παρουσία σου μέσα στον κόσμο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Η μετακίνηση των πλανητών από τον Αιγόκερως στον Υδροχόο, του Ερμή ήδη και της Αφροδίτης από τις 17/2, σου δημιουργούν τη διάθεση να ασχοληθείς με το σπίτι σου, αν είναι δυνατόν με μία δύο αλλαγές να το φέρεις περισσότερο στα μέτρα και την αισθητική σου και ει δυνατόν να γίνει το καταφύγιό σου μακριά από την τρέλα του κόσμου. Ξανά: αυτό που χρειάζεσαι είναι ένα όμορφο σπίτι που θα σε εμπνέει να καθίσεις μέσα, με ανθρώπους πλάι σου που αγαπάς – αν και ένας ή μία που θέλεις μπορεί να φτάνει και να περισσεύει. Τρέχοντας όλη μέρα για να καταφέρεις να επιβιώσεις επαγγελματικά, χρειάζεσαι από εδώ και πέρα μια βάση που να αισθάνεσαι προστατευμένος/η και ήρεμος/η. Και το έξω είναι ανοικτό για διασκέδαση και συναναστροφή, για φλερτ και συναντήσεις, αλλά στο σπίτι και την «οικογένεια» βρίσκεται η καρδιά σου.

ΤΟΞΟΘΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Ναι, είσαι αισιόδοξος, έχεις δυσανεξία στις γκρίζες ζωές, αρνείσαι τα προβλήματα ακόμα κι όταν σου τρίβονται στο πρόσωπο και τρομάζεις στις ψυχολογικές διακυμάνσεις που δεν μπορείς να κατατάξεις. Έτσι κάθε τόσο, όταν κάποιοι Τοξότες έρχονται σε επαφή με χαμένα όνειρα, με λάθος εκτιμήσεις και επιλογές, με κακή διάθεση και σκοτεινές σκέψεις, φρικόρουν και προσπαθούν να τα ξερκίσουν με εντατική εργασιοθεραπεία, έντονη εξωστρέφεια, παριστάνοντας τους πολυάσχολους και αποφεύγοντας να μείνουν μόνοι. Παρόλο που δεν είναι λύση να κάνεις ότι δεν υπάρχουν προβλήματα, ο Ερμής και η Αφροδίτη στον Υδροχόο διευκολύνουν την εξωστρέφεια, εντείνουν την κινητικότητα, σε σπρώχνουν δημιουργικά σε ό,τι σχετίζεται με λόγο, γράψιμο, επικοινωνία, επαφές και σπουδές, ανοίγουν την πόρτα για μετακινήσεις/μετακομίσεις/ταξίδια. Υ.Γ. Το να θέλεις παρόλα αυτά να μείνεις μόνος/η ή να καθείς για λίγο από τον κόσμο δεν είναι νάζι, είναι ανάγκη.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Όταν ο Άρης βρίσκεται στον Σκορπιό, όπως τώρα, δικάζεσαι ανάμεσα στην επιθυμία σου να σε αγαπάει κάποιος/α και την επιθυμία να είσαι ανεξάρτητος/η, χωρίς δεσμεύσεις και υποχρεώσεις, και κυρίως με όλα τα ενδεχόμενα ανοικτά να γνωρίσεις κάποιον/α που θα σε γοητεύσει μέχρι το μεδούλι. Ένας ψυχρός παρατηρητής πάντως θα μπορούσε να πει ότι με τον Ερμή και την Αφροδίτη στον Υδροχόο (από 17/2) η προτεραιότητά σου είναι η οικονομική σου ασφάλεια, η προσωπική σου διασκέδαση και καλοπέραση, η αναζήτηση ευχαρίστησης και χρήματος. Α, ναι. Υπάρχουν και Αιγόκερροι που αισθάνονται σαν ρούχο που στύβεται στο πλυντήριο από τις αλλαγές που είναι υποχρεωμένοι να κάνουν – αισθηματικές και επαγγελματικές. Όμως όλοι χρειάζεται να το ρίχνετε έξω μία στις τόσες, με ή χωρίς σύντροφο, αλλιώς δεν βγαίνει η ζωή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Εδώ και εβδομάδες οι Υδροχόοι κατά κύματα έρχονται στο μέσον της κοινωνικής ή επαγγελματικής σκηνής κάνοντας ό,τι μπορούν για να επιβληθούν επαγγελματικά, να διακριθούν κοινωνικά ή απλώς για να περάσουν καλά βγαίνοντας έξω από το σπίτι τους. Τόσα απλά; Χμμ... Ουσιαστικά οι ευφυείς Υδροχόοι νιώθουν ότι είναι μία από εκείνες τις εποχές που χρειάζεται να αποδείξουν ότι αξίζουν επαγγελματικά, ότι είναι καιρός να εξελιχθούν ή σε πολλές περιπτώσεις ότι κρίνεται η επαγγελματική τους επιβίωση – άρα δεν είναι μια απλή περίοδος ακόμα και για όσους πιστεύουν ότι έχουν δέσει το γαϊδάρδο τους, επαγγελματικά μιλώντας πάντα. Ο Ερμής στο ζώδιό σου και η Αφροδίτη (από 17/2) επίσης εδώ στον Υδροχόο προσθέτουν επιπλέον κοινωνικότητα, τονίζουν ακόμα περισσότερο τις επαγγελματικές σου υποχρεώσεις και ευθύνες και σε εφοδιάζουν με μικροποσότητες γκλάμουρ, ναρκισσισμού και ελαφρότητας ώστε, όταν ζητάς, η απάντηση να γίνεται ναι.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

«Μπορείς να μας πεις πότε θα πάρουμε τα πάνω μας;» «Θα κρατήσει για πολύ αυτό;» «Θα ξαναχαμογελάσουμε κάποια στιγμή;» «Μήπως το σύμπαν ή κάποιος εκεί πάνω μας κάνει φάρσα;» Οι ερωτήσεις τέτοιου τύπου μπορεί να είναι απεριόριστες. Από τον Ποσειδώνα και τον Χείρωνα στον Κρόνο, που σε επηρεάζουν άμεσα, υπάρχουν περιόδοι που νιώθεις ότι έχεις χάσει την μπάλα. ΟΧΙ όμως όλες, απλώς έχουμε την κακή τάση να επιμένουμε και να θυμόμαστε τις δυσκολίες και τις κακές στιγμές επειδή θεωρούμε τις καλές στιγμές αυτονότες. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ. Υπάρχει ο Δίας σε ευνοϊκή θέση για σένα στην Παρθένο που δημιουργεί καλές συνθήκες για συντροφικές σχέσεις και επαγγελματικές συνεργασίες. Υπάρχει ο Άρης στον Σκορπιό για πολύ καιρό που σε διευκολύνει στην επικοινωνία, στις επαφές, στις επαγγελματικές σου δοσοληψίες, στις καθημερινές σχέσεις. Υπάρχει τώρα η Αφροδίτη στον Υδροχόο που θα απορροφάει εργασιακούς και προσωπικούς κραδασμούς. Εντάξει, μερικές φορές ακούς το κρακ που κάνει η ψυχή σου ή η καρδιά σου. Υπάρχουν κι άλλες που αισθάνεσαι ότι η καρδιά πάει στη θέση της – μην τις ξεχνάς, δεν είναι αυτονότες. **A**

Apple Watch. Ανακάλυψέ το.

 WATCH

Πραγματοποίησε εύκολα τις καθημερινές σου εργασίες μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα.

Παρακολούθησε την καθημερινή σου δραστηριότητα και δεξ την υγεία και το fitness με έναν πιο έξυπνο τρόπο.

Με το Apple Watch μπορείς να δέχεσαι γνωστοποιήσεις και να απαντάς σ' αυτές, στη στιγμή.

Να λαμβάνεις σημαντικές πληροφορίες και να εκτελείς απαραίτητες λειτουργίες, όπως το να διαβάσεις τα email σου, να απαντήσεις σε μια τηλεφωνική κλήση ή ακόμα να δεις τον καιρό και όλα αυτά με ένα απλό γύρισμα του καρπού σου.

Η τιμή των Apple Watch ξεκινά από 429€ και αρχικά θα διατίθεται από τα καταστήματα των Apple Premium Reseller.

 iSquare

| isquare.gr/watch |

 Authorised
Distributor

Διαγωνισμός
«Ο γονιός για
όλες τις δουλειές»

Μέχρι σήμερα σε βοηθούσαν οι γονείς σου στις πληρωμές σου; Έρθε η ώρα να τους ανταμείψεις!

Από 8/2/2016 έως 29/2/2016, μπες στο www.winbankcontest.gr, παίξε για να δεις πόσο έχεις τρέξει το γονιό σου και ίσως είσαι εσύ ένας από τους δέκα τυχερούς που θα κερδίσουν για λογαριασμό των γονιών τους μια μοναδική εμπειρία, με επιλογή από:

- Τριήμερο χαλάρωσης κοντά στη φύση, στους πρόποδες του Παρνασσού
- Τριήμερο εξερεύνησης και περιπέτειας στο Πήλιο
- Διήμερο στην Αθήνα γεμάτο γεύσεις

Πληροφορίες και όροι διαγωνισμού: www.winbankcontest.gr

winbank

Μια κίνηση μπροστά

Η ΠΡΩΤΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

► winbank.gr